

Βρυξέλλες, 1 Οκτωβρίου 2018
(OR. en)

12536/18

**Διοργανικός φάκελος:
2016/0359(COD)**

JUSTCIV 226
EJUSTICE 126
ECOFIN 852
COMPET 630
EMPL 441
SOC 567
CODEC 1545

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας: Προεδρία
Αποδέκτης: Συμβούλιο

αριθ. προηγ. εγγρ.: 12334/18 + COR 1, WK 11168/2018

Αριθ. εγγρ. Επιτρ.: 14875/16

Θέμα: Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης, τη δεύτερη ευκαιρία και μέτρα για την αύξηση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132
- Γενική προσέγγιση

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Με επιστολή της 23ης Νοεμβρίου 2016, η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης, τη δεύτερη ευκαιρία και μέτρα για την αύξηση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 (η «προτεινόμενη οδηγία για την αφερεγγυότητα»).

Η πρόταση βασίζεται στα άρθρα 53 και 114 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και υπόκειται συνεπώς στη συνήθη νομοθετική διαδικασία.

Η παρούσα πρόταση αποτελεί βασικό παραδοτέο στο πλαίσιο του «Σχεδίου για την Ένωση των Κεφαλαιαγορών» και της «Στρατηγικής για την Ενιαία Αγορά». Στόχος της είναι να μειωθούν τα σημαντικότερα εμπόδια στην ελεύθερη ροή των κεφαλαίων που προκύπτουν από τις διαφορές μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τα πλαίσια αναδιάρθρωσης και αφερεγγυότητας, και να διασφαλιστεί ότι οι βιώσιμες επιχειρήσεις και επιχειρηματίες που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες θα έχουν πρόσβαση σε αποτελεσματικές διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης και δεύτερης ευκαιρίας που θα προστατεύουν παράλληλα τα νόμιμα συμφέροντα των πιστωτών.

Στο πλαίσιο των εργασιών της Επιτροπής για την Τραπεζική Ένωση, η πρόταση επιδιώκει επίσης να συμβάλει στην αποτροπή της συσσώρευσης μη εξυπηρετούμενων δανείων.

Το Συμβούλιο (Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων) έχει ήδη συμφωνήσει επί μερικής γενικής προσέγγισης που να καλύπτει τους τίτλους III (απαλλαγή από τα χρέη και ανικανότητα ή έκπτωση), IV (μέτρα για την αύξηση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη) και V (παρακολούθηση των διαδικασιών που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη) καθώς και τους σχετικούς ορισμούς και αιτιολογικές σκέψεις στη συνεδρίασή του στις 4 και 5 Ιουνίου 2018.

Στη διάρκεια των εντατικών συζητήσεων σε τεχνικό επίπεδο και με βάση τα αποτελέσματα των συζητήσεων προσανατολισμού στο Συμβούλιο του Ιουνίου 2017 (έγγρ. 9316/17) και του Δεκεμβρίου 2017 (15201/17), η αυστριακή Προεδρία επικεντρώθηκε στην εξεύρεση ενός καλού συμβιβασμού για τους τίτλους I (γενικές διατάξεις), II (πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης) και VI (τελικές διατάξεις).

Μετά τις συνεδριάσεις της Ομάδας «Θέματα Αστικού Δικαίου» (Αφερεγγυότητα) του Ιουνίου, Ιουλίου και Σεπτεμβρίου 2018, η Προεδρία εκτιμά ότι μπορεί να επιτευχθεί γενική προσέγγιση σχετικά με το συνολικό αναθεωρημένο κείμενο της προτεινόμενης οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων των αιτιολογικών σκέψεων.

Το συμβιβαστικό κείμενο του παραρτήματος του παρόντος εγγράφου έχει εγκριθεί από την EMA II κατά τη συνεδρίασή της στις 26 Σεπτεμβρίου 2018.

Η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ψήφισε την έκθεσή της για τον εν λόγω φάκελο τον Ιούλιο του 2018. Η έκθεση εγκρίθηκε από την ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τον Σεπτέμβριο του 2018, το οποίο σημαίνει ότι μπορούν να ξεκινήσουν διοργανικές διαπραγματεύσεις μόλις το Συμβούλιο εγκρίνει τη θέση του.

II. ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

α. Πρόσβαση σε πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης

Ξεκινώντας τις διαπραγματεύσεις τα κράτη μέλη συμφώνησαν σε γενικές γραμμές επί της αρχής ότι ένας οφειλέτης που αντιμετωπίζει πιθανότητα αφερεγγυότητας θα πρέπει να έχει πρόσβαση σε πλαίσιο προληπτικής αναδιάρθρωσης προκειμένου να μπορεί να αποφύγει την αφερεγγυότητα και να διασφαλίσει τη βιωσιμότητά του. Ωστόσο, ορισμένα κράτη μέλη εξέφρασαν την ανησυχία ότι η ένταξη στο πλαίσιο οφειλετών χωρίς προοπτική βιωσιμότητας θα προκαλούσε περιττές καθυστερήσεις στην έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας και θα συνεπαγόταν κίνδυνο μείωσης της αξίας της περιουσίας. Το συμβιβαστικό κείμενο, ως εκ τούτου, επιτρέπει στα εν λόγω κράτη μέλη να θεσπίζουν έλεγχο βιωσιμότητας υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Ο έλεγχος αυτός είναι ωστόσο προαιρετικός, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα σε άλλα κράτη μέλη, τα οποία επιθυμούν να εξασφαλίσουν ευκολότερη πρόσβαση στη διαδικασία, να το πράξουν.

Ορισμένα κράτη μέλη εξέφρασαν επίσης την επιθυμία να καθίσταται το πλαίσιο αυτό διαθέσιμο κατόπιν αιτήσεως των πιστωτών. Το συμβιβαστικό κείμενο, ως εκ τούτου, τους παρέχει τη δυνατότητα να το πράξουν αλλά σε προαιρετική βάση.

β. Υποχρεωτικός διορισμός διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας

Τα κράτη μέλη συμφωνούν ότι η διαδικασία προληπτικής αναδιάρθρωσης θα πρέπει να είναι διαδικασία για οφειλέτη που έχει τη διαχείριση της περιουσίας του, υπό την έννοια ότι ο οφειλέτης θα πρέπει να διατηρεί τουλάχιστον μερικό έλεγχο των περιουσιακών του στοιχείων και της καθημερινής λειτουργίας. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, η πρόταση της Επιτροπής προέβλεπε ότι ο διορισμός επαγγελματία στον τομέα της αναδιάρθρωσης δεν θα πρέπει να είναι υποχρεωτικός σε όλες τις περιπτώσεις. Ορισμένα κράτη μέλη είχαν εκφράσει ανησυχίες σχετικά με την περιορισμένη ευελιξία που η πρόταση της Επιτροπής προβλέπει για την εθνική νομοθεσία. Θεώρησαν ότι η παρουσία τέτοιου επαγγελματία μπορεί να αυξήσει την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας και να διασφαλίσει ότι λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα όλων των μερών. Ωστόσο, η Επιτροπή θεώρησε ότι ο υποχρεωτικός διορισμός επαγγελματία σε κάθε περίπτωση καθιστά τη διαδικασία πιο δαπανηρή και επαχθή και, ως εκ τούτου, μειώνει την εύκολη πρόσβαση του οφειλέτη σε αυτή.

Το συμβιβαστικό κείμενο, ως εκ τούτου, ορίζει τη γενική αρχή ότι ο διορισμός ενός τέτοιου επαγγελματία αποφασίζεται κατά περίπτωση, με εξαίρεση ορισμένες περιπτώσεις όπου η εθνική νομοθεσία μπορεί να επιτάσσει υποχρεωτικό διορισμό. Οι αιτιολογικές σκέψεις παρέχουν κατάλογο παραδειγμάτων τέτοιου είδους περιπτώσεων όπου η εθνική νομοθεσία μπορεί να επιτάσσει υποχρεωτικό διορισμό.

γ. Αναστολή των ατομικών καταδιώξεων

Υπήρξε διχογνωμία των κρατών μελών σχετικά με τη διάρκεια της αναστολής των ατομικών καταδιώξεων. Ενώ ορισμένα κράτη μέλη προτίμησαν τη θέσπιση σύντομης αναστολής ώστε να λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα των πιστωτών, άλλα κράτη μέλη προτίμησαν μεγαλύτερη ή επ' αόριστο αναστολή προκειμένου να δίδεται στον οφειλέτη επαρκές περιθώριο για την υποβολή σχεδίου αναδιάρθρωσης, ιδίως στις πιο περίπλοκες περιπτώσεις. Ο συμβιβασμός προβλέπει μέγιστη περίοδο αναστολής έως 4 μήνες, η οποία μπορεί να παραταθεί από δικαστική ή διοικητική αρχή έως και τους 12 μήνες. Σε περιπτώσεις όπου το εθνικό δίκαιο απαιτεί από τον οφειλέτη να υποβάλει το σχέδιο για επικύρωση από τη δικαστική ή διοικητική αρχή εντός 8 μηνών, η αναστολή μπορεί να παραταθεί εφόσον είναι αναγκαίο για το δικαστήριο να λάβει απόφαση σχετικά με το σχέδιο αναδιάρθρωσης. Δεδομένου ότι πρόκειται για μέγιστες προθεσμίες, τα κράτη μέλη έχουν βεβαίως τη δυνατότητα να θεσπίζουν μικρότερη αναστολή.

Παρόμοια διαφορά στην εκτίμηση των συμφερόντων είτε του οφειλέτη είτε του πιστωτή εντοπίστηκε επίσης ως προς τη δυνατότητα του δικαστηρίου να αίρει την αναστολή. Ενώ ορισμένα κράτη μέλη φοβήθηκαν ότι η δυνατότητα αυτή θα μείωνε το περιθώριο για τον οφειλέτη δεδομένου ότι υπάρχει πάντοτε η απειλή της άρσης της αναστολής, άλλα κράτη μέλη έκριναν τη δυνατότητα αυτή αναγκαία για τη διασφάλιση των συμφερόντων των πιστωτών. Ως εκ τούτου, ο συμβιβασμός περιλαμβάνει μεν δυνατότητα άρσης της αναστολής όταν αυτή δεν εκπληρώνει πλέον τους στόχους ή, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, όταν προκαλεί αδικαιολόγητη βλάβη σε πιστωτές, αλλά επιτρέπει στα κράτη μέλη να καθιερώσουν ελάχιστη περίοδο κατά την οποία δεν μπορεί να αρθεί η αναστολή. Στα κράτη μέλη επιτρέπεται επίσης να περιορίζουν τη δυνατότητα να ζητείται άρση της αναστολής στις περιπτώσεις όπου οι πιστωτές δεν είχαν την ευκαιρία να ακουστούν (π.χ. περιπτώσεις όπου η αναστολή είναι αυτόματη).

δ. Κατηγοριοποίηση των πιστωτών

Η πρόταση της Επιτροπής θεσπίζει την υποχρέωση να τίθενται οι πιστωτές σε διαφορετικές κατηγορίες για τους σκοπούς της ψηφοφορίας, ανάλογα με τα κοινά τους συμφέροντα. Ορισμένα κράτη μέλη, ωστόσο, μη όντας εξοικειωμένα με το σύστημα αυτό, θεώρησαν ότι μπορεί να είναι επαχθές, δαπανηρό και σε πολλές περιπτώσεις περιττό. Αυτό ισχύει ιδίως όταν ο οφειλέτης είναι πολύ μικρή, μικρή ή μεσαία επιχείρηση με βάση την απλή κεφαλαιακή της διάρθρωση και τον περιορισμένο αριθμό των πιστωτών της. Ως εκ τούτου, ο συμβιβασμός προβλέπει δυνατότητα για τα κράτη μέλη να επιτρέπουν στις πολύ μικρές, μικρές ή μεσαίες επιχειρήσεις να επιλέγουν να μην μεταχειρίζονται τα θιγόμενα μέρη σε ξεχωριστές κατηγορίες.

ε. Διακατηγοριακή παράκαμψη των διαφωνιών

Ο μηχανισμός διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών ήταν καινούριος για ορισμένα κράτη μέλη και ήγειρε ορισμένες ανησυχίες. Δύο πτυχές, ιδίως, δημιούργησαν πρόβλημα για ένα σημαντικό αριθμό κρατών μελών:

- η πρόταση απαιτεί από τα κράτη μέλη να προβαίνουν σε αποτίμηση του οφειλέτη προκειμένου να καθορίζουν ποιες κατηγορίες πιστωτών θα είναι «άνευ εσωτερικής αξίας», και, ως εκ τούτου, δεν θα μπορούν να υλοποιούν το σχέδιο με την υποστήριξή τους σε ψηφοφορία διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών·
- η πρόταση θεσπίζει κανόνα απόλυτης προτεραιότητας σύμφωνα με τον οποίο απαιτείται η πλήρης ικανοποίηση μιας διαφωνούσας κατηγορίας πιστωτών αν υπάρξει, στο πλαίσιο του σχεδίου, οποιαδήποτε διανομή αξίας ή διατήρηση συμμετοχικού δικαιώματος υπέρ κατηγορίας χαμηλότερης κατάταξης·

Ορισμένα κράτη μέλη θεώρησαν ότι οι εν λόγω απαιτήσεις θα καταστήσουν τη διαδικασία πιο επαχθή και δαπανηρή και την προληπτική αναδιάρθρωση πιο περιοριστική αν όχι αδύνατη. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επεσήμανε ότι η αποτίμηση θα είναι απαραίτητη μόνο αν ο πιστωτής αμφισβητεί την εφαρμογή της διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών στο δικαστήριο.

Το συμβιβαστικό κείμενο επιδιώκει να αντιμετωπίσει το πρώτο πρόβλημα θεσπίζοντας εναλλακτική επιλογή σύμφωνα με την οποία τα κράτη μέλη μπορούν να αποφύγουν την απαίτηση να υλοποιούν το σχέδιο μόνο κατηγορίες πιστωτών «με θετική εσωτερική αξία», δηλαδή όταν πλειοψηφία των κατηγοριών πιστωτών, εκ των οποίων τουλάχιστον μία κατηγορία είναι εμπραγμάτως ασφαλισμένη κατηγορία πιστωτών ή κατηγορία με προτεραιότητα έναντι των κοινών μη ασφαλισμένων πιστωτών, ψηφίζει υπέρ του σχεδίου.

Το δεύτερο πρόβλημα αντιμετωπίζεται στο συμβιβαστικό κείμενο με την παροχή εναλλακτικής δυνατότητας για τα κράτη μέλη να θεσπίζουν διαφορετικό κριτήριο αξιολόγησης - έναν «κανόνα σχετικής προτεραιότητας» - για την προστασία των διαφωνουσών κατηγοριών πιστωτών όταν χρησιμοποιείται μηχανισμός διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών. Η επιλογή αυτή απαιτεί οι διαφωνούσες κατηγορίες με δικαίωμα ψήφου να αντιμετωπίζονται τουλάχιστον εξίσου ευνοϊκά με κάθε άλλη κατηγορία της ίδιας κατάταξης, εφόσον εφαρμόζεται η συνήθης κατάταξη των προτεραιοτήτων της εκκαθάρισης βάσει του εθνικού δικαίου, και πιο ευνοϊκά από κάθε κατηγορία χαμηλότερης κατάταξης. Αυτό παρέχει στα κράτη μέλη μεγαλύτερη ευελιξία κατά την εφαρμογή του εν λόγω κανόνα.

Μολονότι δεν θεώρησαν όλα τα κράτη μέλη αυτές τις επιλογές αρκετά ευέλικτες, η μεγάλη πλειοψηφία αυτών συμφώνησαν με την προτεινόμενη προσέγγιση.

III. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Τα στοιχεία του παρόντος συμβιβαστικού κειμένου πρέπει να θεωρηθούν ως μια δέσμη που αποσκοπεί στη θέσπιση ενός αρκετά ισόρροπου καθεστώτος που λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα του οφειλέτη, των πιστωτών και των λοιπών ενδιαφερόμενων μερών. Μολονότι το συμβιβαστικό κείμενο εναρμονίζει ορισμένες πολύ σημαντικές αρχές, παρέχει επαρκή ευελιξία στα κράτη μέλη να επιλέγουν την προσέγγισή τους κατά την εφαρμογή των αρχών αυτών.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι σημαντικό να διατηρηθεί αυτή η ισορροπία, το Συμβούλιο (Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων) καλείται, κατά τη σύνοδό του στις 11 και 12 Οκτωβρίου 2018:

- α) να επιβεβαιώσει τη γενική προσέγγιση σχετικά με το συμβιβαστικό κείμενο, ως έχει στο παράρτημα του παρόντος εγγράφου·
- β) να συμφωνήσει ότι το κείμενο αυτό θα αποτελέσει τη βάση για τις διαπραγματεύσεις με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

2016/0359 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης, για την απαλλαγή από τα χρέη και την ανικανότητα ή την έκπτωση και για μέτρα με σκοπό την αύξηση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως τα άρθρα 53 και 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

¹ ΕΕ C της , σ. .

² ΕΕ C της , σ. .

- (1) Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι να άρει εμπόδια στην άσκηση θεμελιωδών ελευθεριών, όπως η ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων και η ελευθερία εγκατάστασης, τα οποία απορρέουν από διαφορές μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών και διαδικασιών για την προληπτική αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και **την απαλλαγή από τα χρέη και την ανικανότητα ή την έκπτωση**. Η παρούσα οδηγία επιδιώκει να άρει τα εν λόγω εμπόδια διασφαλίζοντας ότι οι βιώσιμες επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες θα έχουν πρόσβαση σε αποτελεσματικά εθνικά πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης τα οποία θα τους παρέχουν τη δυνατότητα να συνεχίσουν τη λειτουργία τους· ότι οι έντιμοι **αφερέγγυοι ή υπερχρεωμένοι επιχειρηματίες** θα λαμβάνουν μια δεύτερη ευκαιρία έχοντας **απαλλαγεί πλήρως από τα χρέη έπειτα από εύλογο χρονικό διάστημα**· και ότι θα βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής, ιδίως στο επίπεδο του περιορισμού της διάρκειάς τους.
- (2) Η αναδιάρθρωση θα πρέπει να παρέχει στους **οφειλότες** που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες τη δυνατότητα να συνεχίσουν πλήρως ή εν μέρει τη λειτουργία τους, μέσω τροποποίησης της σύνθεσης, των όρων ή της δομής των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού τους ή της κεφαλαιακής διάρθρωσής τους, συμπεριλαμβανομένης της πώλησης περιουσιακών στοιχείων ή τμημάτων της επιχείρησης **καθώς και μέσω επιχειρησιακών αλλαγών**. **Αν δεν προβλέπεται κάτι άλλο από το εθνικό δίκαιο, οι επιχειρησιακές αλλαγές, όπως η καταγγελία ή η τροποποίηση συμβάσεων ή η πώληση ή άλλου είδους διάθεση περιουσιακών στοιχείων θα πρέπει να συμμορφώνονται με τις γενικές απαιτήσεις που προβλέπονται για τέτοια μέτρα στο εθνικό δίκαιο και ιδίως στους κανόνες του αστικού και του εργατικού δικαίου. Κάθε κεφαλαιοποίηση χρέους θα πρέπει επίσης να πληροί τις εγγυήσεις που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο.** Τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης θα πρέπει πρωτίστως να παρέχουν **στους οφειλότες** τη δυνατότητα αναδιάρθρωσης σε πρώιμο στάδιο και αποφυγής της αφερεγγυότητας. Τα εν λόγω πλαίσια θα πρέπει να μεγιστοποιούν τη συνολική αξία για τους πιστωτές, τους ιδιοκτήτες και για την οικονομία στο σύνολό της, και θα πρέπει να αποτρέπουν τις περιττές απώλειες θέσεων εργασίας και γνώσεων και δεξιοτήτων. Επιπλέον, θα πρέπει να αποτρέπουν τη συσσώρευση μη εξυπηρετούμενων δανείων. Κατά τη διαδικασία της αναδιάρθρωσης, τα δικαιώματα όλων των εμπλεκόμενων μερών θα πρέπει να προστατεύονται **ισόρροπα**. Ταυτόχρονα, οι μη βιώσιμες επιχειρήσεις χωρίς προοπτική επιβίωσης θα πρέπει να εκκαθαρίζονται το ταχύτερο δυνατό. **Όταν ένας οφειλέτης που αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες δεν είναι οικονομικά βιώσιμος ή δεν μπορεί να επανέλθει εύκολα σε οικονομική βιωσιμότητα, οι προσπάθειες αναδιάρθρωσης θα μπορούσαν να έχουν ως αποτέλεσμα την επίσπευση και τη συσσώρευση ζημιών σε βάρος των πιστωτών, των εργαζομένων και των λοιπών ενδιαφερόμενων μερών, καθώς και της οικονομίας στο σύνολό της.**

- (3) Υπάρχουν διαφορές μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά το φάσμα των διαδικασιών που τίθενται στη διάθεση των οφειλετών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες για την αναδιάρθρωση της επιχείρησής τους. Ορισμένα κράτη μέλη διαθέτουν περιορισμένο φάσμα τέτοιων διαδικασιών, με αποτέλεσμα η δυνατότητα αναδιάρθρωσης επιχειρήσεων να παρέχεται σε σχετικά όψιμο στάδιο, στο πλαίσιο διαδικασιών αφερεγγυότητας. Σε άλλα κράτη μέλη, η αναδιάρθρωση είναι δυνατή σε πιο πρώιμο στάδιο, αλλά οι διαθέσιμες διαδικασίες δεν είναι όσο αποτελεσματικές θα μπορούσαν να είναι ή έχουν πολύ τυπικό χαρακτήρα, περιορίζοντας, ιδίως, τις δυνατότητες προσφυγής σε εξωδικαστικές διαδικασίες. Ομοίως, οι εθνικοί κανόνες για την παροχή στους επιχειρηματίες μιας δεύτερης ευκαιρίας, ιδίως μέσω της χορήγησης σε αυτούς απαλλαγής από τα χρέη με τα οποία επιβαρύνθηκαν στο πλαίσιο της άσκησης της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας, διαφέρουν μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τη διάρκεια της περιόδου απαλλαγής και τις προϋποθέσεις χορήγησης της εν λόγω απαλλαγής.
- (4) Σε πολλά κράτη μέλη απαιτούνται περισσότερα από τρία χρόνια για να απαλλαγεί ένας έντιμος πτωχέυσας επιχειρηματίας από τα χρέη του και να πραγματοποιήσει ένα νέο ξεκίνημα. Τα αναποτελεσματικά πλαίσια **για την απαλλαγή από τα χρέη και την ανικανότητα ή την έκπτωση** έχουν ως αποτέλεσμα να αναγκάζονται οι επιχειρηματίες να μετεγκατασταθούν σε άλλα κράτη προκειμένου να επωφεληθούν από ένα νέο ξεκίνημα σε εύλογο χρονικό διάστημα, με σημαντικό πρόσθετο κόστος τόσο για τους πιστωτές τους όσο και για τους ίδιους τους οφειλότες. Οι αποφάσεις που επιβάλλουν μεγάλης διάρκειας ανικανότητες ή εκπτώσεις από δικαιώματα, που συχνά συνοδεύουν τις διαδικασίες που οδηγούν σε απαλλαγή, θέτουν φραγμούς στην ελευθερία ανάληψης και άσκησης μη μισθωτής επιχειρηματικής δραστηριότητας.
- (5) Οι υπερβολικά χρονοβόρες διαδικασίες αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής που ισχύουν σήμερα σε αρκετά κράτη μέλη ευθύνονται σε σημαντικό βαθμό για τα χαμηλά ποσοστά ανάκτησης και για την απροθυμία των επενδυτών να δραστηριοποιηθούν επιχειρηματικά σε κράτη όπου υπάρχει ο κίνδυνος υπερβολικής διάρκειας των διαδικασιών.
- (6) Όλες αυτές οι διαφορές συνεπάγονται πρόσθετες δαπάνες για τους επενδυτές για την εκτίμηση του κινδύνου να περιέλθουν σε οικονομική δυσχέρεια οφειλότες τους σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, καθώς και πρόσθετο κόστος για την αναδιάρθρωση επιχειρήσεων που έχουν εγκαταστάσεις, πιστωτές ή περιουσιακά στοιχεία σε άλλα κράτη μέλη, όπως συμβαίνει κατά κύριο λόγο στις αναδιρθρώσεις διεθνών ομίλων εταιρειών. Πολλοί επενδυτές αναφέρουν ότι η αβεβαιότητα σχετικά με τους κανόνες περί αφερεγγυότητας ή ο κίνδυνος χρονοβόρων ή πολύπλοκων διαδικασιών αφερεγγυότητας σε άλλη χώρα αποτελούν βασικό αίτιο για τη μη πραγματοποίηση επενδύσεων ή τη μη σύναψη επιχειρηματικών σχέσεων με αντισυμβαλλόμενο εκτός της δικής τους χώρας.

- (7) Οι διαφορές αυτές οδηγούν σε άνισους όρους όσον αφορά την πρόσβαση σε πιστώσεις και τα ποσοστά ανάκτησης στα κράτη μέλη. Συνεπώς, για την εύρυθμη λειτουργία της ενιαίας αγοράς γενικότερα και, ιδίως, την επίτευξη μιας λειτουργικής Ένωσης Κεφαλαιαγορών, είναι αναγκαίο να υπάρξει υψηλότερος βαθμός εναρμόνισης στους τομείς της αναδιάρθρωσης, της αφερεγγυότητας, της **απαλλαγής από χρέη και της ανικανότητας ή της έκπτωσης**.
- (8) Επιπλέον, θα πρέπει να εξαλειφθούν οι πρόσθετες δαπάνες εκτίμησης των κινδύνων και διασυνοριακής αναγκαστικής εκτέλεσης με τις οποίες επιβαρύνονται οι πιστωτές υπερχρεωμένων επιχειρηματιών που μετεγκαθίστανται σε άλλο κράτος μέλος προκειμένου να λάβουν **απαλλαγή χρέους** σε πολύ συντομότερο χρονικό διάστημα. Ομοίως, θα πρέπει να μειωθούν οι πρόσθετες δαπάνες που συνεπάγεται για τους επιχειρηματίες η ανάγκη μετεγκατάστασης σε άλλο κράτος μέλος προκειμένου να επωφεληθούν από **απαλλαγή χρέους**. Περαιτέρω, τα εμπόδια που θέτουν οι αποφάσεις που επιβάλλουν μεγάλης διάρκειας ανικανότητες και εκπτώσεις από δικαιώματα για λόγους που συνδέονται με την υπερχρέωση του επιχειρηματία καταστέλλουν την επιχειρηματικότητα.
- (9) Τα εμπόδια στην άσκηση θεμελιωδών ελευθεριών δεν περιορίζονται στις αμιγώς διασυνοριακές καταστάσεις. Μια ολοένα και πιο διασυνδεδεμένη ενιαία αγορά –στην οποία τα προϊόντα, οι υπηρεσίες, τα κεφάλαια και οι εργαζόμενοι κυκλοφορούν ελεύθερα–, με την ψηφιακή διάσταση ισχυρότερη από ποτέ, συνεπάγεται ότι πολύ λίγες εταιρείες είναι αμιγώς εθνικές αν ληφθούν υπόψη όλα τα σχετικά στοιχεία, όπως η πελατειακή τους βάση, η αλυσίδα εφοδιασμού, το πεδίο δραστηριοποίησης, η επενδυτική και η κεφαλαιακή βάση. Εξάλλου, ακόμη και αμιγώς εθνικού χαρακτήρα περιπτώσεις αφερεγγυότητας μπορεί να έχουν επιπτώσεις στη λειτουργία της ενιαίας αγοράς μέσω του λεγόμενου φαινομένου του ντόμινο, καθώς η αφερεγγυότητα **ενός οφειλέτη** μπορεί να προκαλέσει αλυσιδωτές περιπτώσεις αφερεγγυότητας κατά μήκος της αλυσίδας εφοδιασμού.

(10) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³ ρυθμίζει ζητήματα διεθνούς δικαιοδοσίας, αναγνώρισης και εκτέλεσης, εφαρμοστέου δικαίου και συνεργασίας σε διασυνοριακές διαδικασίες αφερεγγυότητας, καθώς και τη διασύνδεση των μητρώων αφερεγγυότητας. Το πεδίο εφαρμογής του καλύπτει τις προληπτικές διαδικασίες με τις οποίες προωθείται η διάσωση οικονομικά βιώσιμων οφειλετών, καθώς και τις διαδικασίες με τις οποίες παρέχεται μια δεύτερη ευκαιρία στους επιχειρηματίες. Ωστόσο, ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/848 δεν αντιμετωπίζει τις αποκλίσεις μεταξύ των διαδικασιών αυτών στο εθνικό δίκαιο. Επιπλέον, μια πράξη που θα περιοριζόταν αποκλειστικά στις διασυνοριακού χαρακτήρα περιπτώσεις αφερεγγυότητας δεν θα καταργούσε όλα τα εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία, ούτε θα ήταν εφικτό για τους επενδυτές να προσδιορίσουν εκ των προτέρων τον διασυνοριακό ή εγχώριο χαρακτήρα των πιθανών μελλοντικών οικονομικών δυσχερειών του οφειλέτη. Επομένως, τα ζητήματα δικαστικής συνεργασίας δεν αρκούν και είναι αναγκαίο να θεσπισθούν ουσιαστικά ελάχιστα πρότυπα για τις διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης καθώς και για τις διαδικασίες που οδηγούν σε απαλλαγή από τα χρέη για τους επιχειρηματίες.

(10α) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να έχει αντίκτυπο στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848. Η οδηγία επιδιώκει να είναι πλήρως συμβατή και συμπληρωματική προς τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/848, απαιτώντας από τα κράτη μέλη να θεσπίσουν διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης που να συμμορφώνονται με ορισμένες ελάχιστες αρχές αποτελεσματικότητας. Δεν μεταβάλλει την προσέγγιση που υιοθετήθηκε στον κανονισμό (ΕΕ) 2015/848 όπου παρέχεται στα κράτη μέλη η δυνατότητα να διατηρούν σε ισχύ ή να θεσπίζουν διαδικασίες που δεν πληρούν την προϋπόθεση της δημοσιότητας για την αναγνώριση και την κοινοποίηση βάσει του παραρτήματος Α του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848. Μολονότι η οδηγία δεν απαιτεί οι διαδικασίες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της να πληρούν όλες τις προϋποθέσεις για κοινοποίηση βάσει του παραρτήματος Α του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848, αποσκοπεί στη διευκόλυνση της διασυνοριακής αναγνώρισης και εκτέλεσης των διαδικασιών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της.

³ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 19).

- (11) Είναι αναγκαίο να ελαττωθεί το κόστος της αναδιάρθρωσης τόσο για τους οφειλέτες όσο και για τους πιστωτές. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να μειωθούν οι διαφορές που εμποδίζουν την έγκαιρη αναδιάρθρωση βιώσιμων **οφειλετών** οι οποίοι αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες και η δυνατότητα **απαλλαγής από χρέη** για έντιμους επιχειρηματίες. Με τον τρόπο αυτόν, θα ενισχυθεί η διαφάνεια, η ασφάλεια δικαίου και η προβλεψιμότητα στην Ένωση. Επιπλέον, θα μεγιστοποιηθούν οι αποδόσεις που λαμβάνουν οι κάθε είδους πιστωτές και επενδυτές και θα ενθαρρυνθούν οι διασυννοριακές επενδύσεις. Η μεγαλύτερη συνοχή αναμένεται να διευκολύνει επίσης την αναδιάρθρωση ομίλων επιχειρήσεων ανεξαρτήτως του τόπου εγκατάστασης των μελών του ομίλου εντός της Ένωσης.
- (12) Η εξάλειψη των εμποδίων στην αποτελεσματική αναδιάρθρωση βιώσιμων **οφειλετών** που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες συμβάλλει στην ελαχιστοποίηση των απωλειών θέσεων εργασίας και των ζημιών για τους πιστωτές στην αλυσίδα εφοδιασμού, διαφυλάσσει την τεχνογνωσία και τις δεξιότητες, και συνεπώς ωφελεί την οικονομία ευρύτερα. Η διευκόλυνση της **απαλλαγής από τα χρέη** για τους επιχειρηματίες αποτρέπει τον αποκλεισμό τους από την αγορά εργασίας και τους προσφέρει τη δυνατότητα να κάνουν ένα νέο επιχειρηματικό ξεκίνημα διδασκόμενοι από τις εμπειρίες του παρελθόντος. Τέλος, η μείωση της διάρκειας των διαδικασιών αναδιάρθρωσης θα έχει ως αποτέλεσμα υψηλότερα ποσοστά ανάκτησης για τους πιστωτές, καθώς η πάροδος του χρόνου συνήθως δεν επιφέρει παρά περαιτέρω μείωση αξίας **για τον οφειλέτη**. Εξάλλου, τα αποτελεσματικά πλαίσια για την αφερέγγυητητα θα επιτρέπουν καλύτερη εκτίμηση των κινδύνων που ενέχουν οι αποφάσεις χορήγησης και λήψης πιστώσεων και θα εξομαλύνουν την προσαρμογή των **αφερέγγυων ή υπερχρεωμένων οφειλετών**, ελαχιστοποιώντας το κοινωνικό και οικονομικό κόστος που συνεπάγεται η διαδικασία απομόχλευσής τους. **Η παρούσα οδηγία παρέχει στα κράτη μέλη ευελιξία κατά την εφαρμογή αυτών των κοινών αρχών με σεβασμό, παράλληλα, των εθνικών νομικών συστημάτων. Τα κράτη μέλη δύνανται να διατηρούν ή να θεσπίζουν στις εθνικές έννομες τάξεις τους άλλα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης.**

- (13) Ιδίως οι **πολύ μικρές** και οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις θα επωφεληθούν από μια συνεκτικότερη προσέγγιση σε επίπεδο Ένωσης, καθώς δεν διαθέτουν τους απαιτούμενους πόρους για να αντεπεξέλθουν στο υψηλό κόστος της αναδιάρθρωσης και να αξιοποιήσουν τις αποτελεσματικότερες διαδικασίες αναδιάρθρωσης σε ορισμένα κράτη μέλη. **Κατά τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων, τα κράτη μέλη δύνανται να λαμβάνουν δεόντως υπόψη την οδηγία 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου ή τη σύσταση της Επιτροπής της 6ης Μαΐου 2003 σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων.** Οι πολύ μικρές, οι μικρές και οι μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεις, ιδίως όταν αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες, συχνά δεν διαθέτουν τους αναγκαίους πόρους για να απευθυνθούν σε επαγγελματίες συμβούλους, επομένως θα πρέπει να δημιουργηθούν εργαλεία έγκαιρης προειδοποίησης που θα κινητοποιούν τους οφειλέτες ώστε να αναλάβουν επείγοντως δράση. **Τα κράτη μέλη δύνανται είτε να αναπτύξουν τα ίδια τέτοια εργαλεία είτε να αφήσουν στον ιδιωτικό τομέα να το πράξει, υπό την προϋπόθεση της επίτευξης του στόχου.** Για να βοηθούνται οι εν λόγω οφειλέτες να προχωρούν σε αναδιάρθρωση με χαμηλό κόστος, θα πρέπει παράλληλα να εκπονηθούν σε εθνικό επίπεδο και να είναι διαθέσιμοι στο διαδίκτυο **ολοκληρωμένοι κατάλογοι ελέγχου για τα σχέδια** αναδιάρθρωσης, **προσαρμοσμένοι στις ανάγκες των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων.** (...)

- (14) Είναι σκόπιμο να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας οι οφειλέτες που είναι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 13 σημεία 1) και 4) της οδηγίας 2009/138/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴, πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁵, επιχειρήσεις επενδύσεων και οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημεία 2) και 7) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁶, κεντρικά αποθετήρια τίτλων κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 909/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁷ ή άλλα χρηματοοικονομικά ιδρύματα ή οντότητες από τα απαριθμούμενα στο άρθρο 1 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁸. Οι εν λόγω οφειλέτες υπάγονται σε ειδικές ρυθμίσεις και οι εθνικές αρχές εποπτείας και εξυγίανσης διαθέτουν ευρείες εξουσίες παρέμβασης. **Θα μπορούσε επίσης να είναι σκόπιμο να εξαιρεθούν άλλες χρηματοπιστωτικές οντότητες που παρέχουν χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες που υπόκεινται σε ειδικό καθεστώς βάσει του οποίου οι εθνικές εποπτικές αρχές ή αρχές εξυγίανσης διαθέτουν ευρείες εξουσίες παρέμβασης συγκρίσιμες με αυτές που αναφέρονται παραπάνω. Για παρόμοιους λόγους, είναι επίσης σκόπιμο να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας οι κατά το εθνικό δίκαιο δημόσιοι φορείς. Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να περιορίζουν την πρόσβαση των νομικών προσώπων στα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης. Σε κράτη μέλη με διαφορετικά νομικά συστήματα όπου το ίδιο είδος οντότητας έχει διαφορετικό νομικό καθεστώς σε αυτά τα νομικά συστήματα, θα μπορούσε να εφαρμόζεται ενιαίο καθεστώς για κάθε τέτοιο είδος οντοτήτων.**

⁴ Οδηγία 2009/138/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ) (ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1).

⁵ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

⁶ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών (ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 1).

⁷ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 909/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με τη βελτίωση του διακανονισμού αξιογράφων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κεντρικά αποθετήρια τίτλων και για την τροποποίηση των οδηγιών 98/26/EK και 2014/65/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 236/2012 (ΕΕ L 257 της 28.8.2014, σ. 1).

⁸ Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, και των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190).

- (15) Η υπερχρέωση των καταναλωτών είναι ζήτημα μείζονος οικονομικής και κοινωνικής σημασίας και συνδέεται στενά με τη μείωση της υπερχρέωσης εν γένει. Εξάλλου, πολλές φορές δεν μπορεί να γίνει σαφής διάκριση μεταξύ των καταναλωτικών και των επιχειρηματικών χρεών ενός επιχειρηματία. Ένα καθεστώς δεύτερης ευκαιρίας για τους επιχειρηματίες δεν θα είναι αποτελεσματικό αν υποχρεώνει τον επιχειρηματία να υπαχθεί σε ξεχωριστές διαδικασίες, με διαφορετικές προϋποθέσεις πρόσβασης και περιόδους απαλλαγής, προκειμένου να απαλλαγεί από τα επιχειρηματικά προσωπικά χρέη του και από τα μη επιχειρηματικού χαρακτήρα προσωπικά χρέη του. Για τους λόγους αυτούς, παρόλο που η παρούσα οδηγία δεν περιλαμβάνει δεσμευτικούς κανόνες για τους υπερχρεωμένους καταναλωτές, μπορούν **και τα** κράτη μέλη να εφαρμόζουν τις διατάξεις για την απαλλαγή στους καταναλωτές.
- (16) Όσο πιο νωρίς μπορέσει ο οφειλέτης να εντοπίσει τις οικονομικές δυσχέρειές του και να προβεί στις ενδεδειγμένες ενέργειες, τόσο μεγαλύτερες είναι οι πιθανότητες να αποφευχθεί μια επαπειλούμενη αφερεγγυότητα ή, στην περίπτωση που η βιωσιμότητα της επιχείρησης έχει πληγεί ανεπανόρθωτα, τόσο πιο ομαλή και αποδοτική θα είναι η διαδικασία εκκαθάρισης. Θα πρέπει, συνεπώς, να παρέχονται σαφείς, **επικαιροποιημένες, ευσύνοπτες και φιλικές προς τους χρήστες** πληροφορίες σχετικά με τις διαθέσιμες διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης, καθώς και **ένα ή περισσότερα** εργαλεία έγκαιρης προειδοποίησης, ώστε να δίνονται κίνητρα στους οφειλέτες που αρχίζουν να αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες να αναλαμβάνουν δράση σε πρώιμο στάδιο. Στους πιθανούς μηχανισμούς έγκαιρης προειδοποίησης **θα μπορούσαν** να περιλαμβάνονται **μηχανισμοί επείγουσας ειδοποίησης όταν ο οφειλέτης δεν έχει εκτελέσει ορισμένα είδη πληρωμών ή συμβουλευτικές υπηρεσίες από δημόσιους ή ιδιωτικούς οργανισμούς(...)**. Επιπροσθέτως, θα μπορούσαν, στο πλαίσιο της εθνικής νομοθεσίας, να δίνονται κίνητρα σε (...) τρίτα μέρη που διαθέτουν συναφείς πληροφορίες, όπως λογιστές, φορολογικές αρχές και αρχές κοινωνικής ασφάλισης, να προειδοποιούν **τον οφειλέτη** για τυχόν αρνητικές εξελίξεις. **Τα κράτη μέλη δύνανται να προσαρμόζουν τα εργαλεία έγκαιρης προειδοποίησης ανάλογα με το μέγεθος της επιχείρησης και να θεσπίζουν ειδικές διατάξεις έγκαιρης προειδοποίησης για μεγάλες εταιρείες και ομίλους, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητές τους. Η παρούσα οδηγία δεν δημιουργεί ευθύνη των κρατών μελών για ενδεχόμενες ζημιές που γεννώνται από μηχανισμούς αναδιάρθρωσης που ενεργοποιούνται από τέτοια εργαλεία έγκαιρης προειδοποίησης.**

- (17) Θα πρέπει να προσφέρεται στους οφειλέτες, **συμπεριλαμβανομένων των νομικών οντοτήτων και, όπου προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, των φυσικών προσώπων και των ομίλων εταιριών**, ένα πλαίσιο αναδιάρθρωσης που να τους παρέχει τη δυνατότητα να αντιμετωπίζουν τις οικονομικές τους δυσχέρειες σε πρώιμο στάδιο, όταν φαίνεται πιθανή η αποτροπή της περιέλευσής τους σε κατάσταση αφερεγγυότητας, και την εξασφάλιση της συνέχισης της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας. Η δυνατότητα ένταξης σε πλαίσιο αναδιάρθρωσης θα πρέπει να παρέχεται πριν ο οφειλέτης καταστεί αφερεγγυος βάσει της εθνικής νομοθεσίας, δηλαδή πριν από την πλήρωση των **κατά το εθνικό δίκαιο** όρων για την έναρξη συλλογικών διαδικασιών αφερεγγυότητας οι οποίες συνήθως συνεπάγονται την πλήρη πτωχευτική απαλλοτρίωση της περιουσίας του οφειλέτη και τον διορισμό συνδίκου. (...) Για να αποφευχθεί κατάχρηση των διαδικασιών, οι οικονομικές δυσχέρειες του οφειλέτη θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν πιθανότητα αφερεγγυότητας και το σχέδιο αναδιάρθρωσης θα πρέπει να είναι ικανό να αποτρέψει την αφερεγγυότητα του οφειλέτη και να εξασφαλίσει τη βιωσιμότητα της επιχείρησης. **Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να ορίζουν κατά πόσον οι απαιτήσεις που καθίστανται ληξιπρόθεσμες ή που δημιουργούνται αφότου έχει υποβληθεί αίτηση για τη διαδικασία ή έχει αρχίσει η διαδικασία περιλαμβάνονται στα μέτρα προληπτικής αναδιάρθρωσης ή στην αναστολή των ατομικών καταδιώξεων. Τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να αποφασίσουν αν η αναστολή των ατομικών καταδιώξεων έχει επίπτωση στους τόκους επί των απαιτήσεων.**
- (17α) Τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίσουν δοκιμασία βιωσιμότητας ως προϋπόθεση για την πρόσβαση στην διαδικασία αναδιάρθρωσης που προβλέπεται από την παρούσα οδηγία. Μια τέτοια δοκιμασία πρέπει να πραγματοποιείται με τρόπο που δεν είναι επιζήμιος για τα στοιχεία ενεργητικού του οφειλέτη, πράγμα το οποίο θα μπορούσε να σημαίνει, μεταξύ άλλων, χορήγηση προσωρινής αναστολής ή διενέργεια αξιολόγησης χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση. Η μη ζημία δεν αποκλείει, ωστόσο, τη δυνατότητα να απαιτηθεί από τους οφειλέτες να αποδείξουν τη βιωσιμότητα με δική τους δαπάνη.
- (17β) Τα κράτη μέλη δύνανται να εκτείνουν το πεδίο εφαρμογής των πλαισίων προληπτικής αναδιάρθρωσης που προβλέπει η παρούσα οδηγία σε καταστάσεις στις οποίες ο οφειλέτης αντιμετωπίζει μη οικονομικές δυσχέρειες, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω δυσκολίες αποτελούν πραγματική και σοβαρή απειλή για την υπάρχουσα ή τη μελλοντική ικανότητα του οφειλέτη να αποπληρώσει τις οφειλές του όταν αυτές καταστούν ληξιπρόθεσμες. Το χρονικό πλαίσιο σχετικά με τον καθορισμό ύπαρξης μιας τέτοιας απειλής μπορεί να εκτείνεται σε αρκετούς μήνες ή ακόμη περισσότερο, ώστε να καλυφθούν περιπτώσεις όπου ο οφειλέτης βρίσκεται αντιμέτωπος με μη οικονομικές δυσκολίες που απειλούν την τρέχουσα κατάσταση της επιχείρησής του και, μεσοπρόθεσμα, τη ρευστότητά της. Αυτό μπορεί να συμβεί, για παράδειγμα, αν ο οφειλέτης χάσει σύμβαση που έχει καίρια σημασία για αυτή.

- (18) Για την προαγωγή της αποδοτικότητας και τη μείωση των καθυστερήσεων και του κόστους, τα εθνικά πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης θα πρέπει να περιλαμβάνουν ευέλικτες διαδικασίες. **Σε περίπτωση που οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται σε διαφορετικές διαδικασίες σε ένα πλαίσιο αναδιάρθρωσης, ο οφειλέτης θα πρέπει να έχει πρόσβαση σε όλα τα δικαιώματα και τις εγγυήσεις που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία για τους σκοπούς της αποτροπής της αναδιάρθρωσης.** Εκτός από τις περιπτώσεις υποχρεωτικής συμμετοχής των δικαστικών ή διοικητικών αρχών όπως απαιτείται από την παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη θα μπορούν να περιορίζουν τη συμμετοχή τους (...) εκεί όπου είναι αναγκαίο και αναλογικό, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τον σκοπό της διασφάλισης των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των οφειλετών και των θιγόμενων μερών και τον στόχο να μειωθούν οι καθυστερήσεις και το κόστος των διαδικασιών. Όταν οι πιστωτές έχουν το δικαίωμα να κινήσουν διαδικασία αναδιάρθρωσης σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν τη συμφωνία του οφειλέτη ως προϋπόθεση για την έναρξη της διαδικασίας.
- (18a) Για να αποφεύγονται οι περιττές δαπάνες, να αποτυπώνεται ο πρώιμος χαρακτήρας της διαδικασίας και να δίνονται κίνητρα στους οφειλέτες να υποβάλλουν αιτήσεις προληπτικής αναδιάρθρωσης σε πρώιμο στάδιο των οικονομικών δυσχερειών, θα πρέπει αυτοί καταρχήν να διατηρούν τον έλεγχο των περιουσιακών τους στοιχείων και της καθημερινής λειτουργίας της επιχείρησής τους. Ο διορισμός ενός επαγγελματία στον τομέα της αναδιάρθρωσης, είτε για να υποστηρίξει τις διαπραγματεύσεις ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης είτε (..) για να εποπτεύει τις ενέργειες του οφειλέτη, δεν θα πρέπει να είναι υποχρεωτικός σε όλες τις περιπτώσεις, αλλά να εξετάζεται κατά περίπτωση, ανάλογα με τις συνθήκες ή τις ειδικές ανάγκες του οφειλέτη. (...) Ωστόσο, (...) τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να αποφασίζουν ότι ο διορισμός επαγγελματία στον τομέα της αναδιάρθρωσης είναι πάντοτε αναγκαίος υπό ορισμένες συνθήκες, (...) όπως όταν ο οφειλέτης επωφελείται από (...) γενική αναστολή των ατομικών καταδιώξεων, όταν (...) το σχέδιο αναδιάρθρωσης χρειάζεται επικύρωση από δικαστική ή διοικητική αρχή μέσω διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών ή όταν το σχέδιο αναδιάρθρωσης περιλαμβάνει μέτρα που θίγουν τα δικαιώματα των εργαζομένων, όταν ο οφειλέτης ή η διαχείρισή του έχουν ενεργήσει με απάτη ή κατά τρόπο αξιόποιο ή επιζήμιο στις επιχειρηματικές σχέσεις, ή όταν ο διορισμός τους γίνεται με μοναδικό σκοπό την παροχή βοήθειας στη σύνταξη ή τη διαπραγμάτευση του σχεδίου αναδιάρθρωσης.

- (19) Ο οφειλέτης θα πρέπει να είναι σε θέση να επωφελείται της προσωρινής αναστολής των ατομικών καταδιώξεων, είτε αυτή χορηγήθηκε από δικαστική ή διοικητική αρχή είτε από τον νόμο (...) με στόχο την υποστήριξη των διαπραγματεύσεων σχετικά με το σχέδιο αναδιάρθρωσης, παρέχοντας τη δυνατότητα στον οφειλέτη κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων να συνεχίσει να λειτουργεί ή να διατηρήσει την αξία των περιουσιακών στοιχείων του. Εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, η αναστολή θα μπορούσε να ισχύει επίσης έναντι τρίτων μερών-παρόχων υπηρεσιών ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένων των εγγυητών και των παρόχων εξασφαλίσεων. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να προβλέπουν ότι οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές δύνανται να αρνηθούν τη χορήγηση αναστολής των ατομικών καταδιώξεων, αν τέτοια αναστολή δεν είναι αναγκαία ή όταν δεν θα επιτύγχανε το στόχο της υποστήριξης των διαπραγματεύσεων. Στους παράγοντες που θα μπορούσαν να συνιστούν λόγο άρνησης ενδέχεται να περιλαμβάνονται η έλλειψη υποστήριξης από τις απαιτούμενες πλειοψηφίες των πιστωτών ή, εφόσον αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, η πραγματική αδυναμία του οφειλέτη να εξοφλήσει τα χρέη του όταν καθίστανται ληξιπρόθεσμα. Για τη διευκόλυνση και την επιτάχυνση της πορείας της διαδικασίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να καθορίσουν μαχητά τεκμήρια για την ύπαρξη λόγων άρνησης, όταν, για παράδειγμα, ο οφειλέτης επιδεικνύει συμπεριφορά χαρακτηριστική οφειλέτη που αδυνατεί να εξοφλήσει τα χρέη του που καθίστανται ληξιπρόθεσμα, όπως μια σημαντική αθέτηση έναντι εργαζομένων ή έναντι φορολογικών αρχών ή κοινωνικοασφαλιστικών φορέων, όταν έχει διαπραχθεί από τον επιχειρηματία οικονομικό έγκλημα ή όταν η τρέχουσα διαχείριση μιας επιχείρησης επιτρέπει να συναχθεί ότι η πλειοψηφία των πιστωτών δεν θα υποστηρίξει την έναρξη των διαπραγματεύσεων.
- (19a) Η αναστολή των ατομικών καταδιώξεων μπορεί να είναι γενική, δηλαδή να καταλαμβάνει όλους τους πιστωτές, ή στοχευμένη σε μεμονωμένους πιστωτές. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν ορισμένες απαιτήσεις ή κατηγορίες απαιτήσεων από το πεδίο εφαρμογής της αναστολής σε σαφώς καθορισμένες περιστάσεις, όπως απαιτήσεις που εξασφαλίζονται από περιουσιακά στοιχεία, η απομάκρυνση των οποίων δεν θα έθετε σε κίνδυνο την αναδιάρθρωση της επιχείρησης ή απαιτήσεις των πιστωτών σε σχέση με τις οποίες η αναστολή θα προκαλούσε αδικαιολόγητη βλάβη, όπως για παράδειγμα με μη αποζημιούμενη ζημία ή υποτίμηση της ασφάλειας.

(19β) Προκειμένου να εξασφαλίζεται δίκαιη ισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων του οφειλέτη και των δικαιωμάτων των πιστωτών, η αναστολή θα πρέπει να **ισχύει για μέγιστη** περίοδο έως τέσσερις μήνες. Οι πολύπλοκες αναδιάρθρωσεις μπορεί, ωστόσο, να απαιτούν περισσότερο χρόνο. Τα κράτη μέλη **δύνανται** να αποφασίσουν ότι (...) οι παρατάσεις **της αρχικής περιόδου αναστολής θα μπορούσαν** να χορηγηθούν από τη δικαστική ή διοικητική αρχή σε σαφώς καθορισμένες περιστάσεις, οι οποίες **θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν την πρόοδο που έχει σημειωθεί κατά τις διαπραγματεύσεις του σχεδίου αναδιάρθρωσης, την περιπλοκότητα της υπόθεσης, το μέγεθος του οφειλέτη ή την ύπαρξη αποδεικτικών στοιχείων ότι το σχέδιο είναι πιθανό να εγκριθεί.** (...) Εάν δικαστική ή διοικητική αρχή δεν εκδώσει απόφαση για παράταση της αναστολής των ατομικών καταδιώξεων πριν από τη λήξη της, η αναστολή θα πρέπει να παύει να παράγει αποτελέσματα κατά την ημερομηνία λήξης της περιόδου αναστολής. Για λόγους ασφάλειας δικαίου, η συνολική διάρκεια της αναστολής δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες. **Κατά παρέκκλιση από την περίοδο των δώδεκα μηνών, όταν τα κράτη μέλη απαιτούν τα σχέδια αναδιάρθρωσης να υποβάλλονται προς επικύρωση σε δικαστική ή διοικητική αρχή εντός οκτώ μηνών, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να προβλέπουν ότι η αναστολή παρατείνεται έως ότου επικυρωθεί το σχέδιο. Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να προβλέψουν αναστολή επ' αόριστο μόλις ο οφειλέτης καταστεί αφερέγγυος σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να αποφασίσουν αν μια σύντομη προσωρινή αναστολή εν αναμονή απόφασης δικαστικής ή διοικητικής αρχής σχετικά με την πρόσβαση σε πλαίσιο προληπτικής αναδιάρθρωσης υπόκειται στις προθεσμίες βάσει της παρούσας οδηγίας.**

- (20) Για να διασφαλιστεί ότι οι πιστωτές δεν υφίστανται **περιττή ζημία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές δύνανται να άρουν την αναστολή όταν αυτή δεν πληροί πλέον τον στόχο της υποστήριξης των διαπραγματεύσεων, για παράδειγμα αν καθίσταται σαφές ότι η απαιτούμενη πλειοψηφία των πιστωτών δεν υποστηρίζει τη συνέχιση των διαπραγματεύσεων. (...)** Η αναστολή θα πρέπει **επίσης** να αίρεται **αν** προκαλείται **αδικοιολόγητη βλάβη** στους πιστωτές από την αναστολή της εκτέλεσης. **Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να περιορίζουν τη δυνατότητα άρσης της αναστολής των ατομικών καταδιώξεων στις περιπτώσεις όπου οι πιστωτές δεν είχαν την ευκαιρία να εκφράσουν τις απόψεις τους πριν την έναρξη ισχύος της ή πριν την επέκτασή της. Θα μπορούσαν επίσης να προβλέπουν ελάχιστη περίοδο κατά την οποία η αναστολή δεν μπορεί να αρθεί.** Για να καθορίσουν κατά πόσο οι πιστωτές υφίστανται **αδικοιολόγητη βλάβη**, οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές **δύνανται να** συνεκτιμούν αν η αναστολή προστατεύει τη συνολική αξία της περιουσίας, αν ο οφειλέτης ενεργεί με κακή πίστη ή με την πρόθεση να προκαλέσει βλάβη ή αν γενικώς ενεργεί με τρόπο που αντιστρατεύεται τις θεμιτές προσδοκίες του συνόλου των πιστωτών. **Η παρούσα οδηγία δεν καλύπτει τις διατάξεις περί αποζημίωσης ή εγγυήσεων για τους πιστωτές των οποίων η εξασφάλιση είναι πιθανόν να μειωθεί σε αξία κατά τη διάρκεια της αναστολής.** Ένας πιστωτής ή μια κατηγορία πιστωτών θα υφίσταντο **αδικοιολόγητη βλάβη** λόγω της αναστολής εάν, για παράδειγμα, οι απαιτήσεις τους υποβαθμίζονταν ουσιωδώς ως αποτέλεσμα της αναστολής σε σύγκριση με τη **μη εφαρμογή** της αναστολής, ή αν ο πιστωτής ετίθετο σε **μειονεκτικότερη θέση** σε σύγκριση με άλλους πιστωτές σε παρόμοια κατάσταση. **Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι, οποτεδήποτε διαπιστώνεται αδικοιολόγητη βλάβη για έναν ή περισσότερους πιστωτές ή για μία ή περισσότερες κατηγορίες πιστωτών, η αναστολή μπορεί να αίρεται όσον αφορά τους εν λόγω πιστωτές ή κατηγορίες πιστωτών ή για όλους τους πιστωτές. Τα κράτη μέλη διατηρούν την ευχέρεια να αποφασίζουν ποιος είναι σε θέση να ζητεί την άρση της αναστολής.**

- (21) (...) Η αναστολή των ατομικών καταδιώξεων θα πρέπει να συνεπάγεται επίσης αναστολή της υποχρέωσης του οφειλέτη να υποβάλει δικαιολογητικά για την έναρξη μετά από αίτημα του πιστωτή διαδικασίας αφερεγγυότητας η οποία μπορεί να καταλήξει στην εκκαθάριση του οφειλέτη. Τέτοιες διαδικασίες αφερεγγυότητας θα πρέπει να είναι εκείνες των οποίων η έκβαση δεν περιορίζεται εκ του νόμου σε εκκαθάριση του οφειλέτη αλλά μπορούν επίσης να συνίστανται σε αναδιάρθρωση του οφειλέτη. Η αναστολή της έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας κατόπιν αιτήματος των πιστωτών ισχύει όχι μόνον όταν τα κράτη μέλη προβλέπουν γενική αναστολή των ατομικών καταδιώξεων η οποία καταλαμβάνει όλους τους πιστωτές, αλλά και όταν το εθνικό δίκαιο προβλέπει τη δυνατότητα περιορισμένης αναστολής των ατομικών καταδιώξεων για περιορισμένο μόνο αριθμό πιστωτών. Ωστόσο, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι η διαδικασία αφερεγγυότητας μπορεί να κινηθεί κατόπιν αιτήσεως των δημόσιων αρχών όπως για παράδειγμα ενός εισαγγελέα, που δεν ενεργούν υπό την ιδιότητα του πιστωτή αλλά χάριν του γενικού συμφέροντος. Τα κράτη μέλη δύνανται να παρεκκλίνουν από τους κανόνες αυτούς όταν ο οφειλέτης υποπίπτει σε αδυναμία εξόφλησης των χρεών του όταν αυτά καθίστανται ληξιπρόθεσμα, υπό τον όρο ότι η δικαστική ή διοικητική αρχή θα μπορούσε να διατηρήσει σε ισχύ το ευεργέτημα της αναστολής εφόσον, λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις της υπόθεσης, η κίνηση διαδικασίας αφερεγγυότητας η οποία θα μπορούσε να καταλήξει σε εκκαθάριση του οφειλέτη δεν θα ήταν προς το γενικό συμφέρον των πιστωτών.
- (22) Όταν ένας οφειλέτης υπάγεται σε διαδικασία αφερεγγυότητας, ορισμένοι προμηθευτές ενδέχεται να διαθέτουν συμβατικά δικαιώματα καταγγελίας της σύμβασης αποκλειστικά και μόνο εκ του γεγονότος της αφερεγγυότητας (ρήτρες *ipso facto*), **ακόμη και αν ο οφειλέτης έχει εκπληρώσει ως όφειλε τις υποχρεώσεις του**. Το ίδιο μπορεί να ισχύει όταν ένας οφειλέτης υποβάλλει αίτηση για μέτρα προληπτικής αναδιάρθρωσης. Σε περίπτωση επίκλησης τέτοιων ρητρών όταν ο οφειλέτης απλώς διαπραγματεύεται σχέδιο αναδιάρθρωσης ή αιτείται αναστολή των ατομικών καταδιώξεων, ή σε σχέση με οποιοδήποτε γεγονός που σχετίζεται με την αναστολή, η πρόωρη καταγγελία μπορεί να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην επιχείρηση του οφειλέτη και στην επιτυχή διάσωσή της. Κατά συνέπεια, **σε τέτοιες περιπτώσεις**, είναι απαραίτητο (...) να μην επιτρέπεται στους πιστωτές να επικαλούνται ρήτρες *ipso facto* οι οποίες παραπέμπουν σε διαπραγματεύσεις για σχέδιο αναδιάρθρωσης ή σε αναστολή ή σε οποιοδήποτε ανάλογο γεγονός που σχετίζεται με την αναστολή.

- (22α) Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι πιστωτές τους οποίους καταλαμβάνει η αναστολή, οι απαιτήσεις των οποίων γεννήθηκαν πριν από την αναστολή και δεν έχουν ικανοποιηθεί από τον οφειλέτη, δεν επιτρέπεται να αρνηθούν την εκπλήρωση, να καταγγείλουν, να επισπεύσουν ή να τροποποιήσουν με άλλον τρόπο εκκρεμείς συμβάσεις κατά τη διάρκεια της περιόδου αναστολής, εφόσον ο οφειλέτης συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις του βάσει των συμβάσεων αυτών οι οποίες καθίστανται ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της αναστολής. Πρόωρη λύση των εν λόγω συμβάσεων θα έθετε σε κίνδυνο τη δυνατότητα της επιχείρησης να συνεχίσει να λειτουργεί κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων για την αναδιάρθρωση, ειδικά σε ό,τι αφορά τις συμβάσεις για προμήθεια βασικών αγαθών και υπηρεσιών, όπως φυσικού αερίου, ηλεκτρικής ενέργειας, ύδρευσης, τηλεπικοινωνιών και πληρωμών μέσω κάρτας.
- (23) (...) Η παρούσα οδηγία καθορίζει ελάχιστα πρότυπα για το περιεχόμενο του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να απαιτούν πρόσθετες εξηγήσεις στο σχέδιο αναδιάρθρωσης, για παράδειγμα, όσον αφορά τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία έχουν ομαδοποιηθεί οι πιστωτές, τα οποία ενδέχεται να έχουν σημασία στην περίπτωση που η οφειλή είναι εν μέρει μόνο ασφαλισμένη.
- (24) (...) Οι πιστωτές που θίγονται από το σχέδιο αναδιάρθρωσης και, εφόσον προβλέπεται βάσει της εθνικής νομοθεσίας, οι μέτοχοι/εταίροι θα πρέπει να έχουν δικαίωμα ψήφου για την έγκριση του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν περιορισμένης έκτασης εξαιρέσεις από τον εν λόγω κανόνα. Τα μέρη που δεν θίγονται από το σχέδιο αναδιάρθρωσης δεν θα πρέπει να έχουν δικαίωμα ψήφου επί του σχεδίου και η υποστήριξή τους δεν θα πρέπει να είναι αναγκαία για την έγκριση οιασδήποτε σχεδίου. Η ψηφοφορία μπορεί να είναι επίσημη διαδικασία ψηφοφορίας ή να λαμβάνει τη μορφή διαβούλευσης και συμφωνίας με την απαιτούμενη πλειοψηφία των θιγόμενων μερών. Ωστόσο, στις περιπτώσεις που η ψηφοφορία λαμβάνει τη μορφή (...) συμφωνίας με την απαιτούμενη πλειοψηφία, θα μπορούσε παρά ταύτα να παρέχεται στα θιγόμενα μέρη που δεν συμμετείχαν στη συμφωνία η δυνατότητα να συμμετάσχουν στο σχέδιο αναδιάρθρωσης.

- (25) Προκειμένου να διασφαλίζεται η ισότιμη μεταχείριση των κατ' ουσία όμοιων δικαιωμάτων και ότι τα σχέδια αναδιάρθρωσης εγκρίνονται χωρίς να πλήττονται αδικαιολόγητα τα δικαιώματα των θιγόμενων μερών, τα θιγόμενα μέρη θα πρέπει να αντιμετωπίζονται σε ξεχωριστές κατηγορίες που αντικατοπτρίζουν τα κριτήρια κατηγοριοποίησης βάσει της εθνικής νομοθεσίας. **Ως κατηγοριοποίηση νοείται η ομαδοποίηση των θιγόμενων μερών για τους σκοπούς της έγκρισης ενός σχεδίου κατά τρόπο που αντικατοπτρίζει τα δικαιώματα και την προτεραιότητα των θιγόμενων απαιτήσεων και συμφερόντων.** Κατ' ελάχιστο, οι εμπραγμάτως ασφαλισμένοι και μη πιστωτές θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να αντιμετωπίζονται ως ξεχωριστές κατηγορίες, **αλλά τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν τον σχηματισμό περισσότερων των δύο κατηγοριών πιστωτών, συμπεριλαμβανομένων των διαφορετικών κατηγοριών εμπραγμάτως ασφαλισμένων και μη πιστωτών και των κατηγοριών πιστωτών μειωμένης εξασφάλισης. Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν επίσης να αντιμετωπίζουν ως χωριστές κατηγορίες και άλλα είδη πιστωτών που στερούνται επαρκών κοινών στοιχείων, όπως είναι για παράδειγμα οι φορολογικές αρχές και οι οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης.** Η εθνική νομοθεσία δύνανται να ορίζει ότι οι εμπραγμάτως ασφαλισμένες απαιτήσεις είναι δυνατό να χωρίζονται σε ασφαλισμένα και μη μέρη βάσει αποτίμησης των ασφαλειών. Η εθνική νομοθεσία δύνανται επίσης να προβλέπει συγκεκριμένους κανόνες κατηγοριοποίησης στις περιπτώσεις κατά τις οποίες πιστωτές που εξαρτώνται σε ιδιαίτερα μεγάλο βαθμό από τον συγκεκριμένο οφειλέτη ή που για άλλο λόγο χαρακτηρίζονται ιδιαίτερα ευάλωτοι, όπως οι εργαζόμενοι ή οι μικροί προμηθευτές, θα επωφελούνταν από μια τέτοια κατηγοριοποίηση.
- (25α) Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι στην περίπτωση οφειλετών που είναι πολύ μικρές, μικρές ή μεσαίες επιχειρήσεις με βάση τη σχετικά απλή κεφαλαιακή τους διάρθρωση, μπορεί να υπάρξει εξαίρεση από την υποχρέωση αντιμετώπισης των πιστωτών σε ξεχωριστές κατηγορίες. Στις περιπτώσεις που οι πολύ μικρές, μικρές ή μεσαίες επιχειρήσεις έχουν επιλέξει να χρησιμοποιήσουν μόνο μία κατηγορία με δικαίωμα ψήφου και η εν λόγω κατηγορία καταψηφίζει το σχέδιο, σύμφωνα με τις γενικές αρχές της παρούσας οδηγίας οι οφειλέτες δύνανται να υποβάλουν άλλο σχέδιο.
- (25β) Η εθνική νομοθεσία θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να διασφαλίζει την κατάλληλη αντιμετώπιση των ζητημάτων που έχουν ιδιαίτερη σημασία για την κατηγοριοποίηση, όπως των ζητημάτων σχετικά με τις απαιτήσεις των συνδεδεμένων μερών, ενώ θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει κανόνες σχετικά με τις απαιτήσεις υπό αίρεση και τις αμφισβητούμενες απαιτήσεις. **Το εθνικό δίκαιο δύνανται να ρυθμίζει τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι αμφισβητούμενες απαιτήσεις για την κατανομή των δικαιωμάτων ψήφου.** Η δικαστική ή διοικητική αρχή θα πρέπει να εξετάζει την κατηγοριοποίηση, συμπεριλαμβανομένης της επιλογής των θιγόμενων από το σχέδιο πιστωτών, όταν το σχέδιο αναδιάρθρωσης υποβάλλεται προς επικύρωση, αλλά τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι εν λόγω αρχές μπορούν επίσης να εξετάζουν την κατηγοριοποίηση σε πιο πρώιμο στάδιο, εφόσον ο εισηγητής του σχεδίου αιτηθεί την επικύρωση του σχεδίου ή ζητήσει καθοδήγηση νωρίτερα.

- (26) Η εθνική νομοθεσία θα πρέπει να καθορίζει τις απαιτούμενες πλειοψηφίες ώστε να διασφαλίζεται ότι μια μειοψηφία θυγόμενων μερών σε κάθε κατηγορία δεν θα μπορεί να εμποδίσει την έγκριση σχεδίου αναδιάρθρωσης που δεν περιορίζει αδικαιολόγητα τα δικαιώματα και τα συμφέροντά τους. Χωρίς κανόνα που να ορίζει ότι οι διαφωνούντες εμπραγμάτως ασφαλισμένοι πιστωτές δεσμεύονται από την απόφαση της πλειοψηφίας, η αναδιάρθρωση σε πρώιμο στάδιο δεν θα είναι δυνατή σε πολλές περιπτώσεις, για παράδειγμα, όταν απαιτείται μεν χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση αλλά η επιχείρηση είναι κατά τα λοιπά βιώσιμη. Για να διασφαλισθεί ότι τα μέρη έχουν λόγο στην έγκριση των σχεδίων αναδιάρθρωσης ανάλογα προς τα συμφέροντα που έχουν στην επιχείρηση, η απαιτούμενη πλειοψηφία σε κάθε επιμέρους κατηγορία θα πρέπει να βασίζεται στο ποσό των απαιτήσεων των πιστωτών ή των συμμετοχικών δικαιωμάτων των μετόχων/εταίρων. **Τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν επιπλέον πλειοψηφία των θυγόμενων μερών σε κάθε κατηγορία. Τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίζουν κανόνες σε σχέση με τα θυγόμενα μέρη με δικαίωμα ψήφου που δεν ασκούν το δικαίωμα ψήφου τους με ορθό τρόπο ή δεν εκπροσωπούνται, για παράδειγμα συνυπολογίζοντάς τα για το όριο συμμετοχής ή για τον υπολογισμό της πλειοψηφίας. Τα κράτη μέλη έχουν επίσης την ευχέρεια να προβλέπουν όριο συμμετοχής για την ψηφοφορία.**
- (27) Το «κριτήριο του συμφέροντος των πιστωτών» εγγυάται ότι κανείς από τους διαφωνούντες πιστωτές δεν θα βρεθεί, βάσει του σχεδίου αναδιάρθρωσης, σε χειρότερη θέση από τη θέση στην οποία θα βρισκόταν είτε σε περίπτωση εκκαθάρισης, (...) υπό μορφή τμηματικής πώλησης της επιχείρησης ή πώλησης της επιχείρησης εν λειτουργία, **είτε στο πλαίσιο της επόμενης καλύτερης εναλλακτικής δυνατότητας σε περίπτωση μη επικύρωσης του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιλέξουν ένα από αυτά τα δύο όρια κατά την εφαρμογή του κριτηρίου αυτού στο εθνικό δίκαιο.** Το εν λόγω κριτήριο θα πρέπει να εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες χρειάζεται επικύρωση του σχεδίου προκειμένου αυτό να καταστεί δεσμευτικό για τους διαφωνούντες πιστωτές ή, κατά περίπτωση, για τις διαφωνούσες κατηγορίες πιστωτών. **Ως συνέπεια του κριτηρίου του συμφέροντος των πιστωτών, όταν δημόσιοι θεσμικοί πιστωτές είναι προνομιούχοι δυνάμει του εθνικού δικαίου, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι το σχέδιο δεν μπορεί να επιβάλει πλήρη ή μερική διαγραφή των απαιτήσεων των πιστωτών αυτών.**

(28) Ενώ ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης θα πρέπει πάντοτε να θεωρείται εγκεκριμένο αν η απαιτούμενη πλειοψηφία σε κάθε θιγόμενη κατηγορία υποστηρίζει το σχέδιο, ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης το οποίο δεν έχει την υποστήριξη της απαιτούμενης πλειοψηφίας σε κάθε θιγόμενη κατηγορία **μπορεί παρά ταύτα να επικυρωθεί από δικαστική ή διοικητική αρχή, κατόπιν πρότασης του οφειλέτη ή με τη σύμφωνη γνώμη του. Στην περίπτωση ενός νομικού προσώπου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να αποφασίζουν αν για τον σκοπό αυτό ως οφειλέτης πρέπει να θεωρείται το διοικητικό συμβούλιο του νομικού προσώπου ή ορισμένη πλειοψηφία μετόχων ή κατόχων μετοχικού κεφαλαίου. Για να επικυρωθεί το σχέδιο σε περίπτωση διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών, πρέπει να υποστηρίζεται είτε από τουλάχιστον μία κατηγορία θιγόμενων ή επιβαρυνόμενων πιστωτών είτε από πλειοψηφία κατηγοριών των θιγόμενων μερών με δικαίωμα ψήφου, υπό τον όρο ότι τουλάχιστον μία από αυτές τις κατηγορίες είναι κατηγορία εμπραγμάτως ασφαλισμένων πιστωτών ή έχει προτεραιότητα έναντι της κατηγορίας των κοινών ανέγγυων πιστωτών (μηχανισμός διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών). Στην πρώτη περίπτωση, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να αυξήσουν τον αριθμό των κατηγοριών που απαιτείται να εγκρίνουν το σχέδιο, χωρίς να πρέπει οπωσδήποτε όλες οι κατηγορίες αυτές, βάσει αποτίμησης του οφειλέτη σε συνθήκες δρώσας οικονομικής κατάστασης, να λαμβάνουν ικανοποίηση απαίτησης ή να διατηρούν δικαίωμα, ή, εφόσον αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, μπορεί να συναχθεί ευλόγως ότι λαμβάνουν ικανοποίηση απαίτησης ή διατηρούν δικαίωμα αν εφαρμοστεί η συνήθης κατάταξη των προτεραιοτήτων της εκκαθάρισης σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Ωστόσο, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να απαιτούν την συγκατάθεση όλων των κατηγοριών. Αυτό σημαίνει ότι, όπου υπάρχουν μόνο δύο κατηγορίες πιστωτών, η συγκατάθεση τουλάχιστον μίας κατηγορίας θα πρέπει να θεωρείται επαρκής, αν πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις εφαρμογής της διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών. Η επιβάρυνση των πιστωτών νοείται ως μείωση της αξίας των απαιτήσεών τους.**

(28α) Κατά τη χρήση του μηχανισμού της διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι διαφωνούσες κατηγορίες των θιγόμενων πιστωτών δεν υφίστανται αδικαιολόγητη βλάβη βάσει του προτεινόμενου σχεδίου και θα πρέπει να παρέχουν επαρκή προστασία για αυτές τις διαφωνούσες κατηγορίες. Τα κράτη μέλη δύνανται να το πράξουν εξασφαλίζοντας ότι (...) μια διαφωνούσα κατηγορία θιγόμενων πιστωτών ικανοποιείται πλήρως αν κατηγορία ελάσσοнос εξοφλητικής προτεραιότητας πρόκειται να λάβει διανομή αξίας ή διατηρήσει συμμετοχικό δικαίωμα βάσει του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν διακριτική ευχέρεια κατά την εφαρμογή της έννοιας της πλήρους ικανοποίησης, μεταξύ άλλων σε σχέση με το χρόνο της πληρωμής, εφόσον προστατεύονται το κεφάλαιο της απαίτησης και, στην περίπτωση των εμπραγμάτως ασφαλισμένων πιστωτών, η αξία της εξασφάλισης. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να αποφασίσουν σχετικά με το ισοδύναμο μέσο με το οποίο η αρχική απαίτηση θα μπορούσε να ικανοποιηθεί πλήρως. Είναι σκόπιμο να δοθεί η δυνατότητα στα κράτη μέλη να παρεκκλίνουν από τον εν λόγω κανόνα, για παράδειγμα όταν είναι δίκαιο οι μέτοχοι/εταίροι να διατηρούν ορισμένα δικαιώματα στο πλαίσιο του σχεδίου, παρά το γεγονός ότι μια κατηγορία με μεγαλύτερη προτεραιότητα είναι υποχρεωμένη να δεχτεί μείωση των απαιτήσεών της, ή ότι βασικοί προμηθευτές που καλύπτονται από τη διάταξη περί αναστολής των ατομικών καταδιώξεων ικανοποιούνται πριν από τις κατηγορίες πιστωτών που προηγούνται. Εναλλακτικά, τα κράτη μέλη δύνανται να προστατεύσουν μια διαφωνούσα κατηγορία πιστωτών, διασφαλίζοντας ότι αυτοί θα τυγχάνουν τουλάχιστον εξίσου ευνοϊκής μεταχείρισης σε σύγκριση με οποιαδήποτε άλλη κατηγορία του ίδιου βαθμού και ευνοϊκότερης σε σχέση με κάθε κατηγορία που κατατάσσεται χαμηλότερα. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέξουν ποιους από τους ανωτέρω μηχανισμούς προστασίας θα εφαρμόσουν.

(29) Παρόλο που τα νόμιμα συμφέροντα των μετόχων/εταίρων θα πρέπει να προστατεύονται, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι αυτοί δεν θα μπορούν να αποτρέψουν αδικαιολόγητα την έγκριση σχεδίων αναδιάρθρωσης που θα αποκαθιστούσαν τη βιωσιμότητα του οφειλέτη. **Τα κράτη μέλη μπορούν να προσαρμόζουν ό, τι δεν είναι εύλογο λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, αν ο οφειλέτης είναι ΜΜΕ ή μεγάλη επιχείρηση, τα προτεινόμενα μέτρα αναδιάρθρωσης που αφορούν τα δικαιώματα των μετόχων/εταίρων, το είδος του μετόχου/εταίρου, το αν ο οφειλέτης είναι νομικό ή φυσικό πρόσωπο, ή το αν οι εταίροι σε μια εταιρεία έχουν περιορισμένη ή απεριόριστη ευθύνη.** Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιήσουν διάφορα μέσα για την επίτευξη αυτού του στόχου, ορίζοντας, για παράδειγμα, ότι οι μέτοχοι/εταίροι δεν έχουν δικαίωμα ψήφου επί σχεδίων αναδιάρθρωσης, **και αποσυνδέοντας την έγκριση ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης (...)** από τη συμφωνία των μετόχων/εταίρων άνευ εσωτερικής αξίας, δηλαδή των μετόχων/εταίρων οι οποίοι, βάσει αποτίμησης της επιχείρησης, δεν θα λάμβαναν οποιαδήποτε πληρωμή ή άλλο αντάλλαγμα σε περίπτωση εφαρμογής της συνήθους ιεραρχικής κατάταξης των απαιτήσεων προς ικανοποίηση από το προϊόν της εκκαθάρισης. Ωστόσο, στις περιπτώσεις που οι μέτοχοι/εταίροι έχουν δικαίωμα ψήφου επί σχεδίου αναδιάρθρωσης, θα πρέπει να είναι δυνατή η επικύρωση του σχεδίου από δικαστική ή διοικητική αρχή παρά τη διαφωνία μίας ή περισσότερων κατηγοριών μετόχων/εταίρων, μέσω μηχανισμού διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών. **Τα κράτη μέλη που εξαιρούν τους μετόχους/εταίρους από την ψηφοφορία, δεν χρειάζεται να εφαρμόζουν τον κανόνα της απόλυτης προτεραιότητας στη διασύνδεση μεταξύ πιστωτών και μετόχων/εταίρων.** Ένα άλλο πιθανό μέσο εφαρμογής της απαίτησης αυτής θα μπορεί να είναι η διασφάλιση ότι τα μέτρα αναδιάρθρωσης, τα οποία επηρεάζουν άμεσα τα δικαιώματα των μετόχων/εταίρων και emπίπτουν στην αρμοδιότητα ορισμένου φορέα σύμφωνα με το δίκαιο των εταιριών, δεν υπόκεινται σε αδικαιολόγητα υψηλές απαιτήσεις πλειοψηφίας και ότι οι μέτοχοι/εταίροι δεν έχουν καμία αρμοδιότητα όσον αφορά τα μέτρα αναδιάρθρωσης που δεν επηρεάζουν άμεσα τα δικαιώματά τους. Είναι δυνατόν να απαιτούνται περισσότερες κατηγορίες μετόχων/εταίρων στις περιπτώσεις που υπάρχουν διάφορες κατηγορίες μετοχών/μερίδων με διαφορετικά δικαιώματα. Οι μέτοχοι/εταίροι μικρού και μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεων που δεν είναι απλοί επενδυτές αλλά ιδιοκτήτες της επιχείρησης και συμβάλλουν στην επιχείρηση με άλλους τρόπους, για παράδειγμα, προσφέροντας διαχειριστική εμπειρογνωμοσύνη, μπορεί να μην έχουν κίνητρο να προχωρήσουν σε αναδιάρθρωση υπό αυτούς τους όρους. Για τον λόγο αυτό, ο μηχανισμός διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών θα πρέπει να παραμένει προαιρετικός για τους οφειλέτες που είναι μικρού και μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεις.

- (30) Η επικύρωση του σχεδίου αναδιάρθρωσης από δικαστική ή διοικητική αρχή είναι αναγκαία προκειμένου να διασφαλίζεται ότι ο περιορισμός των δικαιωμάτων των πιστωτών ή των συμμετοχικών δικαιωμάτων των μετόχων/εταίρων είναι αναλογικός προς τα οφέλη της αναδιάρθρωσης και ότι οι πιστωτές και οι μέτοχοι/εταίροι έχουν πρόσβαση σε πραγματική έννομη προστασία. **Αυτό είναι απαραίτητο ιδίως εάν υπάρχουν διαφωνούντα θιγόμενα μέρη ή όταν το σχέδιο αναδιάρθρωσης περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με τη νέα χρηματοδότηση, αλλά τα κράτη μέλη θα μπορούν να προβλέπουν ότι η επικύρωση από δικαστική ή διοικητική αρχή είναι αναγκαία και σε άλλες περιπτώσεις.**
- (30a) **Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν διατάξεις προκειμένου να διασφαλίσουν ότι η δικαστική ή διοικητική αρχή θα πρέπει (...) να έχει τη δυνατότητα να απορρίπτει το σχέδιο, όταν τεκμηριώνεται ότι η επιχειρούμενη αναδιάρθρωση περιορίζει τα δικαιώματα των διαφωνούντων πιστωτών ή μετόχων/εταίρων είτε κάτω από αυτό που εύλογα θα ανέμεναν να λάβουν εάν γινόταν εκκαθάριση της επιχείρησης του οφειλέτη, μέσω τμηματικής εκκαθάρισης ή μέσω πώλησης της επιχείρησης εν λειτουργία, ανάλογα με τις ιδιαίτερες συνθήκες του εκάστοτε οφειλέτη, είτε κάτω από αυτό που εύλογα μπορούν να αναμένουν ως επόμενη καλύτερη εναλλακτική δυνατότητα σε περίπτωση μη επικύρωσης του σχεδίου αναδιάρθρωσης.** Ωστόσο, όταν το σχέδιο επικυρώνεται μέσω μηχανισμού διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών, **θα πρέπει να γίνεται αναφορά στο μηχανισμό προστασίας που χρησιμοποιείται σε μια τέτοια περίπτωση. Στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη έχουν επιλέξει να προβούν σε αποτίμηση του οφειλέτη ως επιχείρησης εν λειτουργία, στην αξία της επιχείρησης εν λειτουργία λαμβάνεται υπόψη η αξία της επιχείρησης του οφειλέτη σε πιο μακροπρόθεσμη βάση, σε αντίθεση με την αξία εκκαθάρισης.** Η αξία της εν λειτουργία επιχείρησης είναι, κατά κανόνα, υψηλότερη από την αξία εκκαθάρισης της επιχείρησης, επειδή συνυπολογίζει το γεγονός ότι η επιχείρηση συνεχίζει τη δραστηριότητα και τα συμβόλαιά της με την ελάχιστη δυνατή διατάραξη, απολαμβάνει την εμπιστοσύνη των πιστωτών, των μετόχων/εταίρων και των πελατών της, συνεχίζει να παράγει εισόδημα και περιορίζει τις επιπτώσεις για τους υπαλλήλους της.

- (30β) Ενώ η συμμόρφωση προς το κριτήριο του συμφέροντος των πιστωτών πρέπει να εξετάζεται από τη δικαστική ή διοικητική αρχή μόνο σε περίπτωση αμφισβήτησης, προκειμένου να αποφευχθεί η διενέργεια αποτίμησης σε όλες τις περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι άλλες προϋποθέσεις για την επικύρωση μπορούν να εξετάζονται αυτεπαγγέλτως. Τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να προσθέτουν και άλλες προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για την επικύρωση ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης, όπως το εάν οι μέτοχοι/εταίροι προστατεύονται επαρκώς. Οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αρνούνται την επικύρωση σχεδίου αναδιάρθρωσης, το οποίο δεν προσφέρει εύλογη προοπτική αποτροπής της αφερεγγυότητας του οφειλέτη και εξασφάλισης της βιωσιμότητας της επιχείρησης. Ωστόσο, τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να εξασφαλίζουν ότι η εν λόγω εκτίμηση θα διενεργείται αυτεπαγγέλτως.
- (30γ) Ανάμεσα στις προϋποθέσεις επικύρωσης ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης είναι και η κοινοποίηση αυτού προς όλα τα θιγόμενα μέρη. Τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να καθορίζουν τη μορφή και το χρονικό σημείο της κοινοποίησης καθώς και να μεριμνούν για τη διευθέτηση άγνωστων απαιτήσεων για τους σκοπούς της κοινοποίησης. Μπορούν να θεσπίζουν διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες τα μη θιγόμενα μέρη θα πρέπει να ενημερώνονται σχετικά με το σχέδιο αναδιάρθρωσης.
- (30δ) Οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές θα πρέπει να αποφασίζουν σχετικά με την αποτίμηση της επιχείρησης ή στο στάδιο της εκκαθάρισης ή στην επόμενη καλύτερη εναλλακτική δυνατότητα σε περίπτωση μη επικύρωσης του σχεδίου αναδιάρθρωσης ή σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών, μόνο αν ένα διαφωνούν θιγόμενο μέρος αμφισβητεί το σχέδιο αναδιάρθρωσης. Αυτό δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να διενεργούν αποτιμήσεις σε άλλο πλαίσιο βάσει του εθνικού τους δικαίου. Ωστόσο, μια τέτοια απόφαση μπορεί, επίσης, να συνίσταται σε αποτίμηση από εμπειρογνώμονα ή αποτίμηση που υποβλήθηκε από τον οφειλέτη ή άλλο πρόσωπο σε προηγούμενο στάδιο της διαδικασίας. Όταν λαμβάνεται η απόφαση για διενέργεια αποτίμησης, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν ειδικούς κανόνες, εκτός του αστικού δικονομικού δικαίου, για την αποτίμηση σε περιπτώσεις αναδιάρθρωσης, με σκοπό να εξασφαλίζεται η ταχεία διενέργειά της. Καμία διάταξη της παρούσας οδηγίας δεν θίγει τους κανόνες του εθνικού δικαίου περί του βάρους απόδειξης στην περίπτωση της αποτίμησης.

- (30ε) Τα δεσμευτικά αποτελέσματα ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης περιορίζονται στα θιγόμενα μέρη που συμμετείχαν στην έγκριση του σχεδίου. Τα κράτη μέλη θα μπορούν να καθορίζουν τη σημασία της συμμετοχής ενός πιστωτή, μεταξύ άλλων σε περίπτωση άγνωστων πιστωτών ή πιστωτών μελλοντικών απαιτήσεων. Για παράδειγμα, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν τον τρόπο αντιμετώπισης των πιστωτών στους οποίους έγινε ορθή κοινοποίηση αλλά δεν συμμετείχαν στις διαδικασίες.
- (31) Η επιτυχία ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης μπορεί συχνά να εξαρτάται από το κατά πόσον (...) διατίθεται χρηματοδοτική **συνδρομή στον οφειλέτη** για την υποστήριξη, αρχικά, της λειτουργίας της επιχείρησης κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων αναδιάρθρωσης και, στη συνέχεια, της εφαρμογής του σχεδίου αναδιάρθρωσης μετά την επικύρωσή του. **Η χρηματοδοτική συνδρομή θα πρέπει να νοείται με ευρεία έννοια και να περιλαμβάνει την παροχή σε χρήμα ή σε εγγυήσεις τρίτων και την προμήθεια αποθεμάτων, εμπορευμάτων, πρώτων υλών και βασικών υπηρεσιών, για παράδειγμα μέσω της χορήγησης στον οφειλέτη μεγαλύτερης περιόδου αποπληρωμής. Η προσωρινή και η νέα χρηματοδότηση θα πρέπει, συνεπώς, να είναι απρόσβλητες από ανακλητικές αγωγές που θα επιδιώκουν να κηρυχθεί η εν λόγω χρηματοδότηση άκυρη, ακυρώσιμη ή μη εκτελεστή ως δικαιοπραξία επιζήμια για το γενικό σύνολο των πιστωτών στο πλαίσιο επακόλουθων διαδικασιών αφερεγγυότητας. Οι εθνικές νομοθεσίες περί αφερεγγυότητας που προβλέπουν ανακλητικές αγωγές για την προσωρινή και τη νέα χρηματοδότηση ή ορίζουν ότι οι νέοι δανειστές μπορεί να υποστούν αστικές, διοικητικές ή ποινικές κυρώσεις για την παροχή πίστωσης σε οφειλέτες που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες, μπορούν να υπονομεύσουν τη διαθεσιμότητα της χρηματοδότησης η οποία είναι αναγκαία για την επιτυχή διαπραγμάτευση και εφαρμογή ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης. Η οδηγία δεν επηρεάζει τους λοιπούς λόγους για τον χαρακτηρισμό της νέας και της προσωρινής χρηματοδότησης ως άκυρων, ακυρώσιμων ή ανενεργών, ή για τη θεμελίωση αστικής, ποινικής ή διοικητικής ευθύνης για τους παρόχους τέτοιου είδους χρηματοδότησης, όπως προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο. Στους εν λόγω λοιπούς λόγους μπορούν να περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η απάτη, η κακή πίστη, ορισμένοι τύποι σχέσεων μεταξύ των μερών οι οποίοι θα μπορούσαν να σχετίζονται με σύγκρουση συμφερόντων, όπως στην περίπτωση των συναλλαγών μεταξύ συνδεδεμένων μερών ή μεταξύ μετόχων/εταίρων και της εταιρίας, κατά τις οποίες ένα μέρος λαμβάνει αξία ή ασφάλεια χωρίς να δικαιούται τη στιγμή της συναλλαγής ή λόγω του τρόπου εκτέλεσης αυτής.**

(31α) (...) Όταν παρέχεται προσωρινή χρηματοδότηση, τα μέρη δεν γνωρίζουν αν το σχέδιο θα πρέπει τελικά να επικυρωθεί ή όχι, **ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να περιορίζουν** την προστασία της προσωρινής χρηματοδότησης μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το σχέδιο εγκρίνεται από τους πιστωτές ή επικυρώνεται από δικαστική ή διοικητική αρχή (...). Προκειμένου να αποφεύγονται πιθανές καταχρήσεις, θα πρέπει να προστατεύονται μόνον οι χρηματοδοτήσεις που είναι ευλόγως και άμεσα αναγκαίες για τη συνέχιση της λειτουργίας ή την επιβίωση της επιχείρησης του οφειλέτη ή για τη διατήρηση ή αύξηση της αξίας της εν λόγω επιχείρησης εν αναμονή της επικύρωσης του σχεδίου αναδιάρθρωσης. **Επιπλέον, η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να θεσπίζουν εκ των προτέρων μηχανισμό ελέγχου της προσωρινής χρηματοδότησης. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν την εν λόγω προστασία σε περιπτώσεις κατά τις οποίες το σχέδιο έχει επικυρωθεί από δικαστική ή διοικητική αρχή ή όταν η προσωρινή χρηματοδότηση αποτέλεσε αντικείμενο εκ των προτέρων ελέγχου. Ο εκ των προτέρων μηχανισμός ελέγχου της προσωρινής χρηματοδότησης ή άλλων συναλλαγών θα μπορεί να διενεργείται από επαγγελματία στον τομέα της αναδιάρθρωσης, από επιτροπή πιστωτών ή από δικαστική ή διοικητική αρχή.** Η προστασία από ανακλητικές αγωγές και η προστασία από την προσωπική ευθύνη αποτελούν ελάχιστες διασφαλίσεις που παρέχονται για την προσωρινή χρηματοδότηση και τη νέα χρηματοδότηση. Ωστόσο, για να ενθαρρυνθούν νέοι δανειστές ώστε να αναλάβουν τον αυξημένο κίνδυνο της επένδυσης σε έναν βιώσιμο οφειλέτη που αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες μπορεί να χρειάζονται περισσότερα κίνητρα, όπως, για παράδειγμα, η αναγνώριση προτεραιότητας στην εν λόγω χρηματοδότηση τουλάχιστον έναντι των ανέγγυων απαιτήσεων σε επακόλουθες διαδικασίες αφερεγγυότητας.

- (32) Τα ενδιαφερόμενα θιγόμενα μέρη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα προσφυγής κατά της απόφασης επικύρωσης σχεδίου αναδιάρθρωσης **από διοικητική αρχή. Τα κράτη μέλη μπορούν, επίσης, να θεσπίσουν τη δυνατότητα προσφυγής κατά της απόφασης επικύρωσης σχεδίου αναδιάρθρωσης από δικαστική αρχή.** Ωστόσο, για να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα του σχεδίου, να περιορίζεται η αβεβαιότητα και να αποφεύγονται αδικαιολόγητες καθυστερήσεις, τα σχετικά μέσα προσφυγής δεν θα πρέπει, **κατά κανόνα,** να έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα στην εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης. **Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν ή να περιορίζουν τους λόγους της προσφυγής. Όταν ασκείται προσφυγή κατά της επικύρωσης του σχεδίου, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στη δικαστική αρχή να εκδίδει προδικαστική ή συνοπτική απόφαση, με την οποία να προστατεύεται η εκτέλεση και η εφαρμογή του σχεδίου από ενδεχόμενη επιτυχή έκβαση της εκκρεμούς προσφυγής.** Στην περίπτωση που η προσφυγή γίνεται δεκτή (...), οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές θα πρέπει να εξετάζουν, ως εναλλακτική της απόρριψης του σχεδίου, την **τροποποίηση και την επικύρωσή του. Οι τροποποιήσεις του σχεδίου μπορούν να προτείνονται από τα μέρη να αποφασίζονται από αυτά με ψηφοφορία, με δική τους πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήματος της δικαστικής αρχής. Τα κράτη μέλη μπορούν, επίσης, να προβλέπουν (...)** αποζημίωση για οικονομικές απώλειες για το μέρος του οποίου η προσφυγή έγινε δεκτή. (...) **Εναπόκειται στο εθνικό δίκαιο να αντιμετωπίσει πιθανή νέα αναστολή ή παράταση της αναστολής σε περίπτωση που η δικαστική αρχή κρίνει ότι η προσφυγή έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.**

(33) Με στόχο να ενθαρρύνεται μια νοοτροπία έγκαιρης προσφυγής στις διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης, είναι επιθυμητό οι συναλλαγές που είναι εύλογες και άμεσα αναγκαίες (...) για τη διαπραγμάτευση ή την εφαρμογή σχεδίου αναδιάρθρωσης, να προστατεύονται επίσης από ανακλητικές αγωγές σε επακόλουθες διαδικασίες αφερεγγυότητας. (...) Οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές θα μπορούν, κατά τον καθορισμό του εύλογου χαρακτήρα και της άμεσης αναγκαιότητας των δαπανών και αμοιβών, για παράδειγμα, να εξετάζουν προβλέψεις και εκτιμήσεις που διαβιβάζονται στα θιγόμενα μέρη, σε επιτροπή πιστωτών, σε επαγγελματία στον τομέα της αναδιάρθρωσης ή στη δικαστική ή διοικητική αρχή. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη θα μπορούν, επίσης, να απαιτήσουν από τους οφειλέτες να παρέχουν και να επικαιροποιούν τις σχετικές εκτιμήσεις. Μια τέτοια προστασία θα ενίσχυε την ασφάλεια των συναλλαγών με επιχειρήσεις που είναι γνωστό ότι αντιμετωπίζουν δυσκολίες και θα διέλυε τους φόβους των πιστωτών και των επενδυτών ότι όλες αυτές οι συναλλαγές θα μπορούσαν να κηρυχθούν άκυρες σε περίπτωση αποτυχίας της αναδιάρθρωσης. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν ένα χρονικό σημείο, πριν από την έναρξη της διαδικασίας προληπτικής αναδιάρθρωσης και τη χορήγηση της αναστολής των ατομικών διώξεων, από το οποίο αμοιβές και δαπάνες για τη διαπραγμάτευση, την έγκριση, την επικύρωση ή την αναζήτηση επαγγελματικών συμβουλών για το σχέδιο αναδιάρθρωσης αρχίζουν να επωφελούνται από την προστασία από ανακλητικές αγωγές. Στην περίπτωση άλλων πληρωμών και εκταμιεύσεων, παρόμοιο σημείο αφετηρίας θα μπορεί επίσης να προβλέπεται για την αναστολή ή την έναρξη της διαδικασίας προληπτικής αναδιάρθρωσης.

- (34) Καθ' όλη τη διάρκεια των διαδικασιών προληπτικής αναδιάρθρωσης, οι εργαζόμενοι θα πρέπει να απολαμβάνουν την πλήρη προστασία της εργατικής νομοθεσίας. Ιδίως, η παρούσα οδηγία δεν τίγει τα δικαιώματα των εργαζομένων που κατοχυρώνονται από την οδηγία 98/59/EK του Συμβουλίου⁹, την οδηγία 2001/23/EK του Συμβουλίου¹⁰, την οδηγία 2002/14/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹¹, την οδηγία 2008/94/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹² και την οδηγία 2009/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹³. Οι υποχρεώσεις που αφορούν την ενημέρωση των εργαζομένων και τη διαβούλευση μαζί τους βάσει της εθνικής νομοθεσίας μεταφοράς των ανωτέρω οδηγιών παραμένουν σε πλήρη ισχύ. Σε αυτές περιλαμβάνονται οι υποχρεώσεις ενημέρωσης των εκπροσώπων των εργαζομένων και διαβούλευσης μαζί τους σχετικά με την απόφαση προσφυγής σε πλαίσιο προληπτικής αναδιάρθρωσης σύμφωνα με την οδηγία 2002/14/EK. Δεδομένης της ανάγκης να διασφαλίζεται κατάλληλο επίπεδο προστασίας των εργαζομένων, τα κράτη μέλη θα πρέπει καταρχήν να εξαιρούν τις ανεξόφλητες απαιτήσεις των εργαζομένων, όπως αυτές ορίζονται στην οδηγία 2008/94/EK, από κάθε αναστολή των ατομικών καταδιώξεων, ανεξάρτητα από το αν οι απαιτήσεις αυτές έχουν γεννηθεί πριν ή μετά τη χορήγηση της αναστολής. Αναστολή σε σχέση με τέτοιες απαιτήσεις θα πρέπει να επιτρέπεται μόνο για τα ποσά και τα χρονικά διαστήματα για τα οποία η εξόφληση των εν λόγω απαιτήσεων διασφαλίζεται πραγματικά με άλλα μέσα βάσει του εθνικού δικαίου. Στην περίπτωση που τα κράτη μέλη επεκτείνουν την κάλυψη της εγγύησης καταβολής των ανεξόφλητων απαιτήσεων των εργαζομένων που προβλέπεται από την οδηγία 2008/94/EK στις διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης που προβλέπει η παρούσα οδηγία, η εξαίρεση των απαιτήσεων των εργαζομένων από την αναστολή των ατομικών διώξεων δεν είναι πλέον **αναγκαία** στον βαθμό που καλύπτεται από την εν λόγω εγγύηση. Στην περίπτωση που βάσει της εθνικής νομοθεσίας τίθενται περιορισμοί στην ευθύνη των οργανισμών εγγύησης, είτε όσον αφορά τη διάρκεια της εγγύησης είτε όσον αφορά το ποσό που καταβάλλεται στους εργαζομένους, οι εργαζόμενοι θα πρέπει να μπορούν να ασκήσουν ατομικά καταδιωκτικά μέτρα για την ικανοποίηση του υπολειπόμενου μέρους της απαιτήσής τους κατά του εργοδότη ακόμη και κατά τη διάρκεια της περιόδου αναστολής των ατομικών καταδιώξεων. **Εναλλακτικά, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να εξαιρούν τις αξιώσεις των εργαζομένων από το πεδίο εφαρμογής του πλαισίου προληπτικής αναδιάρθρωσης και να προβλέπουν την προστασία τους στο πλαίσιο του εθνικού δικαίου.**

⁹ Οδηγία 98/59/EK του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις, ΕΕ L 225 της 12.8.1998, σ. 16.

¹⁰ Οδηγία 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, ΕΕ L 82 της 22.3.2001, σ. 16.

¹¹ Οδηγία 2002/14/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημέρωσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, ΕΕ L 80 της 23.3.2002, σ. 29.

¹² Οδηγία 2008/94/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, ΕΕ L 283 της 28.10.2008, σ. 36.

¹³ Οδηγία 2009/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού συμβουλίου εργαζομένων ή διαδικασίας σε επιχειρήσεις και ομίλους επιχειρήσεων κοινοτικής κλίμακας με σκοπό να ενημερώνονται οι εργαζόμενοι και να ζητείται η γνώμη τους, ΕΕ L 122 της 16.5.2009, σ. 28.

- (35) Στην περίπτωση που σχέδιο αναδιάρθρωσης περιλαμβάνει τη μεταβίβαση τμήματος εγκατάστασης ή επιχείρησης, τα δικαιώματα των εργαζομένων που απορρέουν από σύμβαση εργασίας ή εργασιακή σχέση, συμπεριλαμβανομένου ιδίως του δικαιώματος καταβολής των αποδοχών, θα πρέπει να διασφαλίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας 2001/23/EK, χωρίς να θίγονται οι ειδικοί κανόνες που εφαρμόζονται σε περίπτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας βάσει του άρθρου 5 της εν λόγω οδηγίας και, ιδίως, οι δυνατότητες που προβλέπονται από το άρθρο 5 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας. Περαιτέρω, επιπρόσθετα και χωρίς να θίγονται τα δικαιώματα των εργαζομένων σε διαβούλευση και ενημέρωση, συμπεριλαμβανομένης της ενημέρωσης και της διαβούλευσης σε σχέση με αποφάσεις που μπορούν να επιφέρουν ουσιαστικές μεταβολές στην οργάνωση της εργασίας ή στις συμβάσεις εργασίας προκειμένου να επιτευχθεί συμφωνία όσον αφορά τις αποφάσεις αυτές, δικαιώματα τα οποία κατοχυρώνονται από την οδηγία 2002/14/EK, βάσει της παρούσας οδηγίας, οι εργαζόμενοι **των οποίων οι απαιτήσεις** θίγονται από το σχέδιο αναδιάρθρωσης θα πρέπει να έχουν δικαίωμα ψήφου επί του σχεδίου. Για τους σκοπούς της ψηφοφορίας επί του σχεδίου αναδιάρθρωσης, τα κράτη μέλη **θα μπορούν** να αποφασίζουν την ένταξη των εργαζομένων σε κατηγορία ξεχωριστή από τις άλλες κατηγορίες πιστωτών.
- (36) Για την περαιτέρω προώθηση των προληπτικών αναδιρθρώσεων, είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι οι διευθυντές επιχειρήσεων δεν αποθαρρύνονται από την άσκηση εύλογης επιχειρηματικής κρίσης ή την ανάληψη εύλογων επιχειρηματικών κινδύνων, ιδίως όταν αυτό θα ενίσχυε τις πιθανότητες επιτυχίας της αναδιάρθρωσης δυνητικά βιώσιμων επιχειρήσεων. Όταν μια επιχείρηση αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες, οι διευθυντές της θα πρέπει να προβαίνουν (...) σε ενέργειες **για την ελαχιστοποίηση των απωλειών και την αποφυγή της αφερεγγυότητας, όπως** η αναζήτηση επαγγελματικών συμβουλών, συμπεριλαμβανομένης βοήθειας ειδικών στους τομείς της αναδιάρθρωσης και της αφερεγγυότητας, για παράδειγμα για την αξιοποίηση, εφόσον συντρέχει περίπτωση, εργαλείων έγκαιρης προειδοποίησης· την προστασία των περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης ώστε να μεγιστοποιηθεί η αξία της και να αποφευχθεί η απώλεια βασικών περιουσιακών στοιχείων· την εξέταση της δομής και των λειτουργιών της επιχείρησης με στόχο να εκτιμηθεί η βιωσιμότητα και να μειωθούν οι δαπάνες της· την αποφυγή της πραγματοποίησης συναλλαγών που θα μπορούσαν να υπόκεινται σε ανάκληση, εκτός εάν δικαιολογούνται από βάσιμους επιχειρηματικούς λόγους· τη συνέχιση των συναλλαγών που υπό τις δεδομένες συνθήκες ενδείκνυται να συνεχιστούν για την αύξηση της αξίας της επιχείρησης εν λειτουργία· τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων με τους πιστωτές και την υπαγωγή σε διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης. Σε περίπτωση επικείμενης αφερεγγυότητας του οφειλέτη, είναι επίσης σημαντικό να προστατεύονται τα νόμιμα δικαιώματα των πιστωτών από διοικητικές αποφάσεις που μπορεί να έχουν επιπτώσεις στη σύσταση της περιουσίας του οφειλέτη, ιδίως όταν οι εν λόγω αποφάσεις μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα την περαιτέρω μείωση της αξίας της περιουσίας που μπορεί να χρησιμοποιηθεί στο πλαίσιο προσπαθειών αναδιάρθρωσης ή για διανομή στους πιστωτές. Είναι, συνεπώς, αναγκαίο, υπό τέτοιες συνθήκες, να αποφεύγουν οι διευθυντές της επιχείρησης ενέργειες από πρόθεση ή βαριά αμέλεια που οδηγούν σε προσωπικό τους κέρδος σε βάρος των ενδιαφερόμενων μερών, σε συναλλαγές με τίμημα χαμηλότερο από το πραγματικό ή σε αδικαιολόγητη προνομιακή μεταχείριση ενός ή περισσότερων ενδιαφερόμενων μερών έναντι άλλων. (...)

- (37) **Οι επιχειρηματίες που είναι φυσικά πρόσωπα ασκούντα εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή ελεύθερη, μη μισθωτή επαγγελματική δραστηριότητα είναι δυνατόν να βρεθούν σε κίνδυνο να καταστούν αφερέγγυοι.** Οι διαφορές στις δυνατότητες για μια δεύτερη ευκαιρία που παρέχονται στα επιμέρους κράτη μέλη μπορεί να αποτελέσουν κίνητρο για τη μετεγκατάσταση **αφερέγγυων ή** υπερχρεωμένων επιχειρηματιών προκειμένου να επωφεληθούν από συντομότερες περιόδους απαλλαγής ή από πιο ελκυστικούς όρους απαλλαγής, με αποτέλεσμα πρόσθετη ανασφάλεια δικαίου και πρόσθετο κόστος για τους πιστωτές κατά την είσπραξη των απαιτήσεών τους. Περαιτέρω, οι επιπτώσεις της **αφερεγγυότητας**, ιδίως ο κοινωνικός στιγματισμός, οι νομικές συνέπειες όπως η έκπτωση από το δικαίωμα ανάληψης και άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας και η παρατεινόμενη αδυναμία αποπληρωμής των χρεών, αποτελούν σημαντικά αντικίνητρα για τους επιχειρηματίες που επιθυμούν να συστήσουν επιχείρηση ή να αξιοποιήσουν μια δεύτερη ευκαιρία, έστω και αν τα στοιχεία δείχνουν ότι οι επιχειρηματίες που **έχουν καταστεί αφερέγγυοι** έχουν περισσότερες πιθανότητες να επιτύχουν στη δεύτερη απόπειρά τους. Θα πρέπει, επομένως, να ληφθούν μέτρα για τη μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της υπερχρέωσης **ή της αφερεγγυότητας** στους επιχειρηματίες, ιδίως με την πρόβλεψη της δυνατότητας πλήρους απαλλαγής από τα χρέη έπειτα από ορισμένη χρονική περίοδο και τον περιορισμό της χρονικής διάρκειας της ανικανότητας ή της έκπτωσης που επιβάλλεται ως συνέπεια της υπερχρέωσης **ή της αφερεγγυότητας** του οφειλέτη. **Η έννοια της αφερεγγυότητας πρέπει να ορίζεται από το εθνικό δίκαιο και μπορεί να λαμβάνει τη μορφή της υπερχρέωσης.** Η έννοια του επιχειρηματία κατά την παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει τη θέση των διευθυντών ή των διοικητών εταιρειών, η οποία θα πρέπει να αντιμετωπίζεται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να αποφασίζουν τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η πρόσβαση στην απαλλαγή, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να απαιτούν να ζητά την απαλλαγή ο οφειλέτης.
- (37α) Το σχέδιο αποπληρωμής θα μπορεί να έχει τη μορφή περιοδικής μεταφοράς ποσοστού του διαθέσιμου εισοδήματος στους πιστωτές σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, μπορεί δε να περιέχει άλλους όρους και νομικές υποχρεώσεις που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν τη δυνατότητα προσαρμογής των υποχρεώσεων των αφερέγγυων επιχειρηματιών όσον αφορά την αποπληρωμή, όταν μεταβάλλεται σημαντικά η χρηματοοικονομική τους κατάσταση, είτε επί τα βελτίω είτε επί τα χείρω. Δεν θα πρέπει να είναι απαραίτητο να στηρίζεται το σχέδιο αποπληρωμής από την πλειονότητα των πιστωτών. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι δεν απαγορεύεται στους επιχειρηματίες να αρχίσουν νέα δραστηριότητα στο ίδιο ή σε διαφορετικό πεδίο κατά τη διάρκεια της εφαρμογής του σχεδίου αποπληρωμής.

- (37β) Η απαλλαγή από τα χρέη θα πρέπει να είναι διαθέσιμη σε διαδικασίες που περιλαμβάνουν σχέδιο αποπληρωμής, ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων ή συνδυασμό αυτών. Κατά την εφαρμογή των διατάξεων αυτών, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν ελεύθερα μεταξύ αυτών των εναλλακτικών δυνατοτήτων και, εάν το εθνικό δίκαιο προβλέπει περισσότερες από μία διαδικασίες που οδηγούν σε απαλλαγή, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τουλάχιστον μία από τις διαδικασίες αυτές προσφέρει στους αφερέγγυους επιχειρηματίες τη δυνατότητα πλήρους απαλλαγής από τα χρέη εντός περιόδου που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη. Στην περίπτωση διαδικασιών που συνδυάζουν ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων και σχέδιο αποπληρωμής, η περίοδος απαλλαγής θα πρέπει να αρχίζει το αργότερο τη στιγμή που επικυρώνεται από δικαστήριο ή αρχίζει να εφαρμόζεται το σχέδιο αποπληρωμής, για παράδειγμα από την πρώτη δόση στο πλαίσιο του σχεδίου, αλλά θα μπορούσε επίσης να αρχίζει νωρίτερα, π.χ. όταν λαμβάνεται απόφαση να κινηθεί η διαδικασία.
- (37γ) Στις διαδικασίες που δεν περιλαμβάνουν σχέδιο αποπληρωμής, η περίοδος απαλλαγής θα πρέπει να αρχίζει το αργότερο από την απόφαση δικαστικής ή διοικητικής αρχής να κινήσει τη διαδικασία ή κατά τη στιγμή του καθορισμού της πτωχευτικής περιουσίας. Για τον υπολογισμό της περιόδου απαλλαγής δυνάμει της οδηγίας αυτής, τα κράτη μέλη θα μπορούν να προβλέπουν ότι η έννοια της «κίνησης διαδικασίας» δεν περιλαμβάνει προκαταρκτικά μέτρα, όπως συντηρητικά μέτρα ή διορισμό προκαταρκτικού διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας, εκτός αν τα μέτρα αυτά επιτρέπουν τη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένης της διάθεσης και διανομής των περιουσιακών στοιχείων στους πιστωτές. Ο καθορισμός της πτωχευτικής περιουσίας δεν θα πρέπει να συνεπάγεται απαραίτητα τυπική απόφαση ή επικύρωση από δικαστική ή διοικητική αρχή, αν δεν απαιτείται ήδη τέτοια απόφαση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, μπορεί δε να συνίσταται στην υποβολή απογραφής των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού.
- (37δ) Αν η διαδικαστική πορεία που οδηγεί στην απαλλαγή συνεπάγεται τη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων του επιχειρηματία, δεν απαγορεύεται στα κράτη μέλη να προβλέπουν διαχωρισμό της αίτησης απαλλαγής από τη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων, υπό την προϋπόθεση ότι η αίτηση αυτή αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της διαδικαστικής πορείας που οδηγεί στην απαλλαγή δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποφασίζουν ελεύθερα σχετικά με τους εθνικούς κανόνες για το βάρος απόδειξης, προκειμένου η απαλλαγή να λειτουργεί, το οποίο σημαίνει ότι ο οφειλέτης μπορεί να υποχρεώνεται εκ του νόμου να αποδεικνύει την τήρηση των υποχρεώσεών του.

(38) Η πλήρης απαλλαγή από τα χρέη ή η λήξη της ανικανότητας ή της έκπτωσης έπειτα από (...) περίοδο όχι μεγαλύτερη των τριών ετών δεν ενδείκνυται σε όλες τις περιστάσεις και μπορούν να θεσπιστούν παρεκκλίσεις από τον κανόνα αυτόν, δεόντως αιτιολογημένες από λόγους που ορίζονται στις εθνικές νομοθεσίες. Για παράδειγμα, παρόμοιες εξαιρέσεις μπορούν να θεσπιστούν στις περιπτώσεις που ο οφειλέτης επιδεικνύει ανέντιμη συμπεριφορά ή ενεργεί κακόπιστα ή όταν δεν έχει συμμορφωθεί με ορισμένες νομικές υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων υποχρεώσεων για τη μέγιστη δυνατή ικανοποίηση των πιστωτών, οι οποίες μπορούν να λάβουν τη μορφή γενικής υποχρέωσης για τη δημιουργία εσόδων ή περιουσιακών στοιχείων. Μπορεί να θεσπιστεί ειδική παρέκκλιση σε περίπτωση που είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί η ισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων του οφειλέτη και των δικαιωμάτων ενός ή περισσότερων πιστωτών, όπως όταν ο πιστωτής είναι φυσικό πρόσωπο το οποίο χρήζει μεγαλύτερης προστασίας από ό,τι ο οφειλέτης. Παρέκκλιση μπορεί, επίσης, να δικαιολογηθεί όταν το κόστος της διαδικασίας για την απαλλαγή από τα χρέη, συμπεριλαμβανομένων των αμοιβών των δικαστικών και διοικητικών αρχών και των διαχειριστών διαδικασιών αφερεγγυότητας, δεν καλύπτεται. Μετά τη χορήγηση της απαλλαγής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν τη δυνατότητα, δυνάμει του εθνικού δικαίου, να ανακαλούν τα οφέλη πλήρους απαλλαγής όταν, για παράδειγμα, η οικονομική κατάσταση του οφειλέτη βελτιώνεται ουσιαστικά λόγω απρόβλεπτων περιστάσεων, όπως με την απόκτηση κερδών από λαχειοφόρο αγορά ή με την απόκτηση κληρονομιάς ή δωρεάς. Δεν θα πρέπει να απαγορεύεται στα κράτη μέλη να προβλέπουν πρόσθετες παρεκκλίσεις σε πολύ συγκεκριμένες και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις. Όταν υπάρχει δεόντως αιτιολογημένος λόγος όπως καθορίζεται στην εθνική νομοθεσία, είναι ενδεχομένως σκόπιμο να περιορίζεται η δυνατότητα απαλλαγής για ορισμένες κατηγορίες χρέους. Τα εμπραγμάτως ασφαλισμένα χρέη μπορούν να αποκλείονται από τη δυνατότητα απαλλαγής μόνο μέχρι την αξία της ασφάλειας όπως καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία, ενώ το υπόλοιπο των χρεών θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως μη εξασφαλισμένο χρέος. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εξαιρούν επιπλέον κατηγορίες χρεών σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις.

- (38α) Εάν η άδεια επιχειρηματία να συνεχίσει συγκεκριμένη βιοτεχνική, επιχειρηματική, εμπορική ή επαγγελματική δραστηριότητα έχει απορριφθεί ή ανακληθεί ως αποτέλεσμα ανικανότητας ή έκπτωσης, η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να απαιτούν την υποβολή νέας αίτησης για την απόκτηση της εν λόγω άδειας, αφού έχει εκπνεύσει η ανικανότητα ή η έκπτωση από το δικαίωμα. Σε περίπτωση που αρχή κράτους μέλους εκδώσει απόφαση σχετικά με ειδικά εποπτευόμενη δραστηριότητα, μπορεί επίσης, να λάβει υπόψη, ακόμη και όταν έχει εκπνεύσει η περίοδος ανικανότητας ή έκπτωσης, ότι ο αφερέγγυος επιχειρηματίας έχει λάβει απαλλαγή από τα χρέη σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
- (38β) Σε περίπτωση που τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι ο επιχειρηματίας υπόκειται σε διαφορετικές διαδικασίες αφερεγγυότητας όσον αφορά τις επαγγελματικές και μη επαγγελματικές οφειλές, απαιτείται ο συντονισμός μεταξύ αυτών των διάφορων διαδικασιών, για παράδειγμα όταν ένα στοιχείο του ενεργητικού χρησιμοποιείται κατά την επαγγελματική δραστηριότητα του επιχειρηματία καθώς και εκτός της δραστηριότητας αυτής. Δεν θα πρέπει να απαγορεύεται σε κράτη μέλη που επιτρέπουν στους επιχειρηματίες να συνεχίζουν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα για δικό τους λογαριασμό κατά τη διάρκεια μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας, να προβλέπουν ότι οι εν λόγω επιχειρηματίες μπορούν να υποβληθούν σε νέα διαδικασία αφερεγγυότητας, σε περίπτωση που η εν λόγω συνεχιζόμενη επιχειρηματική δραστηριότητα καταστεί αφερέγγυα.

(39) Είναι αναγκαίο να διατηρηθεί και να ενισχυθεί η διαφάνεια και η προβλεψιμότητα των διαδικασιών στην επίτευξη εκβάσεων που συμβάλλουν στη διάσωση των επιχειρήσεων και στην παροχή δεύτερης ευκαιρίας στους επιχειρηματίες ή που επιτρέπουν την αποδοτική εκκαθάριση των μη βιώσιμων επιχειρήσεων. Είναι επίσης αναγκαίο να μειωθεί η υπερβολικά μεγάλη διάρκεια των διαδικασιών αφερεγγυότητας σε πολλά κράτη μέλη, καθώς έχει ως αποτέλεσμα ανασφάλεια δικαίου για τους πιστωτές και τους επενδυτές και χαμηλά ποσοστά ανάκτησης. Τέλος, με δεδομένη τη θέσπιση μηχανισμών ενισχυμένης συνεργασίας μεταξύ των δικαστηρίων και των επαγγελματιών στις διασυνοριακές περιπτώσεις δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848, ο επαγγελματισμός όλων των εμπλεκομένων πρέπει να αναβαθμιστεί σε συγκρίσιμα υψηλά επίπεδα σε ολόκληρη την Ένωση. Για την επίτευξη αυτών των στόχων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα μέλη των δικαστικών ή διοικητικών αρχών είναι **δεόντως** καταρτισμένα και διαθέτουν την **απαραίτητη εμπειρογνωμοσύνη για τις αρμοδιότητές τους. Η κατάλληλη κατάρτιση και εμπειρογνωμοσύνη μπορούν να αποκτώνται και κατά την άσκηση των καθηκόντων μέλους της δικαστικής ή διοικητικής αρχής ή, πριν από τον διορισμό στη θέση αυτή, κατά την άσκηση άλλου σχετικού επαγγέλματος. Η (...) κατάρτιση και η εμπειρογνωμοσύνη αυτή θα επιτρέπουν τη λήψη αποφάσεων με δυνητικά σημαντικές οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες κατά τρόπο αποτελεσματικό και δεν σημαίνουν απαραίτητως ότι μέλη του δικαστικού σώματος θα πρέπει να ασχολούνται αποκλειστικά με υποθέσεις αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και δεύτερης ευκαιρίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι διαδικασίες σχετικά με την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη θα μπορούν να αντιμετωπίζονται με αποτελεσματικό τρόπο, μεταξύ άλλων με ταχείες διαδικασίες. Για παράδειγμα, η δημιουργία ειδικών δικαστηρίων ή τμημάτων ή ο διορισμός ειδικών δικαστών σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία που διέπει την οργάνωση του δικαστικού συστήματος, καθώς και η συγκέντρωση της αρμοδιότητας σε περιορισμένο αριθμό δικαστικών ή διοικητικών αρχών θα μπορούσαν να είναι αποτελεσματικά μέσα για την επίτευξη των προαναφερόμενων στόχων. Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να προβλέπουν ότι οι εν λόγω διαδικασίες πρέπει να έχουν προτεραιότητα σε σχέση με άλλες διαδικασίες.**

- (40) Τα κράτη μέλη θα πρέπει επιπλέον να διασφαλίζουν ότι οι επαγγελματίες στους τομείς της αναδιάρθρωσης, της αφερεγγυότητας και της **απαλλαγής από τα χρέη** οι οποίοι διορίζονται από δικαστικές ή διοικητικές αρχές είναι **κατάλληλα** καταρτισμένοι και ότι εποπτεύονται κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, ότι διορίζονται με διαφάνεια και λαμβανομένης δεόντως υπόψη της ανάγκης να εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών και ότι εκτελούν με ακεραιότητα τα καθήκοντά τους. **Κατάλληλη κατάρτιση και εμπειρογνώσια των επαγγελματιών** μπορούν επίσης να αποκτώνται κατά την άσκηση του επαγγέλματος και τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να παρέχουν τα ίδια την αναγκαία κατάρτιση, αλλά αυτό μπορεί να γίνεται, για παράδειγμα, από επαγγελματικές ενώσεις ή άλλους φορείς. Οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας, όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2015/848 θα πρέπει να συμπεριληφθούν στον πεδίο εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων. Εν προκειμένω περιλαμβάνονται και οι επαγγελματίες τους οποίους επιλέγουν ο οφειλέτης, οι πιστωτές ή επιτροπή πιστωτών από κατάλογο ή ομάδα που έχει προεγκριθεί από δικαστική ή διοικητική αρχή. Για την επιλογή του επαγγελματία θα μπορούσε να παραχωρείται στον οφειλέτη, στους πιστωτές ή στην επιτροπή πιστωτών περιθώριο εκτίμησης όσον αφορά την εμπειρογνωμοσύνη και την εμπειρία του επαγγελματία γενικά και των απαιτήσεων της συγκεκριμένης υπόθεσης, ενώ οι οφειλέτες που είναι φυσικά πρόσωπα θα μπορούσαν να απαλλάσσονται πλήρως από την υποχρέωση αυτή. Σε υποθέσεις με διασυνοριακά στοιχεία, ο διορισμός θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, την ικανότητα των επαγγελματιών να συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις, δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848, για την επικοινωνία και τη συνεργασία με αλλοδαπούς διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας και δικαστικές και διοικητικές αρχές, καθώς και τους ανθρώπινους και διοικητικούς πόρους τους για τον χειρισμό δυνητικά μεγάλου όγκου υποθέσεων. (...) Δεν θα πρέπει να απαγορεύεται στα κράτη μέλη να επιλέγουν επαγγελματία με οποιαδήποτε άλλη μέθοδο, όπως η τυχαία επιλογή μέσω λογισμικού, υπό την προϋπόθεση ότι το πρόσωπο ή ο μηχανισμός που επιλέγει τον επαγγελματία σε συγκεκριμένη υπόθεση λαμβάνει δεόντως υπόψη την εμπειρία και την εμπειρογνωμοσύνη του επαγγελματία. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αποφασίζουν σχετικά με τα μέσα για τη διατύπωση αντιρρήσεων ως προς την επιλογή ή τον διορισμό ενός επαγγελματία ή για την αντικατάστασή του, για παράδειγμα μέσω επιτροπής πιστωτών.

- (40α) **Οι επαγγελματίες θα πρέπει να υπάγονται σε εποπτικούς και ρυθμιστικούς μηχανισμούς οι οποίοι θα πρέπει να περιλαμβάνουν αποτελεσματικά μέτρα για τη λογοδοσία των επαγγελματιών που παρέβησαν τα καθήκοντά τους, όπως για παράδειγμα μείωση της αμοιβής του επαγγελματία, αποκλεισμό από τον κατάλογο ή την ομάδα των επαγγελματιών που μπορούν να διορισθούν σε υποθέσεις αφερεγγυότητας, καθώς και, κατά περίπτωση, πειθαρχικές, διοικητικές ή ποινικές κυρώσεις. Οι εν λόγω εποπτικοί και ρυθμιστικοί μηχανισμοί δεν θα πρέπει να θίγουν διατάξεις δυνάμει του εθνικού δικαίου περί αστικής ευθύνης για ζημίες λόγω αθέτησης συμβατικών και μη συμβατικών υποχρεώσεων. Οι προδιαγραφές αυτές είναι δυνατόν να επιτευχθούν χωρίς να υπάρχει κατ' αρχήν ανάγκη δημιουργίας νέων επαγγελμάτων ή επαγγελματικών προσόντων στο εθνικό δίκαιο. Οι εν λόγω διατάξεις μπορούν, δυνάμει του εθνικού δικαίου, να επεκταθούν σε άλλους επαγγελματίες. Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να προβλέπουν ότι οι διαφορές σχετικά με τις αμοιβές των επαγγελματιών πρέπει να έχουν προτεραιότητα σε σχέση με άλλες διαδικασίες.**
- (41) Για την περαιτέρω μείωση της διάρκειας των διαδικασιών, **τη διευκόλυνση της βελτιωμένης συμμετοχής των πιστωτών σε διαδικασίες που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη, και για την εξασφάλιση παρόμοιων συνθηκών για τους πιστωτές ανεξαρτήτως του τόπου εγκατάστασής τους στην Ένωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν διατάξεις που να παρέχουν τη δυνατότητα σε οφειλέτες, πιστωτές, επαγγελματίες και δικαστικές και διοικητικές αρχές να χρησιμοποιούν εξ αποστάσεως μέσα ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Συνεπώς, θα πρέπει να είναι δυνατή η ηλεκτρονική διεκπεραίωση διαδικαστικών σταδίων όπως η αναγγελία απαιτήσεων από τους πιστωτές, η κοινοποίηση προς τους πιστωτές ή η κατάθεση αμφισβητήσεων και η άσκηση ένδικων μέσων. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι κοινοποιήσεις προς τον πιστωτή μπορούν να εκτελούνται ηλεκτρονικά μόνον εάν ο ενδιαφερόμενος πιστωτής έχει προηγουμένως δώσει τη συγκατάθεσή του για επικοινωνία με ηλεκτρονικά μέσα. Τα μέρη δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να χρησιμοποιούν τέτοια ηλεκτρονικά μέσα εάν αυτά δεν είναι υποχρεωτικά βάσει του εθνικού δικαίου, με την επιφύλαξη της δυνατότητας των κρατών μελών να θεσπίσουν υποχρεωτικό σύστημα ηλεκτρονικής αναγγελίας και επίδοσης εγγράφων σε διαδικασίες που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν το ακριβές μέσο ηλεκτρονικών επικοινωνιών, το οποίο θα μπορούσε να είναι, για παράδειγμα, ένα σύστημα ειδικού σκοπού για την ηλεκτρονική διαβίβαση τέτοιων εγγράφων ή η χρήση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, χωρίς να αποκλείεται η δυνατότητα των κρατών μελών να καθιερώσουν χαρακτηριστικά που θα διασφαλίζουν την προστασία των ηλεκτρονικών διαβιβάσεων, όπως η ηλεκτρονική υπογραφή, ή υπηρεσίες εμπιστοσύνης, όπως ηλεκτρονικές υπηρεσίες συστημένης παράδοσης, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 910/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.**

- (42) Είναι σημαντικό να συλλέγονται αξιόπιστα **και συγκρίσιμα** δεδομένα σχετικά με την αποτελεσματικότητα των διαδικασιών αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής, προκειμένου να είναι δυνατή η παρακολούθηση της εκτέλεσης και εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συλλέγουν και να συγκεντρώνουν δεδομένα τα οποία να είναι αρκετά αναλυτικά ώστε να επιτρέπουν την αξιόπιστη αξιολόγηση του τρόπου λειτουργίας της οδηγίας στην πράξη **και θα πρέπει να κοινοποιούν τα δεδομένα αυτά στην Επιτροπή. Το έντυπο κοινοποίησης για τη διαβίβαση των δεδομένων αυτών στην Επιτροπή, το οποίο θα καταρτιστεί από την Επιτροπή με τη βοήθεια επιτροπής κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011, θα πρέπει να παρέχει κατάλογο των κυριότερων τρόπων έκβασης των διαδικασιών που είναι κοινί σε όλα τα κράτη μέλη. Για παράδειγμα, στην περίπτωση διαδικασίας αναδιάρθρωσης, οι κυριότεροι τρόποι έκβασης θα μπορούσαν να είναι οι εξής: διαδικασίες κατά τις οποίες επικυρώθηκε σχέδιο από δικαστήριο, σχέδια που δεν επικυρώθηκαν από δικαστήριο, διαδικασίες αναδιάρθρωσης που μετατράπηκαν σε διαδικασίες εκκαθάρισης ή περατώθηκαν λόγω της κίνησης διαδικασιών εκκαθάρισης πριν από την επικύρωση σχεδίου από δικαστήριο. Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να παρέχουν ανάλυση ανά τρόπο έκβασης όσον αφορά τις εν λόγω διαδικασίες που λήγουν πριν από τη λήψη οποιωνδήποτε σχετικών μέτρων, αλλά μπορούν να παρέχουν τον συνολικό αριθμό όλων των διαδικασιών που χαρακτηρίζονται μη παραδεκτές, απορρίπτονται ή αποσύρονται πριν να κινηθούν. Το έντυπο θα πρέπει επίσης να παρέχει κατάλογο επιλογών που θα μπορούσαν να λαμβάνονται υπόψη από τα κράτη μέλη κατά τον καθορισμό του μεγέθους του οφειλέτη, με αναφορά σε ένα ή περισσότερα από τα στοιχεία του ορισμού της πολύ μικρής, της μικρής, της μεσαίας και της μεγάλης επιχείρησης που είναι κοινά στο δίκαιο όλων των κρατών μελών. Μία από αυτές τις επιλογές θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να είναι ο καθορισμός του μεγέθους των οφειλετών μόνο με βάση τον αριθμό των εργαζομένων. Το έντυπο που θα καταρτιστεί με τη βοήθεια της επιτροπής θα πρέπει επίσης να ορίζει τα στοιχεία του μέσου κόστους και των μέσων ποσοστών ανάκτησης για τα οποία τα κράτη μέλη μπορούν να συλλέγουν δεδομένα προαιρετικά. Στο έντυπο θα πρέπει να παρέχονται οδηγίες σχετικά με τα στοιχεία που μπορούν να ληφθούν υπόψη όταν τα κράτη μέλη κάνουν χρήση δειγματοληπτικής τεχνικής, για παράδειγμα σχετικά με τα μεγέθη των δειγμάτων για τη εξασφάλιση της αντιπροσωπευτικότητας σε ό, τι αφορά τη γεωγραφική κατανομή, το μέγεθος των οφειλετών και τον κλάδο. Στο έντυπο θα πρέπει να περιλαμβάνεται η δυνατότητα για τα κράτη μέλη να παρέχουν πρόσθετες πληροφορίες εφόσον τις διαθέτουν, για παράδειγμα σχετικά με το συνολικό ύψος των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού των οφειλετών.**

- (43) Η σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας, ιδίως όταν η ασφάλεια παρέχεται σε σχέση με τη συμμετοχή σε καθορισμένα συστήματα ή σε πράξεις κεντρικών τραπεζών και όταν παρέχονται περιθώρια σε κεντρικούς αντισυμβαλλομένους. Επειδή η αξία των χρηματοπιστωτικών μέσων που παρέχονται ως ασφάλεια μπορεί να είναι πολύ ασταθής, είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει δυνατότητα άμεσης ρευστοποίησής τους, πριν η αξία τους σημειώσει πτώση. Ως εκ τούτου, (...) η οδηγία 98/26/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998¹⁴, η οδηγία 2002/47/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁵ και ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012¹⁶ **θα πρέπει να υπερισχύουν των διατάξεων της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να απαλλάσσουν τις συμφωνίες συμψηφισμού, συμπεριλαμβανομένου του εκκαθαριστικού συμψηφισμού, από τις επιπτώσεις της αναστολής των ατομικών καταδιώξεων, ακόμα και στις περιπτώσεις όπου δεν καλύπτονται από τις προαναφερόμενες πράξεις, εφόσον οι εν λόγω συμφωνίες είναι εκτελεστές με βάση το δίκαιο του οικείου κράτους μέλους, έστω και αν έχει κινηθεί η διαδικασία αφερεγγυότητας. Αυτό θα μπορούσε να αφορά σημαντικό αριθμό κύριων συμφωνιών που χρησιμοποιούνται ευρέως στις κεφαλαιαγορές, τις αγορές ενέργειας και στις αγορές βασικών εμπορευμάτων, τόσο από μη χρηματοοικονομικούς όσο και από χρηματοοικονομικούς αντισυμβαλλομένους. Οι εν λόγω συμφωνίες μειώνουν τους συστημικούς κινδύνους, ιδίως στις αγορές παραγώγων. Οι συμφωνίες αυτές δύνανται, επομένως, να εξαιρούνται από τους περιορισμούς που επιβάλλει η νομοθεσία περί αφερεγγυότητας στις εκκρεμείς συμβάσεις. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει, επίσης, να έχουν τη δυνατότητα να εξαιρούν νόμιμες συμφωνίες εκκαθαριστικού συμψηφισμού από τις επιπτώσεις της αναστολής των ατομικών καταδιώξεων μετά την κίνηση της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Ωστόσο, το ποσό που προκύπτει από την εφαρμογή συμφωνιών εκκαθαριστικού συμψηφισμού θα πρέπει να υπόκειται στην αναστολή.**
- (43α) Τα κράτη μέλη που είναι συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση σχετικά με τις διεθνείς εμπράγματα ασφάλειες επί κινητού εξοπλισμού (σύμβαση του Κέιπ Τάουν) και στα πρωτόκολλά της, θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εξακολουθούν να συμμορφώνονται προς τις υφιστάμενες διεθνείς υποχρεώσεις τους. Οι διατάξεις σχετικά με τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης στην παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγουν την εφαρμογή της σύμβασης σχετικά με τις διεθνείς εμπράγματα ασφάλειες επί κινητού εξοπλισμού και τα πρωτόκολλά της.

¹⁴ Οδηγία 98/26/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων (ΕΕ L 166/45 της 11.6.1998).

¹⁵ Οδηγία 2002/47/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2002, για τις συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας (ΕΕ L 168/43 της 27.6.2002).

¹⁶ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών (ΕΕ L 201/1 της 27.7.2012, σ.1).

- (44) Η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας έγκρισης και εφαρμογής του σχεδίου αναδιάρθρωσης δεν θα πρέπει να υπονομεύεται από κανόνες του εταιρικού δικαίου. Συνεπώς, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρεκκλίνουν από τις απαιτήσεις που προβλέπονται στην οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁷ όσον αφορά τις υποχρεώσεις σύγκλησης γενικής συνέλευσης και την προσφορά των μετοχών στους υφιστάμενους μετόχους βάσει δικαιώματος προτίμησης, στον βαθμό και για το χρονικό διάστημα που είναι αναγκαίο προκειμένου να διασφαλίζεται ότι οι μέτοχοι δεν θα παρακωλύσουν τις προσπάθειες αναδιάρθρωσης καταχρώμενοι τα δικαιώματά τους βάσει της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132. **Για παράδειγμα, τα κράτη μέλη ενδέχεται να χρειαστεί να θεσπίσουν παρεκκλίσεις από την υποχρέωση σύγκλησης γενικής συνέλευσης των μετόχων ή από τις συνήθεις περιόδους, όταν απαιτείται η λήψη έκτακτων μέτρων από τη διοίκηση για την προστασία των περιουσιακών στοιχείων της εταιρείας, για παράδειγμα μέσω αιτήματος αναστολής των ατομικών καταδιώξεων, όταν υπάρχει σοβαρή και αιφνίδια απώλεια του εγγεγραμμένου κεφαλαίου και πιθανότητα αφερεγγυότητας. Παρεκκλίσεις από το εταιρικό δίκαιο μπορεί, επίσης, να απαιτούνται όταν το σχέδιο αναδιάρθρωσης προβλέπει την έκδοση νέων μετοχών που μπορούν να προσφέρονται κατά προτεραιότητα στους πιστωτές, όπως η μετοχοποίηση χρεών, ή τη μείωση του ποσού του εγγεγραμμένου κεφαλαίου σε περίπτωση μεταβίβασης τμημάτων της επιχείρησης. Τέτοιες παρεκκλίσεις θα πρέπει να είναι περιορισμένης διάρκειας, στο μέτρο που τα κράτη μέλη θεωρούν ότι οι εν λόγω παρεκκλίσεις είναι αναγκαίες για την καθιέρωση του πλαισίου προληπτικής αναδιάρθρωσης. Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να παρεκκλίνουν από τους κανόνες του εταιρικού δικαίου, τελείως ή εν μέρει, για αόριστο ή για ορισμένο χρονικό διάστημα, στην περίπτωση που διασφαλίζουν ότι οι απαιτήσεις του εταιρικού δικαίου δεν μπορεί να θέσουν σε κίνδυνο την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας αναδιάρθρωσης ή που διαθέτουν άλλα, εξίσου αποτελεσματικά μέσα τα οποία εξασφαλίζουν ότι μέτοχοι δεν μπορούν να αποτρέψουν αδικαιολόγητα την έγκριση ή την εφαρμογή σχεδίου αναδιάρθρωσης το οποίο θα μπορούσε να αποκαταστήσει τη βιωσιμότητα της επιχείρησης. Σε αυτό το πλαίσιο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποδώσουν ιδιαίτερη σημασία στην αποτελεσματικότητα των διατάξεων σχετικά με την αναστολή των ατομικών καταδιώξεων και την επικύρωση του σχεδίου αναδιάρθρωσης, αποτελεσματικότητα η οποία δεν θα πρέπει να υπονομεύεται αδικαιολογητά από τη σύγκληση ή τα αποτελέσματα των γενικών συνελεύσεων των μετόχων.**

¹⁷ Οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, σχετικά με ορισμένες πτυχές του εταιρικού δικαίου (ΕΕ L 169 της 30.6.2017, σ. 46).

Ως εκ τούτου, η οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως. Τα κράτη μέλη διαθέτουν περιθώριο εκτίμησης κατά την αξιολόγηση των αναγκαίων παρεκκλίσεων στο πλαίσιο του εθνικού εταιρικού δικαίου με σκοπό την αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και μπορούν, επίσης, να προβλέπουν παρόμοιες παρεκκλίσεις από την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων της οδηγίας 2017/1132 σε διαδικασίες αφερεγγυότητας που δεν καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, η οποία επιτρέπει τη λήψη διαρθρωτικών μέτρων.

- (45) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011¹⁸, τα κράτη μέλη ανέλαβαν να συνοδεύουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία θα επεξηγείται η σχέση ανάμεσα στα συστατικά στοιχεία μιας οδηγίας και στα αντίστοιχα μέρη των νομικών πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι αιτιολογημένη.
- (46) Όσον αφορά την κατάρτιση και τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις του εντύπου διαβίβασης δεδομένων, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή σχετικές εκτελεστικές αρμοδιότητες. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁹.

¹⁸ ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

¹⁹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

(47) Με δεδομένο ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς με μεμονωμένες ενέργειες του κάθε κράτους μέλους, καθώς οι διαφορές μεταξύ των εθνικών πλαισίων για την αναδιάρθρωση και την αφερεγγυότητα θα συνέχιζαν να δημιουργούν εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων και στην ελευθερία εγκατάστασης, μπορούν όμως να επιτευχθούν αποτελεσματικότερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων αυτών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες σχετικά με:
 - α) **πλαίσια** προληπτικής αναδιάρθρωσης που τίθενται στη διάθεση των οφειλετών με οικονομικές δυσχέρειες **και, όπου αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, μη οικονομικές δυσχέρειες**, όταν υπάρχει πιθανότητα αφερεγγυότητας·
 - β) διαδικασίες που οδηγούν σε **απαλλαγή** χρέους που έχει δημιουργηθεί από **αφερεγγυούς** επιχειρηματίες και **τυχόν συνδεδεμένες περιόδους ανικανότητας ή έκπτωσης**· **και**
 - γ) μέτρα για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των **διαδικασιών που αφορούν** την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα **και την απαλλαγή από τα χρέη**.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις διαδικασίες της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου οι οποίες αφορούν οφειλέτες **που αποτελούν**:
 - α) ασφαλιστική επιχείρηση ή αντασφαλιστική επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 13 σημεία 1) και 4) της οδηγίας 2009/138/ΕΚ·
 - β) πιστωτικό ίδρυμα κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
 - γ) επιχείρηση επενδύσεων ή οργανισμό συλλογικών επενδύσεων κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημεία 2) και 7) **αντιστοίχως** του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

- δ) κεντρικό αντισυμβαλλόμενο («CCP») κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012·
- ε) κεντρικό αποθετήριο τίτλων κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 909/2014·
- στ) (...) οντότητες από τα απαριθμούμενα στο άρθρο 1 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, διαφορετικές από αυτές που απαριθμούνται στα σημεία α) έως ε) της παρούσας παραγράφου·
- ζ) δημόσιοι φορείς κατά το εθνικό δίκαιο· και
- η) φυσικά πρόσωπα που δεν είναι επιχειρηματίες.

2α. Επιπλέον της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν διαδικασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, οι οποίες αφορούν οφειλέτες που αποτελούν άλλες χρηματοπιστωτικές οντότητες και παρέχουν χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες που υπόκεινται σε ειδικό καθεστώς, βάσει του οποίου οι εθνικές εποπτικές αρχές ή οι αρχές εξυγίανσης διαθέτουν ευρείες εξουσίες παρέμβασης ανάλογες με εκείνες που ορίζονται για τις οντότητες που απαριθμούνται στα σημεία α) έως στ) της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις εν λόγω ειδικές συμφωνίες.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να επεκτείνουν το πεδίο εφαρμογής των διαδικασιών της παραγράφου 1 στοιχείο β) στα **αφερέγγυα** φυσικά πρόσωπα που δεν είναι επιχειρηματίες.

Τα κράτη μέλη δύνανται να περιορίζουν την εφαρμογή του σημείου α) της παραγράφου 1 σε νομικά πρόσωπα.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι ακόλουθες απαιτήσεις εξαιρούνται ή δεν επηρεάζονται από τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης, στα οποία αναφέρεται το στοιχείο α) της παραγράφου 1:

- α) υφιστάμενες και μελλοντικές απαιτήσεις εν ενεργεία ή πρώην εργαζομένων·

- β) απαιτήσεις διατροφής που απορρέουν από οικογενειακές σχέσεις, σχέσεις συγγένειας εξ αίματος, γάμου ή αγχιστείας, ή
- γ) απαιτήσεις που απορρέουν από αδικοπρακτική ευθύνη του οφειλέτη.

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας (...) ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

(1) (...)

(2) «αναδιάρθρωση»: **μέτρα που περιλαμβάνουν** τη μεταβολή της σύνθεσης, των όρων ή της δομής των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού οφειλέτη ή οποιουδήποτε άλλου τμήματος της κεφαλαιακής διάρθρωσης του οφειλέτη, (...) **όπως** πώληση περιουσιακών στοιχείων ή τμημάτων της επιχείρησης, **και, όταν αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, πώληση της επιχείρησης εν λειτουργία, καθώς και οποιεσδήποτε απαραίτητες λειτουργικές αλλαγές,** ή συνδυασμό αυτών των στοιχείων (...).

(3) «θιγόμενο μέρος»: **πιστωτής του οποίου οι απαιτήσεις** και, εφόσον συντρέχει περίπτωση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, οι μέτοχοι/εταίροι των οποίων (...) συμμετοχικά δικαιώματα θίγονται **άμεσα από το** σχέδιο αναδιάρθρωσης.

(3α) «μέτοχος/εταίρος»: **πρόσωπο που έχει ιδιοκτησιακό συμφέρον ως προς τον οφειλέτη ή την επιχείρηση αυτού, συμπεριλαμβανομένων των μετόχων, στο βαθμό που το εν λόγω πρόσωπο δεν έχει την ιδιότητα του πιστωτή.**

(4) «αναστολή ατομικών καταδιώξεων»: προσωρινή αναστολή, **χορηγούμενη από δικαστική ή διοικητική αρχή ή από τον νόμο,** του δικαιώματος λήψης καταδιωκτικών μέτρων για την ικανοποίηση απαίτησης πιστωτή κατά οφειλέτη **και, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, κατά τρίτου παρόχου ασφάλειας, στο πλαίσιο δικαστικής, διοικητικής ή άλλης διαδικασίας, ή του δικαιώματος κατάσχεσης ή ρευστοποίησης των περιουσιακών στοιχείων ή της επιχείρησης του οφειλέτη.**

- (5) «εκκρεμής **σύμβαση**»: **σύμβαση** μεταξύ του οφειλέτη και ενός ή περισσότερων πιστωτών στο πλαίσιο των οποίων αμφότεροι οι **συμβαλλόμενοι** δεν έχουν ακόμη εκπληρώσει πλήρως τις συμβατικές υποχρεώσεις τους κατά τον χρόνο **έκδοσης ή εκτέλεσης** της απόφασης περί αναστολής των ατομικών καταδιώξεων·
- (6) (...)
- (7) (...)
- (8) (...)
- (9) «κριτήριο του συμφέροντος των πιστωτών»: κανείς από τους διαφωνούντες πιστωτές δεν θα βρεθεί, βάσει του σχεδίου αναδιάρθρωσης, σε χειρότερη θέση από τη θέση στην οποία θα βρισκόταν **κάθε πιστωτής είτε** σε περίπτωση εκκαθάρισης, υπό μορφή τμηματικής πώλησης της επιχείρησης ή πώλησης της επιχείρησης εν λειτουργία, **εφόσον εφαρμοστεί η συνήθης κατάταξη των προτεραιοτήτων της εκκαθάρισης βάσει του εθνικού δικαίου, είτε στο πλαίσιο της επόμενης καλύτερης εναλλακτικής δυνατότητας σε περίπτωση μη επικύρωσης του σχεδίου αναδιάρθρωσης**·
- (10) (...)
- (11) «νέα χρηματοδότηση»: νέα **χρηματοδοτική συνδρομή (...)** που παρέχεται από υφιστάμενο ή από νέο πιστωτή, **προκειμένου να εφαρμοστεί σχέδιο αναδιάρθρωσης, και (...)** που **περιλαμβάνεται** στο εν λόγω σχέδιο αναδιάρθρωσης (...)
- (12) «προσωρινή χρηματοδότηση»: **νέα χρηματοδοτική συνδρομή (...)** που παρέχονται από υφιστάμενο ή **από** νέο πιστωτή **και περιλαμβάνει, κατ' ελάχιστο, χρηματοδοτική συνδρομή κατά τη διάρκεια της αναστολής των ατομικών καταδιώξεων ευλόγως και άμεσα αναγκαία για τη συνέχιση της λειτουργίας της επιχείρησης του οφειλέτη (...)** ή για τη διατήρηση ή την αύξηση της αξίας της εν λόγω επιχείρησης (...)
- (13) «(...) επιχειρηματίας»: φυσικό πρόσωπο που ασκεί εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή επαγγελματική δραστηριότητα (...)

- (14) «πλήρης απαλλαγή από τα χρέη»: ακύρωση της δυνατότητας να ληφθούν καταδιωκτικά μέτρα κατά του επιχειρηματία για τα δεκτικά απαλλαγής χρέη ή διαγραφή των ανεξόφλητων δεκτικών απαλλαγής χρεών αυτών καθαυτά, στο πλαίσιο διαδικασίας που θα μπορούσε να περιλαμβάνει ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων (...) ή σχέδιο αποπληρωμής (...) ή και τα δύο·
- (15) «επαγγελματίας στον τομέα της αναδιάρθρωσης»: πρόσωπο ή φορέας που έχει διοριστεί από δικαστική ή διοικητική αρχή για την εκτέλεση, **ιδίως**, ενός ή περισσότερων από τα εξής καθήκοντα:
- α) **να συνδράμει** τον οφειλέτη **και** τους πιστωτές κατά την εκπόνηση ή τη διαπραγμάτευση σχεδίου αναδιάρθρωσης·
 - β) **να επιβλέπει** τη δραστηριότητα του οφειλέτη κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων επί σχεδίου αναδιάρθρωσης και να αναφέρει σε δικαστική ή διοικητική αρχή·
 - γ) **να αναλάβει** τον μερικό έλεγχο των περιουσιακών στοιχείων ή των υποθέσεων του οφειλέτη κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, οι ακόλουθες έννοιες πρέπει να νοούνται όπως ορίζονται από το εθνικό δίκαιο:

- α) **αφερεγγυότητα·**
- β) **πιθανότητα αφερεγγυότητας·**
- γ) **μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις («ΜΜΕ»).**

Άρθρο 3

Έγκαιρη προειδοποίηση και πρόσβαση σε πληροφορίες

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι οφειλέτες (...) να έχουν πρόσβαση **τουλάχιστον σε ένα εργαλείο έγκαιρης προειδοποίησης**, το οποίο μπορεί να εντοπίζει **περιστάσεις που δύνανται να οδηγήσουν σε πιθανότητα αφερεγγυότητας**, και το οποίο μπορεί να επισημαίνει στον οφειλέτη (...) την ανάγκη για ανάληψη δράσης **χωρίς καθυστέρηση**.
2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι οφειλέτες (...) να έχουν πρόσβαση σε (...) πληροφορίες σχετικά με τα **διαθέσιμα εργαλεία έγκαιρης προειδοποίησης, καθώς και τις διαδικασίες και τα μέτρα αναδιάρθρωσης (...) και απαλλαγής από (...) τα χρέη**.
3. Τα κράτη μέλη δύνανται να περιορίζουν την πρόσβαση που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2 στις **ΜΜΕ και στους επιχειρηματίες**.

ΤΙΤΛΟΣ II

Πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης

Κεφάλαιο 1

Διαθεσιμότητα πλαισίων προληπτικής αναδιάρθρωσης

Άρθρο 4

Διαθεσιμότητα πλαισίων προληπτικής αναδιάρθρωσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, στις περιπτώσεις που υπάρχει πιθανότητα αφερεγγυότητας, οι οφειλέτες έχουν πρόσβαση σε (...) πλαίσιο προληπτικής αναδιάρθρωσης, το οποίο τους παρέχει τη δυνατότητα να προβούν σε αναδιάρθρωση (...) με σκοπό να (...) αποτρέψουν την αφερεγγυότητα και να εξασφαλίσουν τη βιωσιμότητά τους.
 - 1α. Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρήσουν ή να θεσπίσουν δοκιμασία βιωσιμότητας βάσει της εθνικής νομοθεσίας, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω δοκιμασία έχει σκοπό να αποκλείσει τους οφειλέτες που δεν έχουν προοπτική βιωσιμότητας και μπορεί να διενεργηθεί κατά τρόπον που δεν είναι επιζήμιος για τα στοιχεία ενεργητικού του οφειλέτη.
 - 1β. Τα κράτη μέλη δύνανται να περιορίσουν αριθμητικά τις φορές κατά τις οποίες ένας οφειλέτης δύναται να έχει πρόσβαση σε πλαίσιο προληπτικής αναδιάρθρωσης που προβλέπει η παρούσα οδηγία εντός συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος.
2. Ένα πλαίσιο προληπτικής αναδιάρθρωσης, όπως προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, μπορεί να συνίσταται σε μία ή περισσότερες διαδικασίες, μέτρα ή διατάξεις που παρέχουν στους οφειλέτες και στα θιγόμενα μέρη τα δικαιώματα και τις διασφαλίσεις που προβλέπει ο παρών τίτλος σε ένα συνεκτικό πλαίσιο, με την επιφύλαξη οποιωνδήποτε άλλων πλαισίων αναδιάρθρωσης βάσει του εθνικού δικαίου.

3. Τα κράτη μέλη **δύνανται** να θεσπίζουν διατάξεις που περιορίζουν τη συμμετοχή δικαστικών ή διοικητικών αρχών στον βαθμό που **η συμμετοχή αυτή** είναι αναγκαία και αναλογική (...).

4. **Πρόσβαση** σε **πλαίσιο** προληπτικής αναδιάρθρωσης **δυνάμει της παρούσας οδηγίας** παρέχεται κατόπιν αιτήσεως των οφειλετών. **Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι το εν λόγω πλαίσιο είναι επίσης διαθέσιμο κατόπιν αιτήσεως των πιστωτών.**

Κεφάλαιο 2

Διευκόλυνση των διαπραγματεύσεων επί σχεδίων προληπτικής αναδιάρθρωσης

Άρθρο 5

Οφειλέτης που έχει τη διαχείριση της περιουσίας του

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι οφειλέτες που υπάγονται σε διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης διατηρούν πλήρως, ή τουλάχιστον εν μέρει, τον έλεγχο των περιουσιακών στοιχείων τους και της καθημερινής λειτουργίας της επιχείρησης.
2. **Εφόσον απαιτείται, αποφασίζεται κατά περίπτωση ο διορισμός από δικαστική ή διοικητική αρχή ενός επαγγελματία στον τομέα της αναδιάρθρωσης (...), με την εξαίρεση ορισμένων περιπτώσεων όπου τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν τον υποχρεωτικό σε κάθε περίπτωση διορισμό ενός τέτοιου επαγγελματία.**
3. (...)

Άρθρο 6

Αναστολή των ατομικών καταδιώξεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι οφειλέτες (...) δύνανται να επωφεληθούν από αναστολή των ατομικών διώξεων, (...) για την προαγωγή των διαπραγματεύσεων επί σχεδίου αναδιάρθρωσης εντός πλαισίου προληπτικής αναδιάρθρωσης.

Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές μπορούν να αρνηθούν τη χορήγηση αναστολής των ατομικών διώξεων, αν αυτή η αναστολή δεν είναι αναγκαία ή εφόσον δεν θα επιτύγχανε τον στόχο του πρώτου εδαφίου.

2. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 2β και 3, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αναστολή των ατομικών διώξεων δύναται να καλύπτει όλα τα είδη των **απαιτήσεων**, συμπεριλαμβανομένων των εμπραγμάτως ασφαλισμένων **απαιτήσεων** και των γενικώς προνομιούχων **απαιτήσεων**.

- 2α. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι η αναστολή των ατομικών διώξεων μπορεί να είναι γενική, καταλαμβάνουσα όλους τους πιστωτές, ή μπορεί να είναι περιορισμένη, καταλαμβάνουσα έναν ή περισσότερους επιμέρους πιστωτές ή **κατηγορίες πιστωτών (...)**.

- 2β. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν ορισμένες **απαιτήσεις ή κατηγορίες απαιτήσεων από το πεδίο εφαρμογής της αναστολής των ατομικών διώξεων σε σαφώς καθορισμένες περιστάσεις, εφόσον η εν λόγω εξαίρεση αιτιολογείται δεόντως και**

α) εάν η επιβολή της δεν αναμένεται να υπονομεύσει την αναδιάρθρωση της επιχείρησης· ή

β) εάν η αναστολή θα προκαλούσε αδικαιολόγητη βλάβη στους πιστωτές των εν λόγω απαιτήσεων.

3. Η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται ως προς τις (...) απαιτήσεις εργαζομένων.
- Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν την παράγραφο 2 στις εν λόγω απαιτήσεις, εάν και στον βαθμό που το οικείο κράτος μέλος διασφαλίζει (...) ότι για την εξόφληση των εν λόγω απαιτήσεων παρέχονται εγγυήσεις σε πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης** επιπέδου προστασίας τουλάχιστον ισοδύναμου με το προβλεπόμενο από την εθνική νομοθετική πράξη για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας 2008/94/EK.
4. Τα κράτη μέλη περιορίζουν την **αρχική** διάρκεια της αναστολής των ατομικών διώξεων σε μέγιστη χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τους τέσσερις μήνες.
5. **Παρά τα οριζόμενα στην παράγραφο 4,** τα κράτη μέλη δύνανται (...) να παρέχουν στις αρμόδιες δικαστικές ή διοικητικές αρχές τους τη δυνατότητα παράτασης της (...) διάρκειας της αναστολής των ατομικών διώξεων ή χορήγησης νέας αναστολής των ατομικών διώξεων, κατόπιν αίτησης του οφειλέτη ή **πιστωτή ή, κατά περίπτωση, επαγγελματία στον τομέα της αναδιάρθρωσης.** Παράταση της διάρκειας ή νέα περίοδος αναστολής των ατομικών διώξεων χορηγείται μόνον **σε σαφώς καθορισμένες περιπτώσεις, όταν οι εν λόγω παρατάσεις ή νέες περίοδοι αναστολής είναι δεόντως αιτιολογημένες.** (...)
6. (...)
7. Η συνολική διάρκεια της αναστολής των ατομικών καταδιώξεων, συμπεριλαμβανομένων των παρατάσεων και των ανανεώσεών της, δεν υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες.
- 7α. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 7, όταν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, το σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει να υποβληθεί, εντός οκταμήνου από την έναρξη της αρχικής αναστολής των ατομικών διώξεων, σε δικαστική ή διοικητική αρχή προς επικύρωση, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν παράταση της αναστολής έως την επικύρωση του σχεδίου.**
8. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες δικαστικές ή διοικητικές αρχές **δύνανται να** άρουν την αναστολή των ατομικών διώξεων (...) **στις ακόλουθες περιπτώσεις:**
- α) **η αναστολή δεν πληροί πλέον τον στόχο της παραγράφου 1· ή**

- β) εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, ένας ή περισσότεροι πιστωτές ή μία ή περισσότερες κατηγορίες πιστωτών υφίστανται ή θα υφίσταντο αδικαιολόγητη βλάβη λόγω της αναστολής ατομικών διώξεων.

Τα κράτη μέλη δύνανται να περιορίζουν τη δυνατότητα άρσης της αναστολής των ατομικών διώξεων στις περιπτώσεις όπου οι πιστωτές δεν είχαν την ευκαιρία να εκφράσουν τις απόψεις τους πριν την έναρξη ισχύος της αναστολής ή προτού χορηγηθεί χρονική παράταση από δικαστική ή διοικητική αρχή.

Εντός της προθεσμίας που καθορίζεται στην παράγραφο 4, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ελάχιστο διάστημα κατά το οποίο δεν μπορεί να αρθεί η αναστολή των ατομικών καταδιώξεων.

9. (...)

Άρθρο 7

Αποτελέσματα της αναστολής των ατομικών καταδιώξεων

1. Στις περιπτώσεις που, κατά την (...) αναστολή των ατομικών καταδιώξεων, ανακύπτει υποχρέωση οφειλέτη, (...) προβλεπόμενη από το εθνικό δίκαιο, να υποβάλει αίτημα για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας η οποία μπορεί να καταλήξει στην εκκαθάριση του οφειλέτη, τότε η υποχρέωση αυτή αναστέλλεται για τη διάρκεια της εν λόγω αναστολής.
2. Η (...) αναστολή ατομικών καταδιώξεων, (...) σύμφωνα με το άρθρο 6, συνεπάγεται ότι αναστέλλεται, κατά τη διάρκεια της αναστολής, και η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας η οποία μπορεί να καταλήξει στην εκκαθάριση του οφειλέτη κατόπιν αίτησης ενός ή περισσότερων πιστωτών.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να παρεκκλίνουν από **τις παραγράφους 1 και 2** στην περίπτωση που ο οφειλέτης (...) αδυνατεί να εξοφλήσει τα χρέη του που καθίστανται ληξιπρόθεσμα (...). Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι (...) δικαστική ή διοικητική αρχή δύνανται (...) να αποφασίσει (...) τη διατήρηση σε ισχύ της αναστολής των ατομικών καταδιώξεων, εφόσον, **αφού ληφθούν υπόψη οι περιστάσεις της υπόθεσης, η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας η οποία μπορεί να καταλήξει στην εκκαθάριση του οφειλέτη δεν θα ήταν προς το γενικό συμφέρον των πιστωτών.**

4. (...)

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πιστωτές δεν **αρνούνται** την εκπλήρωση, **ούτε καταγγέλλουν, ούτε καθιστούν** υποχρεώσεις εκπλήρωσης πρόωρα ληξιπρόθεσμες **ούτε τροποποιούν** με άλλον τρόπο εκκρεμείς συμβάσεις κατά τρόπο επιζήμιο για τον οφειλέτη δυνάμει συμβατικών ρητρών οι οποίες προβλέπουν τέτοιου είδους μέτρα αποκλειστικά και μόνο λόγω:

α) αίτησης για την έναρξη διαδικασίας προληπτικής αναδιάρθρωσης·

β) αίτησης αναστολής ατομικών καταδιώξεων·

γ) έναρξης διαδικασίας προληπτικής αναδιάρθρωσης· ή

δ) η καθαυτή χορήγηση αναστολής ατομικών καταδιώξεων. (...)

5α. Τα κράτη μέλη δύνανται να **θεσπίσουν κανόνες που αποτρέπουν ή περιορίζουν τους** (...) πιστωτές τους οποίους καταλαμβάνει η αναστολή **ώστε να μην αρνούνται να εκπληρώσουν ή να καταγγείλουν, να καταστήσουν υποχρεώσεις εκπλήρωσης πρόωρα ληξιπρόθεσμες ή με άλλον τρόπο να τροποποιήσουν** εκκρεμείς συμβάσεις κατά τρόπο επιζήμιο για τον οφειλέτη, για χρέη που γεννήθηκαν πριν από την αναστολή **και δεν έχουν εξοφληθεί από τον οφειλέτη.**

Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται ιδιαίτερος στην περίπτωση των βασικών συμβάσεων που είναι απαραίτητες για τη συνέχιση της καθημερινής λειτουργίας της επιχείρησης.

- 5β. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι η αναστολή των ατομικών καταδιώξεων δεν εφαρμόζεται σε συμφωνίες συμψηφισμού, συμπεριλαμβανομένων των συμφωνιών εκκαθαριστικού συμψηφισμού, στις χρηματοπιστωτικές αγορές, τις ενεργειακές αγορές και τις αγορές βασικών προϊόντων, ακόμη και σε περιπτώσεις όπου δεν εφαρμόζεται το άρθρο 31, εάν οι ρυθμίσεις αυτές είναι εκτελεστές βάσει της εθνικής νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας. Η αναστολή, ωστόσο, εφαρμόζεται στην αναγκαστική εκτέλεση απαίτησης από πιστωτή εις βάρος του οφειλέτη όπως προκύπτει ως αποτέλεσμα συμφωνίας συμψηφισμού.
6. Η παρούσα οδηγία δεν αποτρέπει τους οφειλέτες από το να εξοφλούν, στο πλαίσιο της συνήθους δραστηριότητας της επιχείρησής τους, απαιτήσεις μη θιγόμενων πιστωτών ή απαιτήσεις οφειλόμενες σε μη θιγόμενους πιστωτές, καθώς και τις απαιτήσεις θιγόμενων πιστωτών που γεννώνται (...) κατά τη διάρκεια της αναστολής ατομικών καταδιώξεων.
7. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η λήξη της αναστολής χωρίς την έγκριση σχεδίου αναδιάρθρωσης δεν συνεπάγεται αφ' εαυτής την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας που μπορεί να καταλήξει στην εκκαθάριση του οφειλέτη, εκτός αν πληρούνται οι άλλοι όροι που θέτει το εθνικό δίκαιο για την εν λόγω έναρξη.

Κεφάλαιο 3

Σχέδια αναδιάρθρωσης

Άρθρο 8

Περιεχόμενο των σχεδίων αναδιάρθρωσης

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι τα σχέδια αναδιάρθρωσης που υποβάλλονται προς **έγκριση σύμφωνα με το άρθρο 9 ή προς επικύρωση από δικαστική ή διοικητική αρχή σύμφωνα με το άρθρο 10**, περιέχουν τουλάχιστον τις εξής πληροφορίες:
 - α) την ταυτότητα του οφειλέτη (...)
 - β) **τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού κατά τη στιγμή της υποβολής του σχεδίου αναδιάρθρωσης καθώς και περιγραφή της οικονομικής κατάστασης του οφειλέτη και της θέσης των εργαζομένων, και περιγραφή των αιτίων και της έκτασης των (...) δυσχερειών του οφειλέτη**
 - γ) τα (...) θιγόμενα μέρη, είτε ονομαστικά είτε με περιγραφή (...) κατηγοριών χρεών, **σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο**, καθώς και τις απαιτήσεις ή τα συμμετοχικά δικαιώματα των εν λόγω μερών που καλύπτονται από το σχέδιο αναδιάρθρωσης
 - δ) **κατά περίπτωση**, τις κατηγορίες στις οποίες ομαδοποιούνται τα θιγόμενα μέρη για τους σκοπούς της έγκρισης του σχεδίου **αναδιάρθρωσης**, (...) και (...) τις αντίστοιχες αξίες των **απαιτήσεων και των συμμετοχικών δικαιωμάτων** της κάθε κατηγορίας
 - ε) **κατά περίπτωση**, τα (...) μέρη, είτε ονομαστικά είτε με περιγραφή (...) κατηγοριών χρεών, **σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τα οποία δεν θίγονται από το σχέδιο αναδιάρθρωσης**, με περιγραφή των λόγων για τους οποίους προτείνεται να **μη** θιγούν τα εν λόγω μέρη

στ) τους όρους του σχεδίου **αναδιάρθρωσης**, συμπεριλαμβανομένων **ιδίως**:

- i) τυχόν (...) **προτεινόμενων μέτρων αναδιάρθρωσης όπως αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 2·**
- ii) **της προτεινόμενης διάρκειας των εν λόγω μέτρων, ανάλογα με την περίπτωση· και**
- iii) **κάθε νέας χρηματοδότησης η οποία αναμένεται στο πλαίσιο του σχεδίου αναδιάρθρωσης και το σκεπτικό της ανάγκης εφαρμογής του εν λόγω σχεδίου· και**

ζ) (...) **σκεπτικού (...)** στο οποίο εξηγείται γιατί **το σχέδιο αναδιάρθρωσης διαθέτει εύλογη προοπτική αποτροπής της αφερεγγυότητας του οφειλέτη και εξασφάλισης της βιωσιμότητας της επιχείρησης, καθώς και των αναγκαίων προϋποθέσεων για την επιτυχία του.**

2. Τα κράτη μέλη καθιστούν **διαδικτυακά διαθέσιμο ολοκληρωμένο κατάλογο ελέγχου για τα σχέδια αναδιάρθρωσης, προσαρμοσμένο στις ανάγκες των ΜΜΕ. Ο κατάλογος ελέγχου περιλαμβάνει πρακτικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το πώς θα πρέπει να καταρτισθεί το σχέδιο αναδιάρθρωσης σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.(...)**
3. (...)

Άρθρο 9

Έγκριση των σχεδίων αναδιάρθρωσης

01. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, ανεξαρτήτως του ποιος υποβάλλει αίτηση για διαδικασία προληπτικής αναδιάρθρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4, οι οφειλέτες έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν σχέδια αναδιάρθρωσης προς έγκριση από τα θυγόμενα μέρη. Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να προβλέπουν ότι οι πιστωτές και οι επαγγελματίες στον τομέα της αναδιάρθρωσης έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν σχέδια αναδιάρθρωσης.

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι (...) τα θιγόμενα **μέρη** έχουν δικαίωμα ψήφου επί της έγκρισης σχεδίου αναδιάρθρωσης. (...)
- 1α. **Παρά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από το δικαίωμα ψήφου τους ακόλουθους:**
 - α) **μετόχους/εταίρους**
 - β) **πιστωτές των οποίων οι απαιτήσεις κατατάσσονται χαμηλότερα από τις απαιτήσεις κοινών ανέγγυων πιστωτών στη συνήθη κατάταξη των προτεραιοτήτων της εκκαθάρισης· ή**
 - γ) **κάθε συνδεδεμένο μέρος του οφειλέτη ή της επιχείρησης του οφειλέτη σε κατάσταση σύγκρουσης συμφερόντων βάσει του εθνικού δικαίου.**
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα θιγόμενα μέρη διαχωρίζονται σε ξεχωριστές κατηγορίες που αντικατοπτρίζουν (...) **επαρκώς κοινά συμφέροντα, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.** Κατ' ελάχιστο, οι εμπραγμάτως ασφαλισμένες και οι ανέγγυες απαιτήσεις αντιμετωπίζονται ως ξεχωριστές κατηγορίες κατά την έγκριση σχεδίου αναδιάρθρωσης. Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να ορίζουν ότι οι **απαιτήσεις** των εργαζομένων αντιμετωπίζονται ως ξεχωριστή, αυτοτελής κατηγορία.

Τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίζουν ότι οι οφειλέτες που είναι ΜΜΕ μπορούν να επιλέγουν να μην αντιμετωπίζουν τα θιγόμενα μέρη ως ξεχωριστές κατηγορίες.
3. Δικαστική ή διοικητική αρχή εξετάζει την κατηγοριοποίηση όταν υποβάλλεται αίτημα επικύρωσης του σχεδίου αναδιάρθρωσης. **Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν την εξέταση και επικύρωση της κατηγοριοποίησης από δικαστική ή διοικητική αρχή σε πιο πρώιμο στάδιο.**
4. Ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης (...) εγκρίνεται από τα θιγόμενα μέρη εφόσον εγκριθεί από πιστωτές που συγκεντρώνουν την πλειοψηφία σε όρους αξίας των συνολικών απαιτήσεων ή μετόχους/εταίρους που συγκεντρώνουν την πλειοψηφία σε όρους αξίας των συνολικών συμμετοχικών δικαιωμάτων σε κάθε (...) κατηγορία. **Τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν επιπλέον να επιτυγχάνεται η πλειοψηφία των θιγόμενων μερών σε κάθε κατηγορία.**

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις απαιτούμενες πλειοψηφίες για την έγκριση σχεδίου αναδιάρθρωσης. **Οι πλειοψηφίες αυτές δεν (...) υπερβαίνουν το 75% της αξίας των απαιτήσεων ή των συμμετοχικών δικαιωμάτων σε κάθε κατηγορία ή, κατά περίπτωση, στο σύνολο των θιγόμενων μερών σε κάθε κατηγορία.**

5. **Παρά τα οριζόμενα στις παραγράφους 1 έως 4, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι η τυπική ψηφοφορία επί της έγκρισης σχεδίου αναδιάρθρωσης μπορεί να αντικατασταθεί από (...) συμφωνία με την απαιτούμενη πλειοψηφία.**
6. (...)

Άρθρο 10

Επικύρωση των σχεδίων αναδιάρθρωσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι **τουλάχιστον** οι ακόλουθες κατηγορίες σχεδίων αναδιάρθρωσης **είναι** δεσμευτικές για τα μέρη μόνον εφόσον επικυρωθούν από δικαστική ή διοικητική αρχή:
- α) σχέδια αναδιάρθρωσης που θίγουν **τις απαιτήσεις ή τα συμμετοχικά δικαιώματα** διαφωνούντων θιγόμενων μερών· **και**
 - β) σχέδια αναδιάρθρωσης που προβλέπουν νέα χρηματοδότηση.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες σχέδιο αναδιάρθρωσης μπορεί να επικυρωθεί από δικαστική ή διοικητική αρχή προσδιορίζονται σαφώς και περιλαμβάνουν τουλάχιστον τις εξής:
- α) το σχέδιο αναδιάρθρωσης έχει εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 9 (...).
 - αα) **οι πιστωτές της ίδιας κατηγορίας με δικαίωμα ψήφου ή, αν υπάρχει μόνο μία κατηγορία σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 9 παράγραφος 2, οι πιστωτές με επαρκή κοινά συμφέροντα τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης, ανάλογης του αιτήματός τους·**

- αβ) **το σχέδιο αναδιάρθρωσης έχει κοινοποιηθεί σε όλα (...) τα θιγόμενα μέρη σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο·**
- β) **εάν υπάρχουν διαφωνούντες πιστωτές, το σχέδιο αναδιάρθρωσης πληροί το κριτήριο του συμφέροντος των πιστωτών·**
- γ) **κατά περίπτωση, κάθε προβλεπόμενη νέα χρηματοδότηση είναι απαραίτητη για την εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης και δεν βλάπτει αδικαιολόγητα τα συμφέροντα των πιστωτών.**

Η συμμόρφωση προς το πρώτο εδάφιο, στοιχείο β) εξετάζεται από δικαστική ή διοικητική αρχή μόνο σε περίπτωση αμφισβήτησης.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές δύνανται να αρνηθούν την επικύρωση σχεδίου αναδιάρθρωσης το οποίο δεν **θα προσέφερε (...)** εύλογη προοπτική αποτροπής της αφερεγγυότητας του οφειλέτη ή εξασφάλισης της βιωσιμότητας της επιχείρησης.
4. (...)

Άρθρο 11

Διακατηγοριακή παράκαμψη των διαφωνιών («cross-class cram-down»)

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι σχέδιο αναδιάρθρωσης το οποίο δεν έχει εγκριθεί από **όλες τις κατηγορίες** θιγόμενων μερών **με δικαίωμα ψήφου όπως προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 4**, δύνανται να επικυρωθεί από δικαστική ή διοικητική αρχή, κατόπιν πρότασης του οφειλέτη ή (...) με τη συναίνεση του οφειλέτη, και να καταστεί δεσμευτικό έναντι (...) διαφωνουσών κατηγοριών **με δικαίωμα ψήφου** εφόσον το σχέδιο αναδιάρθρωσης **πληροί τουλάχιστον τις ακόλουθες προϋποθέσεις:**
- α) συμμορφώνεται με το άρθρο 10 παράγραφος 2·
- β) έχει εγκριθεί από **τις απαιτούμενες κατηγορίες των θιγόμενων μερών με δικαίωμα ψήφου, σύμφωνα με την παράγραφο 2·**

- γ) είναι σύμφωνο με τη δοκιμασία ίσης μεταχείρισης σύμφωνα με την παράγραφο 2α·
- δ) καμία κατηγορία θιγόμενων μερών δεν μπορεί, στο πλαίσιο του σχεδίου αναδιάρθρωσης, να λάβει ή να διατηρήσει επιπλέον του πλήρους ποσού των απαιτήσεων ή των συμμετοχικών δικαιωμάτων του·

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν την υποχρέωση συναίνεσης του οφειλέτη στις περιπτώσεις που οι οφειλέτες είναι ΜΜΕ.

2. Προκειμένου να επικυρωθεί το σχέδιο αναδιάρθρωσης, τα κράτη μέλη απαιτούν να έχει εγκριθεί από:

- α) τουλάχιστον μία κατηγορία θιγόμενων μερών με δικαίωμα ψήφου ή, εφόσον το προβλέπει το εθνικό δίκαιο, επιβαρυνόμενων μερών, εκτός από κατηγορία μετόχων/εταίρων ή εκτός από οποιαδήποτε άλλη κατηγορία η οποία, βάσει αποτίμησης του οφειλέτη ως επιχείρησης εν λειτουργία, δεν θα λάμβανε οποιαδήποτε πληρωμή ή δεν θα διατηρούσε οποιοδήποτε συμμετοχικό δικαίωμα, ή, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, μπορεί ευλόγως να συναχθεί ότι δεν λαμβάνουν πληρωμή ή δεν διατηρούν συμμετοχικό δικαίωμα, σε περίπτωση εφαρμογής της συνήθους ιεραρχικής κατάταξης των απαιτήσεων προς ικανοποίηση από το προϊόν της εκκαθάρισης βάσει του εθνικού δικαίου· ή
- β) πλειοψηφία κατηγοριών των θιγόμενων μερών με δικαίωμα ψήφου, υπό τον όρον ότι τουλάχιστον μία από αυτές τις κατηγορίες είναι κατηγορία εμπραγμάτως ασφαλισμένων πιστωτών ή έχει προτεραιότητα έναντι της κατηγορίας των κοινών ανέγγυων πιστωτών.

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν και τις δύο εναλλακτικές δυνατότητες κατά το εθνικό δίκαιο.

Τα κράτη μέλη μπορούν να αυξάνουν τον ελάχιστο αριθμό (...) κατηγοριών των θιγόμενων μερών ή, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, των επιβαρυνόμενων μερών που απαιτείται να εγκρίνουν το σχέδιο κατά τα προβλεπόμενα στο στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου.

2α. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τη δοκιμασία ίσης μεταχείρισης απαιτώντας ώστε:

- α) κάθε διαφωνούσα κατηγορία θιγόμενων πιστωτών με δικαίωμα ψήφου να ικανοποιείται πλήρως με τα ίδια ή ισοδύναμα μέσα, εάν κατηγορία ελάσσονος εξοφλητικής προτεραιότητας λάβει οποιανδήποτε πληρωμή ή διατηρήσει οποιοδήποτε συμμετοχικό δικαίωμα βάσει του σχεδίου αναδιάρθρωσης· ή
- β) διαφωνούσες κατηγορίες θιγόμενων πιστωτών με δικαίωμα ψήφου τυγχάνουν τουλάχιστον εξίσου ευνοϊκής μεταχείρισης σε σύγκριση με οποιανδήποτε άλλη κατηγορία του ίδιου βαθμού και ευνοϊκότερης σε σχέση με κάθε κατηγορία ελάσσονος εξοφλητικής προτεραιότητας.

Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να θεσπίζουν διατάξεις που παρεκκλίνουν από την παράγραφο 2α σημείο α), εφόσον είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων του σχεδίου αναδιάρθρωσης και εφόσον το σχέδιο αναδιάρθρωσης δεν πλήττει αδικαιολόγητα τα δικαιώματα ή τα συμφέροντα οποιωνδήποτε θιγόμενων μερών.

2β. Το άρθρο 10 παράγραφος 3 εφαρμόζεται κατ' αναλογία.

Άρθρο 12

Μέτοχοι/εταίροι

1. Εάν τα κράτη μέλη εξαιρούν μετόχους/εταίρους από την εφαρμογή των άρθρων 9 έως 11, διασφαλίζουν με άλλα μέσα ότι (...) οι εν λόγω (...) μέτοχοι/εταίροι (...) δεν αποτρέπουν αδικαιολόγητα την έγκριση, την επικύρωση ή την εφαρμογή σχεδίου αναδιάρθρωσης (...).

Τα κράτη μέλη μπορούν να προσαρμόζουν ό, τι είναι αδικαιολόγητο βάσει της παραγράφου 1 λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, αν ο οφειλέτης είναι ΜΜΕ ή μεγάλη επιχείρηση, τα προτεινόμενα μέτρα αναδιάρθρωσης που αφορούν τα δικαιώματα των μετόχων/εταίρων, το είδος του μετόχου/εταίρου, το αν ο οφειλέτης είναι νομικό ή φυσικό πρόσωπο, ή το αν οι εταίροι σε μια εταιρεία έχουν περιορισμένη ή απεριόριστη ευθύνη.

2. (...)

Κεφάλαιο 3

Σχέδια αναδιάρθρωσης

Άρθρο 13

Αποτίμηση από τη δικαστική ή διοικητική αρχή

1. (...) Η δικαστική ή διοικητική αρχή **λαμβάνει απόφαση σχετικά με αποτίμηση (...)** με την αιτιολογία ότι δεν πληροί:
 - α) το κριτήριο του συμφέροντος των πιστωτών **βάσει του σημείου 9) του άρθρου 2 παράγραφος 1· ή**
 - β) τις προϋποθέσεις διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών **βάσει του στοιχείου α) του άρθρου 11 παράγραφος 2,**

μόνον σε περίπτωση ένστασης κατά σχεδίου αναδιάρθρωσης **από διαφωνούν θιγόμενο μέρος.**
2. (...)
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, **προκειμένου να ληφθεί απόφαση σχετικά με αποτίμηση σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές μπορούν να διορίσουν ή να δεχθούν σε ακρόαση** εμπειρογνώμονες με τα αναγκαία προσόντα (...).
4. **Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι (...) διαφωνούν θιγόμενο μέρος δύναται να υποβάλει ένσταση στη δικαστική ή διοικητική αρχή που έχει κληθεί να επικυρώσει το σχέδιο αναδιάρθρωσης (...).**

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η εν λόγω ένσταση είναι δυνατόν να υποβληθεί στο πλαίσιο προσφυγής κατά απόφασης για την επικύρωση σχεδίου αναδιάρθρωσης.

Άρθρο 14

Αποτελέσματα των σχεδίων αναδιάρθρωσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα σχέδια αναδιάρθρωσης που επικυρώνονται από δικαστική ή διοικητική αρχή είναι δεσμευτικά για **όλα τα θυγόμενα μέρη**.
2. **Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι** οι πιστωτές που δεν συμμετέχουν στην έγκριση σχεδίου αναδιάρθρωσης, **σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο**, δεν επηρεάζονται από αυτό.

Άρθρο 15

Ένδικα μέσα

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι **οποιαδήποτε προσφυγή προβλεπόμενη από την εθνική νομοθεσία κατά** απόφασης για την επικύρωση ή την απόρριψη σχεδίου αναδιάρθρωσης που λαμβάνεται από δικαστική αρχή **εισάγεται** ενώπιον ανώτερης δικαστικής αρχής.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι προσφυγή κατά απόφασης για την επικύρωση ή την απόρριψη σχεδίου αναδιάρθρωσης που λαμβάνεται από διοικητική αρχή **εισάγεται** ενώπιον δικαστικής αρχής.

2. (...)

3. Η άσκηση ένδικου μέσου κατά απόφασης επικύρωσης σχεδίου αναδιάρθρωσης δεν αναστέλλει την εκτέλεση του σχεδίου αυτού.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι δικαστικές αρχές μπορούν να αναστείλουν την εκτέλεση του σχεδίου αναδιάρθρωσης ή τμημάτων του, εφόσον κρίνεται αναγκαίο και κατάλληλο για την διαφύλαξη των συμφερόντων ενός μέρους.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που ένδικο μέσο της παραγράφου 3 γίνει δεκτό, η δικαστική αρχή δύναται:

α) να ακυρώσει το σχέδιο αναδιάρθρωσης· ή

β) να τροποποιήσει, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, και να επικυρώσει το σχέδιο αναδιάρθρωσης (...).

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, σε περιπτώσεις που σχέδιο έχει επικυρωθεί σύμφωνα με το στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου, χορηγείται αποζημίωση στο μέρος που υπέστη οικονομικές απώλειες και του οποίου η προσφυγή γίνεται δεκτή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Προστασία νέας χρηματοδότησης, προσωρινής χρηματοδότησης και άλλων συναλλαγών που συνδέονται με αναδιάρθρωση

Άρθρο 16

Προστασία της νέας χρηματοδότησης και της προσωρινής χρηματοδότησης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η χορήγηση νέας χρηματοδότησης και η χορήγηση προσωρινής χρηματοδότησης (...) προστατεύονται επαρκώς. **Κατ' ελάχιστον, στην περίπτωση οιασδήποτε επακόλουθης αφερεγγυότητας του οφειλέτη,**

α) οι δικαιοπραξίες χορήγησης νέας χρηματοδότησης και προσωρινής χρηματοδότησης δεν κηρύσσονται άκυρες, ακυρώσιμες ή ανενεργές **και**

β) οι πάροχοι της εν λόγω χρηματοδότησης (...) **δεν υπέχουν αστική, διοικητική ή ποινική ευθύνη,**

αποκλειστικά και μόνο επειδή η εν λόγω χρηματοδότηση είναι επιζήμια για το γενικό σύνολο των πιστωτών. (...)

- 1α. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν το πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 όσον αφορά την νέα και την προσωρινή χρηματοδότηση σε περιπτώσεις κατά τις οποίες το σχέδιο έχει επικυρωθεί από δικαστική ή διοικητική αρχή ή όταν η προσωρινή χρηματοδότηση αποτέλεσε αντικείμενο εκ των προτέρων ελέγχου.
- 1β. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 την προσωρινή χρηματοδότηση που παρέχεται αφού ο οφειλέτης αδυνατεί να εξοφλήσει τα χρέη του όταν καταστούν ληξιπρόθεσμα.
2. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι, στην περίπτωση οιασδήποτε επακόλουθης αφερεγγυότητας του οφειλέτη, οι πάροχοι νέας ή προσωρινής χρηματοδότησης έχουν το δικαίωμα προνομιακής ικανοποίησης της απαίτησής τους (...) έναντι άλλων πιστωτών που σε διαφορετική περίπτωση θα διέθεταν (...) απαιτήσεις (...) ανώτερης ή ισοδύναμης τάξης.
3. (...)

Άρθρο 17

Προστασία άλλων συναλλαγών που συνδέονται με αναδιάρθρωση

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 16, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, στην περίπτωση οιασδήποτε επακόλουθης αφερεγγυότητας του οφειλέτη, οι συναλλαγές που είναι εύλογες και άμεσα αναγκαίες για τη διαπραγμάτευση σχεδίου αναδιάρθρωσης (...) δεν κηρύσσονται άκυρες, ακυρώσιμες ή ανενεργές **αποκλειστικά και μόνον επειδή οι συναλλαγές αυτές είναι επιβλαβείς για όλους τους πιστωτές (...)**.
- 1α. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν το πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 σε περιπτώσεις κατά τις οποίες το σχέδιο έχει επικυρωθεί από δικαστική ή διοικητική αρχή ή όταν οι εν λόγω συναλλαγές αποτέλεσαν αντικείμενο εκ των προτέρων ελέγχου.
- 1β. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 συναλλαγές που ολοκληρώνονται αφού ο οφειλέτης αδυνατεί να εξοφλήσει τα χρέη του όταν καταστούν ληξιπρόθεσμα.

2. Στις συναλλαγές (...) της παραγράφου 1 περιλαμβάνονται **κατ' ελάχιστον**:
- α) η καταβολή (...) αμοιβών και δαπανών για τη διαπραγμάτευση, έγκριση ή επικύρωση (...) σχεδίου αναδιάρθρωσης·
 - β) η καταβολή (...) αμοιβών και δαπανών για τη λήψη επαγγελματικής συμβουλής σε **στενή** σχέση με (...) **την** αναδιάρθρωση (...)· **και**
 - γ) (...)
 - δ) κάθε (...) πληρωμή ή εκταμίευση η οποία πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της συνήθους δραστηριότητας της επιχείρησης, **εκτός των αναφερομένων στα στοιχεία α) και β)**.
 - ε) (...)
3. (...)
4. **Με την επιφύλαξη του άρθρου 16**, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, **στην περίπτωση οιασδήποτε επακόλουθης αφερεγγυότητας του οφειλέτη**, κάθε συναλλαγή (...) που είναι εύλογη και άμεσα αναγκαία για την εφαρμογή σχεδίου αναδιάρθρωσης και διενεργείται σύμφωνα με (...) το σχέδιο αναδιάρθρωσης που έχει επικυρωθεί από δικαστική ή διοικητική αρχή (...) δεν κηρύσσεται άκυρη, ακυρώσιμη ή ανενεργή **αποκλειστικά και μόνον επειδή η συναλλαγή αυτή είναι επιβλαβής για όλους τους πιστωτές (...)**.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Καθήκοντα των διευθυντών επιχείρησης όταν υπάρχει πιθανότητα αφερεγγυότητας

Άρθρο 18

(...)

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

(...) Απαλλαγή από τα χρέη και ανικανότητα ή έκπτωση

Άρθρο 19

Πρόσβαση σε απαλλαγή

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι **αφερέγγυοι** επιχειρηματίες **να έχουν πρόσβαση σε τουλάχιστον μία διαδικασία που μπορεί να οδηγεί σε πλήρη απαλλαγή** από τα χρέη σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ως προϋπόθεση τη διακοπή της εμπορικής, επιχειρηματικής, βιοτεχνικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας με την οποία σχετίζονται τα χρέη.

2. Τα κράτη μέλη στα οποία η πλήρης απαλλαγή από τα χρέη τελεί υπό τον όρο της μερικής αποπληρωμής των χρεών από τον επιχειρηματία διασφαλίζουν ότι η σχετική υποχρέωση αποπληρωμής βασίζεται στην ατομική κατάσταση του επιχειρηματία και, **ιδίως, ότι (...) είναι αναλογική προς το δεκτικό κατάσχεσης ή διαθέσιμο εισόδημα και τα περιουσιακά στοιχεία του επιχειρηματία κατά την περίοδο απαλλαγής και λαμβάνει υπόψη το συμφέρον των πιστωτών σύμφωνα με τους κανόνες της ευθυδικίας.**

Άρθρο 20

Περίοδος απαλλαγής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η περίοδος (...) μετά την οποία οι **αφερέγγυοι** επιχειρηματίες **μπορούν να απαλλαγούν πλήρως από τα χρέη να μην υπερβαίνει τα τρία έτη με αφετηρία το αργότερο:**
 - α) **σε περίπτωση διαδικασίας που περιλαμβάνει σχέδιο αποπληρωμής, την ημερομηνία της απόφασης δικαστικής ή διοικητικής αρχής να επικυρώσει το σχέδιο ή την ημερομηνία της έναρξης της εφαρμογής του (...) σχεδίου (...) ή**

β) σε περίπτωση άλλης διαδικασίας, την ημερομηνία της απόφασης της δικαστικής ή διοικητικής αρχής (...) να κινήσει (...) τη διαδικασία ή τη στιγμή του καθορισμού της πτωχευτικής περιουσίας.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε (...) οι **αφερέγγυοι** επιχειρηματίες που έχουν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις τους, εφόσον υφίστανται τέτοιες υποχρεώσεις βάσει του εθνικού δικαίου, να απαλλάσσονται από τα χρέη τους κατά τη λήξη της περιόδου απαλλαγής, χωρίς να χρειάζεται να υποβληθεί σε δικαστική ή διοικητική αρχή αίτηση για να κινηθεί διαδικασία επιπλέον των αναφερόμενων στην παράγραφο 1.

Με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου, τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να θεσπίζουν διατάξεις που επιτρέπουν στη δικαστική ή διοικητική αρχή να επαληθεύει, αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αίτησης προσώπου με έννομο συμφέρον, αν οι επιχειρηματίες έχουν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις τους προκειμένου να λάβουν απαλλαγή από τα χρέη.

2α. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η πλήρης απαλλαγή από τα χρέη δεν θίγει τη συνέχιση διαδικασίας αφερεγγυότητας που συνεπάγεται τη ρευστοποίηση και διανομή των περιουσιακών στοιχείων του επιχειρηματία τα οποία αποτελούσαν μέρος της πτωχευτικής περιουσίας τη στιγμή που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 21

Περίοδος ανικανότητας ή έκπτωσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν **αφερέγγυος** επιχειρηματίας απαλλάσσεται από τα χρέη σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, τυχόν ανικανότητα ή έκπτωσή του από το δικαίωμα ανάληψης ή άσκησης εμπορικής, επιχειρηματικής, βιοτεχνικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας **αποκλειστικά και μόνο επειδή** ο επιχειρηματίας **είναι αφερέγγυος** παύει να ισχύει, το αργότερο κατά τη λήξη της περιόδου απαλλαγής. (...)

- 1α. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, μετά τη λήξη της περιόδου απαλλαγής, η ανικανότητα ή η έκπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου παύει να παράγει αποτελέσματα, χωρίς να χρειάζεται να υποβληθεί σε δικαστική ή διοικητική αρχή αίτηση για να κινηθεί διαδικασία επιπλέον των αναφερόμενων στο άρθρο 20 παράγραφος 1.

Άρθρο 22

Παρεκκλίσεις

1. Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 19 έως 21, τα κράτη μέλη δύνανται να διατηρούν ή να θεσπίζουν διατάξεις που **απαγορεύουν**, περιορίζουν ή **ανακαλούν** την πρόσβαση σε απαλλαγή από τα χρέη ή **προβλέπουν** μεγαλύτερες περιόδους για τη χορήγηση πλήρους απαλλαγής από τα χρέη ή μεγαλύτερες περιόδους ανικανότητας ή έκπτωσης, σε συγκεκριμένες, σαφώς καθοριζόμενες περιπτώσεις και εφόσον οι **παρεκκλίσεις** αυτές είναι **δεόντως** αιτιολογημένες (...), **όπως:**
- α) **όταν ο αφερέγγυος επιχειρηματίας ενήργησε έναντι των πιστωτών ή άλλων ενδιαφερομένων μερών** ανέντιμα ή κακή τη πίστει σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο κατά την περίοδο συσσώρευσης των χρεών του, **κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αφερεγγυότητας** ή κατά την **πληρωμή των χρεών**.
 - β) **όταν ο αφερέγγυος επιχειρηματίας** δεν τηρεί σχέδιο αποπληρωμής ή οποιαδήποτε άλλη νομική υποχρέωσή του που αποσκοπεί στη διασφάλιση των συμφερόντων των πιστωτών, **συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης για τη μέγιστη δυνατή ικανοποίηση των πιστωτών**.
 - β-α) **όταν ο αφερέγγυος επιχειρηματίας** δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις αναφοράς ή συνεργασίας δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας.
 - γ) **στην περίπτωση καταχρηστικών αιτήσεων για απαλλαγή**.
 - δ) **στην περίπτωση νέας αίτησης για απαλλαγή (...)** εντός ορισμένης περιόδου (...) **μετά τη χορήγηση πλήρους απαλλαγής από τα χρέη στον αφερέγγυο επιχειρηματία ή μετά την άρνηση να του χορηγηθεί πλήρης απαλλαγή από τα χρέη λόγω σοβαρής παράβασης των υποχρεώσεων αναφοράς ή συνεργασίας**.

- δ-α) στις περιπτώσεις που δεν καλύπτεται το κόστος της διαδικασίας η οποία οδηγεί στην απαλλαγή από τα χρέη· ή
- δ-β) όταν η παρέκκλιση είναι αναγκαία για να διασφαλιστεί η ισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων του οφειλέτη και των δικαιωμάτων ενός ή περισσότερων πιστωτών.

2. **Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 20**, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν μεγαλύτερες περιόδους απαλλαγής στις περιπτώσεις κατά τις οποίες:

- α) εγκρίνονται ή διατάσσονται μέτρα προστασίας από δικαστική ή διοικητική αρχή, προκειμένου να διασφαλιστεί η κύρια κατοικία του αφερέγγυου επιχειρηματία και, **κατά περίπτωση**, της οικογένειάς του, ή τα βασικά περιουσιακά στοιχεία για τη συνέχιση της εμπορικής, επιχειρηματικής, βιοτεχνικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας του επιχειρηματία· ή
- β) η κύρια κατοικία του αφερέγγυου επιχειρηματία δεν έχει ρευστοποιηθεί.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν συγκεκριμένες κατηγορίες χρεών, όπως:

- α) εμπραγμάτως ασφαλισμένα χρέη·
- β) χρέη που προκύπτουν από ή σε σχέση με ποινικές κυρώσεις·
- γ) χρέη που προκύπτουν από αδικοπρακτική ευθύνη·
- δ) χρέη που αφορούν υποχρεώσεις διατροφής οι οποίες απορρέουν από οικογενειακές σχέσεις, σχέσεις συγγένειας εξ αίματος, γάμου ή αγχιστείας,
- ε) χρέη που γεννώνται μετά την υποβολή αίτησης για την κίνηση της διαδικασίας που οδηγεί σε απαλλαγή από τα χρέη· και
- στ) χρέη που απορρέουν από την υποχρέωση καταβολής του κόστους της διαδικασίας που οδηγεί σε απαλλαγή από τα χρέη,

από την απαλλαγή από τα χρέη ή να περιορίζουν την πρόσβαση στην απαλλαγή από τα χρέη ή να θεσπίζουν μεγαλύτερη περίοδο απαλλαγής στις περιπτώσεις που οι εν λόγω εξαιρέσεις, **περιορισμοί** ή μεγαλύτερες περίοδοι απαλλαγής αιτιολογούνται **δεόντως** (...).

4. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 21, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν μεγαλύτερες ή αόριστης διάρκειας περιόδους ανικανότητας ή έκπτωσης σε περίπτωση που ο **αφερέγγυος** επιχειρηματίας είναι μέλος επαγγέλματος στο οποίο εφαρμόζονται ειδικοί κανόνες δεοντολογίας ή **ειδικοί κανόνες σχετικά με τη φήμη ή την εμπειρογνομosύνη ή επαγγέλματος που αφορά τη διαχείριση των περιουσιακών στοιχείων άλλων ή όταν ένας αφερέγγυος επιχειρηματίας προτίθεται να αποκτήσει πρόσβαση σε σχετικό επάγγελμα.**
- 4α. **Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τους εθνικούς κανόνες σχετικά με την ανικανότητα ή την έκπτωση η οποία διατάσσεται από δικαστική ή διοικητική αρχή πλην των αναφερόμενων στο άρθρο 21.**

Άρθρο 23

Ενοποίηση των διαδικασιών που αφορούν (...) τα χρέη των επιχειρηματιών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν οι **αφερέγγυοι επιχειρηματίες βαρύνονται** τόσο με (...) χρέη τα οποία έχουν δημιουργήσει στο πλαίσιο της εμπορικής, επιχειρηματικής, βιοτεχνικής ή επαγγελματικής δραστηριότητάς τους όσο και με (...) χρέη τα οποία έχουν δημιουργήσει εκτός του εν λόγω πλαισίου, για τους σκοπούς της **πλήρους** απαλλαγής τους **από τα χρέη**, όλα τα **δεκτικά απαλλαγής** χρέη αντιμετωπίζονται σε μία ενιαία διαδικασία.
2. **Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν** ότι (...) τα χρέη που έχουν δημιουργήσει αφερέγγυοι επιχειρηματίες στο πλαίσιο της **εμπορικής, επιχειρηματικής, βιοτεχνικής ή επαγγελματικής δραστηριότητάς τους και τα χρέη που έχουν δημιουργήσει εκτός του εν λόγω πλαισίου** αντιμετωπίζονται σε ξεχωριστές διαδικασίες, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω διαδικασίες δύνανται να συντονίζονται για τους σκοπούς της **πλήρους απαλλαγής από τα χρέη** σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Μέτρα για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη

Άρθρο 24

Δικαστικές και διοικητικές αρχές

Με την επιφύλαξη της δικαστικής ανεξαρτησίας και ενδεχόμενων διαφορών στην οργάνωση των δικαστικών συστημάτων ανά την Ένωση, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι:

- α) τα μέλη των δικαστικών και των διοικητικών αρχών που χειρίζονται διαδικασίες οι οποίες αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη λαμβάνουν κατάλληλη (...) κατάρτιση (...) και διαθέτουν την αναγκαία εμπειρογνωμοσύνη για τις αρμοδιότητές τους· και**
- β) (...) οι διαδικασίες που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη αντιμετωπίζονται κατά τρόπο αποτελεσματικό (...).**

Άρθρο 25

(...)

Άρθρο 26

(...) Επαγγελματίες σε διαδικασίες που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι:

- α) οι επαγγελματίες οι οποίοι διορίζονται από δικαστική ή διοικητική αρχή σε διαδικασίες που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη («επαγγελματίες») λαμβάνουν κατάλληλη (...) κατάρτιση και διαθέτουν την αναγκαία εμπειρογνωμοσύνη για τις αρμοδιότητές τους·
- β) (...) οι προϋποθέσεις επιλεξιμότητας, καθώς και η διαδικασία για τον διορισμό, την παύση και την παραίτηση επαγγελματιών, (...) είναι σαφείς, διαφανείς και δίκαιες (...)
- γ) (...) κατά τον διορισμό επαγγελματία (...) για συγκεκριμένη υπόθεση, συμπεριλαμβανομένων των υποθέσεων με διασυνοριακά στοιχεία, λαμβάνονται δεόντως υπόψη η εμπειρία και η εμπειρογνωμοσύνη του επαγγελματία, ενώ παράλληλα συνυπολογίζονται τα ειδικά χαρακτηριστικά της υπόθεσης (...) και
- δ) για την αποφυγή οποιασδήποτε σύγκρουσης συμφερόντων, οι οφειλέτες και οι πιστωτές έχουν τη δυνατότητα είτε να διατυπώσουν αντιρρήσεις για την επιλογή ή τον διορισμό είτε να ζητήσουν την αντικατάσταση του επαγγελματία.

2. (...)

3. (...)

4. (...)

Άρθρο 27

Εποπτεία και αμοιβή των επαγγελματιών (...)

1. Τα κράτη μέλη καθιερώνουν κατάλληλους εποπτικούς και ρυθμιστικούς **μηχανισμούς** ώστε να διασφαλίζεται η **αποτελεσματική (...)** εποπτεία του έργου των επαγγελματιών, **προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι οι υπηρεσίες τους παρέχονται με αποτελεσματικό και ικανό τρόπο, καθώς και με αμεροληψία και ανεξαρτησία σε σχέση με τα εμπλεκόμενα μέρη. Οι μηχανισμοί αυτοί περιλαμβάνουν επίσης (...)** αποτελεσματικά μέτρα για τη λογοδοσία των επαγγελματιών που παρέβησαν τα καθήκοντά τους.
- 1α. Τα κράτη μέλη μπορούν να ενθαρρύνουν την **ανάπτυξη και αποδοχή κωδίκων δεοντολογίας από επαγγελματίες.**
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η **αμοιβή** των επαγγελματιών (...) **διέπεται** από κανόνες που είναι **σύμφωνοι με τον στόχο της (...)** αποδοτικής διεκπεραίωσης των διαδικασιών. (...)

Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την ύπαρξη κατάλληλων διαδικασιών (...) **επίλυσης** διαφορών σε σχέση με τις αμοιβές **καθώς και για την επίλυση των διαφορών αυτών με αποδοτικό** τρόπο.

Άρθρο 28

Χρήση ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, **σε διαδικασίες που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη, τα μέρη της διαδικασίας, ο επαγγελματίας ή η δικαστική ή διοικητική αρχή είναι σε θέση να εκτελούν ηλεκτρονικά, συμπεριλαμβανομένων των διασυνοριακών καταστάσεων, τουλάχιστον τις ακόλουθες ενέργειες:**
 - α) αναγγελία απαιτήσεων·
 - β) υποβολή σχεδίων αναδιάρθρωσης ή αποπληρωμής (...)**·
 - γ) **κοινοποίηση προς τους πιστωτές**·
 - δ) (...)
 - ε) υποβολή **αμφισβητήσεων και άσκηση ένδικων μέσων**.

ΤΙΤΛΟΣ V

Παρακολούθηση των διαδικασιών που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη

Άρθρο 29

Συλλογή στοιχείων

1. (...) Τα κράτη μέλη συλλέγουν και συγκεντρώνουν, σε ετήσια βάση και σε εθνικό επίπεδο, δεδομένα για διαδικασίες που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη, κατανεμημένα ανά είδος διαδικασίας, τουλάχιστον όσον αφορά τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) τον αριθμό των διαδικασιών για τις οποίες υποβλήθηκε αίτηση ή οι οποίες κινήθηκαν, εφόσον η κίνηση αυτή προβλέπεται βάσει του εθνικού δικαίου, εκκρεμούν ή περατώθηκαν (...)
 - β) τη μέση διάρκεια των διαδικασιών από την υποβολή της αίτησης ή από την κίνησή τους, εφόσον η κίνηση αυτή προβλέπεται βάσει του εθνικού δικαίου, έως την περάτωση
 - γ) τον αριθμό των διαδικασιών πέραν όσων αναφέρονται στο στοιχείο γ-α), ανά (...)
 - γ-α) τον αριθμό των αιτήσεων για διαδικασίες αναδιάρθρωσης που χαρακτηρίστηκαν μη παραδεκτές, απορρίφθηκαν ή αποσύρθηκαν πριν να κινηθούν
 - δ) (...)
 - ε) (...)
 - στ) (...)
 - ζ) (...)
- 1α. Τα κράτη μέλη συλλέγουν και συγκεντρώνουν, σε ετήσια βάση, σε εθνικό επίπεδο, δεδομένα σχετικά με τον αριθμό των οφειλετών οι οποίοι υπήχθησαν σε διαδικασίες αναδιάρθρωσης ή σε διαδικασίες αφερεγγυότητας και οι οποίοι, εντός των τριών ετών πριν από την υποβολή της αίτησης ή την κίνηση των εν λόγω διαδικασιών, εφόσον η κίνηση αυτή προβλέπεται βάσει του εθνικού δικαίου, είχαν υπαχθεί σε σχέδιο αναδιάρθρωσης επικυρωμένο βάσει προηγούμενης διαδικασίας αναδιάρθρωσης κατ' εφαρμογή του τίτλου II.

- 1β.** Τα κράτη μέλη μπορούν να συλλέγουν και να συγκεντρώνουν, σε ετήσια βάση και σε εθνικό επίπεδο, δεδομένα σχετικά με το μέσο κόστος κάθε είδους διαδικασίας καθώς και σχετικά με το μέσο ποσοστό ανάκτησης για τους εμπραγμάτως ασφαλισμένους και τους ανέγγυους πιστωτές και, κατά περίπτωση, για άλλα είδη πιστωτών, χωριστά.
2. Τα κράτη μέλη κατανέμουν τα δεδομένα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 **στοιχεία α) έως γ)** και, κατά περίπτωση και εφόσον υπάρχουν, τα δεδομένα που αναφέρονται στην παράγραφο **1β** με βάση:
- α) το μέγεθος των οφειλετών που δεν είναι φυσικά πρόσωπα (...);
 - β) το αν οι οφειλέτες οι οποίοι υπάγονται σε διαδικασίες που αφορούν την αναδιάρθρωση ή την αφερεγγυότητα είναι φυσικά ή νομικά πρόσωπα; και
 - γ) (...) το αν οι διαδικασίες που οδηγούν σε απαλλαγή από τα χρέη αφορούν μόνο επιχειρηματίες ή όλα τα φυσικά πρόσωπα.
- 2α.** Τα κράτη μέλη μπορούν να συλλέγουν και να συγκεντρώνουν τα δεδομένα που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 1α, 1β και 2 μέσω δειγματοληπτικής τεχνικής που εξασφαλίζει ότι τα δείγματα είναι αντιπροσωπευτικά ως προς το μέγεθος και την πολυμορφία τους.
3. Τα κράτη μέλη συλλέγουν και συγκεντρώνουν τα δεδομένα που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 1α, 2 και, κατά περίπτωση, στην παράγραφο **1β** για πλήρη ημερολογιακά έτη που λήγουν στις 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους, αρχής γενομένης από (...) το πρώτο πλήρες ημερολογιακό έτος μετά τις [ημερομηνία (...) της εφαρμογής των εκτελεστικών πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 4]. Τα εν λόγω δεδομένα διαβιβάζονται στην Επιτροπή, μέσω τυποποιημένου εντύπου κοινοποίησης δεδομένων, σε ετήσια βάση, έως τις 31 Δεκεμβρίου του ημερολογιακού έτους που έπεται του έτους συλλογής των δεδομένων.
4. Η Επιτροπή καθορίζει τη μορφή του εντύπου κοινοποίησης της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου μέσω εκτελεστικών πράξεων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 30 παράγραφος 2.

Άρθρο 30

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Οσάκις γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Εάν η επιτροπή δεν διατυπώσει γνώμη, η Επιτροπή δεν εγκρίνει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

ΤΙΤΛΟΣ VI

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 31

Σχέσεις με άλλες νομοθετικές πράξεις και διεθνή μέσα

1. **Οι ακόλουθες πράξεις υπερισχύουν των διατάξεων της παρούσας οδηγίας:**
 - α) Οδηγία 98/26/ΕΚ (...) ²⁰.
 - β) Οδηγία 2002/47/ΕΚ (...) ²¹ και
 - γ) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (...) ²².

²⁰ Οδηγία 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων, ΕΕ L 166/45 της 11.6.1998.

²¹ Οδηγία 2002/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2002, για τις συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας (ΕΕ L 168/43 της 27.6.2002).

²² Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών, ΕΕ L 201/1 της 27.7.2012.

- 1α. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των απαιτήσεων διασφάλισης των κεφαλαίων για ιδρύματα πληρωμών όπως ορίζει η οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά και για ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος όπως ορίζει η οδηγία 2009/110/ΕΚ για την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος.
2. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα δικαιώματα των εργαζομένων που κατοχυρώνονται από τις οδηγίες 98/59/ΕΚ, 2001/23/ΕΚ, 2002/14/ΕΚ, 2008/94/ΕΚ και 2009/38/ΕΚ.
- 2α. Ο τίτλος II της παρούσας οδηγίας ισχύει με την επιφύλαξη της εφαρμογής της σύμβασης σχετικά με τις διεθνείς εμπράγματα ασφάλειες επί κινητού εξοπλισμού καθώς και του οικείου της πρωτοκόλλου για ειδικά θέματα του αεροναυτιλιακού εξοπλισμού και της οποίας ορισμένα κράτη μέλη είναι συμβαλλόμενα μέρη κατά τη στιγμή της έκδοσης της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 32

Τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132

Στο άρθρο 84 της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132²³, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 4:

«4. Τα κράτη μέλη παρεκκλίνουν από το άρθρο 58 παράγραφος 1, το άρθρο 68, το άρθρο 72, το άρθρο 73, το άρθρο 74, το άρθρο 79 παράγραφος 1 στοιχείο β), το άρθρο 80 παράγραφος 1 και το άρθρο 81 στον βαθμό και για το χρονικό διάστημα(...) που οι εν λόγω παρεκκλίσεις είναι αναγκαίες για την καθιέρωση του πλαισίου προληπτικής αναδιάρθρωσης που προβλέπεται στην οδηγία [.../.....] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου»*.

²³ Οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, σχετικά με ορισμένες πτυχές του εταιρικού δίκαιου, **ΕΕ L 169 της 30.6.2017, σ. 46.**

Η διάταξη αυτή δεν θίγει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως των μετόχων.

* Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης, για τις διαδικασίες που οδηγούν σε απαλλαγή από τα χρέη και ανικανότητα ή έκπτωση και για μέτρα με σκοπό την αύξηση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132. (ΕΕ...).

Άρθρο 33

Ρήτρα επανεξέτασης

Το αργότερο έως [**πέντε έτη μετά την έναρξη εφαρμογής των μέτρων μεταφοράς**] και ακολούθως ανά **επταετία**, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένης **εκτίμησης** σχετικά με την ανάγκη λήψης πρόσθετων μέτρων για τη συμπλήρωση και την ενίσχυση του νομικού πλαισίου σχετικά με **τις διαδικασίες που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη (...)**.

Άρθρο 34

Εφαρμογή

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, το αργότερο στις [**3 έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας**] τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία, **με την εξαίρεση των διατάξεων που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 28 στοιχεία α), β) και γ) και οι οποίες θεσπίζονται και δημοσιεύονται το αργότερο στις [5 έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας]** και των διατάξεων που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 28 στοιχείο ε) και οι οποίες θεσπίζονται και δημοσιεύονται το αργότερο στις [**7 έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας**]. Ανακοινώνουν **αμέσως** στην Επιτροπή **το κείμενο των εν λόγω διατάξεων**.

Εφαρμόζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία από τις [3 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας], με την εξαίρεση των διατάξεων που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 28 στοιχεία α), β) και γ) και οι οποίες εφαρμόζονται από τις [5 έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας] και [...] των διατάξεων που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 28 στοιχείο ε) και οι οποίες εφαρμόζονται από τις [7 έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας]. (...)

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα εν λόγω μέτρα, αυτά περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 35

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 36

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Για το Συμβούλιο

Ο/Η Πρόεδρος

Ο/Η Πρόεδρος